

EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

Bryssel den 21 november 2018
(OR. en)

2016/0375 (COD)

PE-CONS 55/18

ENER 264
CLIMA 127
CODEC 1222

RÄTTSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder samt om ändring av direktiv 94/22/EG, direktiv 98/70/EG, direktiv 2009/31/EG, förordning (EG) nr 663/2009, förordning (EG) nr 715/2009, direktiv 2009/73/EG, rådets direktiv 2009/119/EG, direktiv 2010/31/EU, direktiv 2012/27/EU, direktiv 2013/30/EU och rådets direktiv (EU) 2015/652 och om upphävande av förordning (EU) nr 525/2013

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS
FÖRORDNING (EU) 2018/...**

av den

**om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder
samt om ändring av direktiv 94/22/EG, direktiv 98/70/EG, direktiv 2009/31/EG,
förordning (EG) nr 663/2009, förordning (EG) nr 715/2009, direktiv 2009/73/EG,
rådets direktiv 2009/119/EG, direktiv 2010/31/EU,
direktiv 2012/27/EU, direktiv 2013/30/EU
och rådets direktiv (EU) 2015/652
och om upphävande av förordning (EU) nr 525/2013**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 192.1
och 194.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,
med beaktande av Regionkommitténs yttrande²,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet³, och

¹ EUT C 246, 28.7.2017, s. 34.

² EUT C 342, 12.10.2017, s. 111.

³ Europaparlamentets ståndpunkt av den 13 november 2018 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den ...

av följande skäl:

- (1) I denna förordning fastställs den nödvändiga lagstiftningsmässiga grunden för tillförlitlig, inkluderande, kostnadseffektiv, transparent och förutsägbar styrning av energiunionen och av klimatåtgärder (nedan kallad *styrningsmekanismen*), vilket säkerställer att målsättningarna och målen för energiunionen för 2030 och på längre sikt, i överensstämmelse med Parisavtalet från 2015 om klimatförändringar efter den tjugoförsta konferensen för parterna i Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (nedan kallat *Parisavtalet*), uppnås genom kompletterande, konsekventa och ambitiösa insatser från unionens och dess medlemsstaters sida samtidigt som den administrativa komplexiteten begränsas.
- (2) Energiunionen bör omfatta fem dimensioner: energitrygghet, den inre marknaden för energi, energieffektivitet, minskade växthusgasutsläpp, forskning, innovation och konkurrenskraft.

- (3) Målet för en motståndskraftig energiunion med en ambitiös klimatpolitik som kärna är att ge unionens konsumenter – inklusive hushåll och företag – säker, hållbar och konkurrenskraftig energi till ett överkomligt pris, samt att främja forskning och innovation genom att locka till sig investeringar, vilket kräver en grundläggande omvandling av Europas energisystem. En sådan omvandling är också nära förbunden med behovet av att bevara, skydda och förbättra miljöns kvalitet och främja ett försiktigt och rationellt utnyttjande av naturresurser, främst genom främjandet av energieffektivitet och energibesparingar och genom utvecklingen av nya och förnybara energiformer. Detta mål kan endast uppnås genom samordnade åtgärder, som omfattar både lagstiftning och andra åtgärder på unionsnivå, regional nivå, nationell nivå och lokal nivå.
- (4) En fullt fungerande och motståndskraftig energiunion skulle omvandla unionen till en ledande region för innovation, investeringar, tillväxt och social och ekonomisk utveckling, vilket i sin tur skulle utgöra ett gott exempel på kopplingen mellan dels strävan efter att förverkliga höga ambitioner i fråga om begränsning av klimatförändringar, dels åtgärder för att främja innovation, investeringar och tillväxt.
- (5) Parallellt med denna förordning har kommissionen utarbetat och antagit en rad sektorsspecifika energipolitiska initiativ, särskilt i fråga om förnybar energi, energieffektivitet, inklusive byggnaders energiprestanda, och marknadsutformning. Dessa initiativ utgör ett paket med det övergripande temat energieffektivitet först, unionens globala ledarskap inom förnybar energi och skäligen villkor för energikonsumenter, inklusive genom att åtgärda energifattigdomen och främja rättvis konkurrens på den inre marknaden.

- (6) I sina slutsatser av den 23 och 24 oktober 2014 godkände Europeiska rådet en ram för unionens klimat- och energipolitik fram till 2030 baserad på fyra centrala mål för unionen: att minska växthusgasutsläppen från hela ekonomin med minst 40 %, ett vägledande mål, om att förbättra energieffektiviteten med minst 27 % som ska ses över senast 2020 med siktet inställt på att öka nivån till 30 %, att minst 27 % av den energi som används i unionen ska vara förnybar samt ett elsammanlänkningsmål på 15 %. Det preciserades att målet för förnybar energi är bindande på unionsnivå och att det kommer att uppnås genom medlemsstaternas bidrag, vilka styrs av behovet av att gemensamt uppnå unionsmålet. En omarbetning av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG¹ har infört ett nytt bindande mål för unionen om minst 32 % förnybar energi under 2030, inklusive en bestämmelse om översyn i syfte att öka målet på unionsnivå senast 2023. Ändringar av Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU² har fastställt målet på unionsnivå avseende förbättrad energieffektivitet för 2030 till minst 32,5 %, inklusive en bestämmelse om översyn i syfte att öka målen på unionsnivå.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG (EUT L 140, 5.6.2009, s. 16).

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG (EUT L 315, 14.11.2012, s. 1).

- (7) Det bindande målet att senast 2030 minska unionens interna växthusgasutsläpp från hela ekonomin med 40 % jämfört med 1990 godkändes formellt som planerat nationellt fastställt bidrag för unionen och dess medlemsstater till Parisavtalet vid miljørådets möte den 6 mars 2015. Parisavtalet ratificerades av unionen den 5 oktober 2016¹ och trädde i kraft den 4 november 2016. Det ersätter ansatsen i Kyotoprotokollet från 1997, som godkändes av unionen genom rådets beslut 2002/358/EG och² som inte kommer att tillämpas efter 2020. Unionens system för att övervaka och rapportera utsläpp och upptag bör uppdateras i enlighet med detta.
- (8) I Parisavtalet höjdes den globala ambitionsnivån för begränsning av klimatförändringar, och där fastställs ett långsiktigt mål som är i linje med målet att hålla ökningen i den globala medeltemperaturen långt under 2 °C över förindustriell nivå samt göra ansträngningar för att begränsa temperaturökningen till 1,5 °C över förindustriell nivå.

¹ Rådets beslut (EU) 2016/1841 av den 5 oktober 2016 om ingående, på Europeiska unionens vägnar, av Parisavtalet som antagits inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändring (EUT L 282, 19.10.2016, s. 1).

² Rådets beslut 2002/358/EG av den 25 april 2002 om godkännande, på Europeiska gemenskapens vägnar, av Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar, och gemensamt fullgörande av åtaganden inom ramen för detta (EGT L 130, 15.5.2002, s. 1).

- (9) I sin strävan att uppnå temperaturmålen i Parisavtalet bör unionen söka nå fram till en avvägning mellan antropogena växthusgasutsläpp, fördelade på olika källor, och upptag av växthusgaser i sänkor, så snart som möjligt för att därefter, beroende på vad som är lämpligt, uppnå negativa utsläpp.
- (10) För klimatsystemet är de kumulativa sammanlagda antropogena utsläppen över tid av betydelse för den totala halten av växthusgaser i atmosfären. Kommissionen bör analysera flera scenarier för unionens bidrag till de långsiktiga målen, bland annat ett scenario som innebär att unionen uppnår nettonollutsläpp av växthusgaser senast 2050 och därefter negativa utsläpp, och hur dessa scenarier påverkar den återstående kolbudgeten för hela världen och för unionen. Kommissionen bör utföra en analys för en långsiktig unionsstrategi i fråga om unionens bidrag till åtagandena i Parisavtalet att hålla ökningen i den globala medeltemperaturen långt under 2 °C över förindustriell nivå samt göra ansträngningar för att begränsa temperaturökningen till 1,5 °C över förindustriell nivå, inbegripet flera scenarier, bland annat ett scenario som innebär att unionen uppnår nettonollutsläpp av växthusgaser senast 2050 och därefter negativa utsläpp, och hur dessa scenarier påverkar den återstående kolbudgeten för hela världen och för unionen.
- (11) Unionen har visserligen utfäst sig att göra ambitiösa minskningar av växthusgasutsläppen fram till 2030, men hotet om klimatförändringar är en global fråga. Unionen och dess medlemsstater bör därför arbeta tillsammans med sina internationella partner för att säkerställa en hög ambitionsnivå bland alla konventionsparter i linje med de långsiktiga målen i Parisavtalet.

- (12) I sina slutsatser av den 23 och 24 oktober 2014 enades Europeiska rådet även om att en tillförlitlig och transparent styrningsmekanism utan onödiga administrativa bördor och med tillräcklig flexibilitet för medlemsstaterna bör utvecklas för att säkerställa att unionen uppfyller sina energipolitiska mål, med full respekt för medlemsstaternas frihet att besluta om sin energimix. Europeiska rådet framhöll att en sådan styrningsmekanism bör bygga vidare på befintliga byggstenar, t.ex. nationella klimatprogram, nationella planer för förnybar energi och energieffektivitet samt behovet av att rationalisera och sammanföra separata planerings- och rapporteringskomponenter. Rådet enades också om att förstärka konsumenternas roll och rättigheter, insyn och förutsebarhet för investerare, bl.a. genom systematisk övervakning av nyckelindikatorer för ett tryggt, konkurrenskraftigt, säkert och hållbart energisystem till ett överkomligt pris och att underlätta samordning av nationell klimat- och energipolitik och främja regionalt samarbete mellan medlemsstaterna.
- (13) I sitt meddelande av den 25 februari 2015 om en ramstrategi för en motståndskraftig energiunion med en framåtblickande klimatpolitik hänvisar kommissionen till behovet av integrerad styrningsmekanism för att säkerställa att energirelaterade åtgärder på europeisk, regional, nationell och lokal nivå tillsammans bidrar till energiunionens mål och därmed utvidgar styrningens räckvidd – utöver den klimat- och energipolitiska ramen för 2030 – till att omfatta energiunionens alla fem dimensioner.

- (14) I sitt meddelande av den 18 november 2015 om tillståndet i energiunionen preciserade kommissionen att integrerade nationella energi- och klimatplaner, som omfattar energiunionens alla fem dimensioner, är nödvändiga verktyg för en mer strategisk energi- och klimatpolitisk planering. Som en del av meddelandet gav kommissionens vägledning till medlemsstaterna om integrerade nationella energi- och klimatplaner en grund för medlemsstaterna att börja utarbeta nationella planer för perioden 2021–2030 och fastställde de viktigaste pelarna i styrningsmekanismen. I meddelandet preciserades också att styrningen bör förankras i lagstiftning.
- (15) I sina slutsatser av den 26 november 2015 om energiunionens styrningssystem erkände rådet att styrningen av energiunionen kommer att utgöra ett viktigt verktyg för att effektivt och ändamålsenligt bygga energiunionen och att uppnå dess mål. Rådet underströk att styrningsmekanismen bör baseras på principerna om integrerad strategisk planering och rapportering om genomförandet av klimat- och energipolitik och samordning mellan aktörer som ansvarar för klimat- och energipolitik på unionsnivå eller på regional och nationell nivå. Det underströk också att styrningsmekanismen bör säkerställa att de överenskomna energi- och klimatmålen för 2030 uppnås, och bör omfatta övervakning av unionens gemensamma framsteg när det gäller att uppnå de politiska målen inom energiunionens fem dimensioner.

- (16) I Europaparlamentets resolution av den 15 december 2015 med titeln *På väg mot en europeisk energiunion* efterlystes en ram för energiunionens styrningsmekanism som är ambitiös, tillförlitlig, öppen, demokratisk och låter Europaparlamentet delta fullt ut och som säkerställer att klimat- och energimålen för 2030 uppnås.
- (17) Europeiska rådet har vid upprepade tillfällen betonat behovet av att vidta brådskande åtgärder för att säkerställa att man uppnår minimimålet för elsammanlänkning på 10 %. I sina slutsatser av den 23 och 24 oktober 2014 beslutade Europeiska rådet att kommissionen, med stöd av medlemsstaterna, ska vidta brådskande åtgärder för att säkerställa att ett minimimål på 10 % sammanlänkning av elnäten uppnås med det snaraste, och senast 2020 åtminstone för medlemsstater som ännu inte har uppnått en miniminivå av integrering av den inre energimarknaden. Kommissionens meddelande av den 23 november 2017 om att stärka Europas energinät bedömer de framsteg som gjorts när det gäller att uppnå målet om en sammanlänkningsnivå på 10 % och föreslår hur sammanlänkningsmålet på 15 % för 2030 kan förverkligas.

- (18) Det viktigaste målet för styrningsmekanismen bör därför vara att göra det möjligt att uppnå målen för energiunionen, särskilt målen i den klimat- och energipolitiska ramen för 2030 inom områdena minskade växthusgasutsläpp, energi från förnybara energikällor och energieffektivitet. Dessa målsättningar och mål följer av unionens energipolitik och behovet av att bevara, skydda och förbättra miljöns kvalitet och främja ett försiktigt och rationellt utnyttjande av naturresurser, i enlighet med EU-fördragen. Inget av dessa mål, som är oupplösligt sammankopplade med varandra, kan betraktas som underordnat de andra. Därför är den här förordningen kopplad till sektorsspecifik lagstiftning om genomförande av energi- och klimatmålen för 2030. Medlemsstaterna behöver handlingsutrymme för att kunna välja styrmedel som bäst passar deras nationella energimix och preferenser, men detta handlingsutrymme bör vara förenligt med ytterligare marknadsintegrering, ökad konkurrens, uppnående av unionens klimat- och energimål och en successiv övergång till en hållbar koldioxidsnål ekonomi.

- (19) En socialt acceptabel och rättvis övergång till en hållbar, koldioxidsnål ekonomi kräver avsevärda förändringar i investeringsbeteendet, i fråga om såväl offentliga som privata investeringar, och incitament över hela det politiska spektret, varvid hänsyn bör tas till de invånare och regioner som kan komma att påverkas negativt av övergången till en koldioxidsnål ekonomi. En minskning av växthusgasutsläppen kräver ökad effektivitet och innovation inom den europeiska ekonomin och framför allt bör en minskning av utsläppen också skapa hållbara arbetstillfällen, också inom högteknologiska sektorer, och ge bättre luftkvalitet och folkhälsa.
- (20) Med tanke på de internationella åtagandena i Parisavtalet bör medlemsstaterna rapportera om vilka åtgärder de vidtar för att fasa ut energisubventioner, särskilt till fossila bränslen. I rapporteringen kan medlemsstaterna välja att utgå från de definitioner av subventioner till fossila bränslen som i dag används internationellt.
- (21) Eftersom växthusgaser och luftföroreningar till stor del härrör från gemensamma källor, kan en politik som är utformad för att minska utsläppen av växthusgaser få positiva bieffekter på folkhälsan och luftkvaliteten, framför allt i stadsområden, som på kort sikt kan kompensera för kostnaderna för att minska växthusgasutsläppen. Eftersom data som rapporterats enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2284¹ utgör ett viktigt underlag för sammanställningen av inventeringen av växthusgaser och de nationella planerna, bör vikten av insamling och rapportering av data som är enhetliga för både direktiv (EU) 2016/2284 och inventeringen av växthusgaser erkännas.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2284 av den 14 december 2016 om minskning av nationella utsläpp av vissa luftföroreningar, om ändring av direktiv 2003/35/EG och om upphävande av direktiv 2001/81/EG (EUT L 344, 17.12.2016, s. 1).

- (22) Erfarenheterna av genomförandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013¹ visar på behovet av synergier och samstämmighet med rapporteringen enligt andra rättsinstrument, särskilt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG², Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006³, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1099/2008⁴ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 517/2014⁵. Användningen av enhetliga data för att rapportera om utsläpp av växthusgaser är nödvändig för att säkerställa kvaliteten på utsläppsrapporteringen.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 av den 21 maj 2013 om en mekanism för att övervaka och rapportera utsläpp av växthusgaser och för att rapportera annan information på nationell nivå och unionsnivå som är relevant för klimatförändringen och om upphävande av beslut nr 280/2004/EG (EUT L 165, 18.6.2013, s. 13).

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom unionen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006 av den 18 januari 2006 om upprättande av ett europeiskt register över utsläpp och överföringar av föroreningar och om ändring av rådets direktiv 91/689/EEG och 96/61/EG (EUT L 33, 4.2.2006, s. 1).

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1099/2008 av den 22 oktober 2008 om energistatistik (EUT L 304, 14.11.2008, s. 1).

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 517/2014 av den 16 april 2014 om fluorerade växthusgaser och om upphävande av förordning (EG) nr 842/2006 (EUT L 150, 20.5.2014, s. 195).

- (23) I linje med kommissionens starka engagemang för bättre lagstiftning och i överensstämmelse med en politik för främjande av forskning, innovation och investeringar bör styrningsmekanismen leda till en betydande minskning av den administrativa bördan och en förenklad administration för medlemsstaterna, och för de berörda parterna, samt för kommissionen och andra unionsinstitutioner. Den bör också bidra till att säkerställa att styrmedel och åtgärder på unionsnivå och nationell nivå är samstämmiga och ändamålsenliga med avseende på energisystemets omvandling i riktning mot en hållbar koldioxidsnål ekonomi.
- (24) Uppnåendet av målsättningarna och målen för energiunionen bör säkerställas genom en kombination av unionsinitiativ och samstämmiga nationella styrmedel som anges i integrerade nationella energi- och klimatplaner. Sektorsspecifik unionsrätt på energi- och klimatområdet fastställer planeringskrav som har varit användbara verktyg för att driva på en förändring på nationell nivå. Införandet av dem vid olika tidpunkter har lett till dubbelarbete och otillräcklig hänsyn till synergier och kopplingar mellan olika politikområden, till förfång för kostnadseffektiviteten. Den nuvarande separata planeringen, rapporteringen och övervakningen på klimat- och energiområdena bör därför i möjligaste mån rationaliseras och integreras.

- (25) De integrerade nationella energi- och klimatplanerna bör omfatta tioårsperioder och bör ge en översikt över det nuvarande energisystemet och det energipolitiska läget. De bör ange nationella målsättningar för var och en av energiunionens fem dimensioner och motsvarande styrmedel och åtgärder för att nå dessa mål och de bör ha en analytisk grund. De integrerade nationella energi- och klimatplanerna för den första perioden från 2021 till 2030 bör särskilt uppmärksamma målen för 2030 i fråga om minskade utsläpp av växthusgaser, förnybar energi, energieffektivitet och elsammanlänkning. Medlemsstaterna bör sträva efter att säkerställa att de integrerade nationella energi- och klimatplanerna är förenliga med och bidrar till uppnåendet av Förenta Nationernas mål för hållbar utveckling. Medlemsstaterna kan i sina integrerade nationella energi- och klimatplaner bygga på befintliga nationella strategier eller planer. För det första utkastet till och den slutgiltiga integrerade nationella energi- och klimatplanen sätts en annan tidsfrist än för påföljande planer, för att medlemsstaterna ska hinna utarbeta sina första planer sedan denna förordning har antagits. Inte desto mindre uppmanas medlemsstaterna att tillhandahålla sina första utkast till integrerade nationella energi- och klimatplaner så tidigt som möjligt under 2018, för att medge ett lämpligt förberedelsearbete, särskilt inför den positiva dialog som ska sammankallas under 2018 i enlighet med beslut 1/CP.21 antaget av konferensen för parterna i Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC).

- (26) Medlemsstaterna bör i sina integrerade nationella energi- och klimatplaner bedöma antalet energifattiga hushåll, med beaktande av vilka hushållsenergitjänster som behövs för att garantera en grundläggande levnadsstandard i den relevanta nationella situationen, tillsammans med aktuell socialpolitik och andra relevanta styrmedel, jämte kommissionens indikativa vägledning om relevanta indikatorer, bland annat geografisk spridning, som bygger på ett gemensamt synsätt på energifattigdom. Om en medlemsstat konstaterar att den har ett betydande antal energifattiga hushåll bör den i sin plan ta med ett nationellt vägledande mål om minskning av energifattigdomen.
- (27) En obligatorisk mall för de integrerade nationella energi- och klimatplanerna bör fastställas för att säkerställa att samtliga nationella planer är tillräckligt heltäckande och för att underlätta jämförelse och sammanläggning av nationella planer, samtidigt som man säkerställer tillräcklig flexibilitet för medlemsstaterna att fastställa detaljer i nationella planer som tar hänsyn till nationella prioriteringar och särdrag.

- (28) Genomförandet av styrmedel och åtgärder på energi- och klimatområdena har en inverkan på miljön. Medlemsstaterna bör därför säkerställa att allmänheten på ett tidigt stadium ges faktiska möjligheter att delta i och rådfrågas om utarbetandet av de integrerade nationella energi- och klimatplanerna, i tillämpliga fall i överensstämmelse med bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG¹ och FN:s ekonomiska kommission för Europas (Unece) konvention om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor av den 25 juni 1998 (Århuskonventionen). Medlemsstaterna bör också säkerställa att arbetsmarknadens parter medverkar i utarbetandet av de integrerade nationella energi- och klimatplanerna, och sträva efter att begränsa den administrativa komplexiteten när de fullgör sina skyldigheter avseende offentligt samråd.
- (29) När medlemsstaterna håller offentligt samråd bör de, i linje med Århuskonventionen, eftersträva att säkerställa deltagande på lika villkor, samt att allmänheten informeras genom offentliga meddelanden eller på annat lämpligt sätt, såsom elektroniska medier, att allmänheten kan ta del av alla relevanta dokument, samt att praktiska arrangemang kring allmänhetens deltagande ombesörjs.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan (EGT L 197, 21.7.2001, s. 30).

- (30) Varje medlemsstat bör inrätta en ständig energidialog på flera olika nivåer, som sammanför lokala myndigheter, civilsamhällsorganisationer, näringslivet, investerare och andra relevanta berörda parter för att diskutera de olika alternativ som finns på energi- och klimatpolitikens område. Medlemsstatens integrerade nationella energi- och klimatplan, liksom dess långsiktiga strategi, bör kunna diskuteras inom ramen för denna dialog. Dialogen kan föras genom en valfri nationell struktur, såsom en webbplats, en plattform för offentligt samråd eller andra interaktiva kommunikationsverktyg.
- (31) Regionalt samarbete är avgörande för att säkerställa ett effektivt och kostnadsoptimalt uppnående av målen för energiunionen. Kommissionen bör underlätta sådant samarbete mellan medlemsstaterna. Medlemsstaterna bör ges möjlighet att inkomma med synpunkter på andra medlemsstaters integrerade nationella energi- och klimatplaner innan de färdigställs för att undvika inkonsekvenser och eventuella negativa effekter på andra medlemsstater och säkerställa att gemensamma mål uppnås gemensamt. Regionalt samarbete när integrerade nationella energi- och klimatplaner utarbetas och färdigställs samt när de i ett senare skede genomförs bör vara väsentligt för att förbättra åtgärdernas effektivitet och ändamålsenlighet och främja marknadsintegration och energitrygghet.

- (32) I sitt samarbete inom ramen för denna förordning bör medlemsstaterna ta hänsyn till befintliga regionala samarbetsforum, såsom den baltiska energimarknadens sammanlänkingsplan, nätsammankopplingen i Central- och Sydösteuropa, den centralvästra regionala energimarknaden, initiativet för energinät i länderna kring Nordsjön, Pentalateralt energiforum, sammanlänkningar för Sydvästeuropa jämte Europa-Medelhavspartnerskapet. Medlemsstaterna uppmanas att planera ett samarbete med dem som undertecknat energigemenskapen, med tredjeländer som är medlemmar av Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och, när så är lämpligt, med andra relevanta tredjeländer. För att gynna marknadsintegration, kostnadseffektiva styrmedel samt effektivt samarbete, effektiva partnerskap och effektiva samråd, kan kommissionen dessutom identifiera ytterligare möjligheter till regionalt samarbete kring en eller flera av energiunionens fem dimensioner i enlighet med denna förordning, med vägledning av en långsiktig vision som bygger på rådande marknadsförhållanden.
- (33) Kommissionen kan föra diskussioner med relevanta tredjeländer för att undersöka om de bestämmelser som inrättats genom denna förordning, framför allt bestämmelserna om regionalt samarbete, skulle kunna tillämpas också på dessa tredjeländer.

- (34) De integrerade nationella energi- och klimatplanerna bör vara stabila för att säkerställa transparens och förutsebarhet i nationella styrmedel och åtgärder, i syfte att säkerställa investeringssäkerhet. De nationella planerna bör dock uppdateras en gång under den tioårsperiod som omfattas för att ge medlemsstaterna möjlighet att anpassa sig till väsentligt ändrade omständigheter. Vad gäller de planer som omfattar perioden 2021–2030 bör medlemsstaterna uppdatera sina planer senast den 30 juni 2024. Målsättningar, mål och bidrag bör endast ändras för att spegla en högre övergripande ambitionsnivå, särskilt vad gäller energi- och klimatmålen för 2030. Som en del av uppdateringarna bör medlemsstaterna bemöda sig om att mildra eventuella negativa miljöeffekter som framkommer i samband med den integrerade rapporteringen.
- (35) Stabila långsiktiga strategier är avgörande för att bidra till ekonomisk omvandling, sysselsättning och tillväxt och för att uppnå övergripande mål för hållbar utveckling samt för att på ett rättvist och kostnadseffektivt sätt uppnå det långsiktiga mål som fastställdes i Parisavtalet. Dessutom uppmanas parterna i Parisavtalet att senast 2020 meddela sina långsiktiga utvecklingsstrategier för låga utsläpp av växthusgaser. I det sammanhanget uppmanade Europeiska rådet den 22 mars 2018 kommissionen att senast första kvartalet 2019 lägga fram ett förslag till strategi för långsiktiga minskningar av växthusgasutsläppen i unionen i enlighet med Parisavtalet, med beaktande av de integrerade nationella energi- och klimatplanerna.

- (36) Medlemsstaterna bör utarbeta långsiktiga strategier med ett tidsperspektiv på minst 30 år som bidrar till att medlemsstaterna fullgör sina åtaganden i enlighet med UNFCCC och Parisavtalet, med avseende på Parisavtalets mål att hålla ökningen av den globala medeltemperaturen långt under 2 °C över förindustriell nivå samt göra ansträngningar för att begränsa temperaturökningen till 1,5 °C över förindustriell nivå och för att, inom alla sektorer, uppnå långsiktiga minskningar av växthusgasutsläppen och förbättrade upptag i sänkor, i linje med unionens mål. Medlemsstaterna bör utarbeta sina strategier med öppenhet och transparens och säkerställa att allmänheten ges en faktisk möjlighet att delta i detta arbete. Deras integrerade nationella energi- och klimatplaner och de långsiktiga strategierna bör vara förenliga med varandra.
- (37) Sektorn för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (LULUCF-sektorn) är högexponerad och mycket känslig för klimatförändringar. Samtidigt har sektorn en enorm potential att ge långsiktiga klimatvinster och på ett betydande sätt bidra till uppnåendet av de långsiktiga klimatmålen för unionen och internationellt. Den kan bidra till att begränsa klimatförändringarna på flera sätt, särskilt genom att minska utsläppen, bevara och förbättra sänkor och kolpooler och tillhandahålla biomaterial som kan ersätta fossil- eller koldioxidintensiva material. Långsiktiga strategier till stöd för hållbara investeringar avsedda att öka effektiv koldioxidbindning, hållbar resursförvaltning och långsiktigt stabila och anpassningsbara kolpooler är avgörande.

- (38) Vid utvecklingen av ytterligare sammanlänkningarna är det viktigt att göra en fullständig kostnads-nyttobedömning, där även de fullständiga tekniska, socioekonomiska och miljömässiga konsekvenserna ingår, såsom föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 347/2013¹, och beakta de positiva externa effekterna av sammanlänkningarna, såsom integrering av förnybar energi, försörjningstrygghet och ökad konkurrens på den inre marknaden.
- (39) Liksom när det gäller planering anges i sektorsspecifik unionsrätt på energi- och klimatområdet rapporteringskrav, varav många har varit användbara verktyg för att åstadkomma en förändring på nationell nivå, som komplement till marknadsreformer, men dessa krav har införts vid olika tidpunkter, vilket har lett till överlappningar och kostnadsineffektivitet samt bristande hänsyn till synergier och samspel mellan politikområden, som t.ex. minskning av växthusgasutsläpp, förnybar energi, energieffektivitet och marknadsintegration. För att hitta rätt balans mellan behovet av att säkerställa en lämplig uppföljning av genomförandet av de integrerade nationella energi- och klimatplanerna och behovet av förenklad administration bör medlemsstaterna upprätta lägesrapporter vartannat år om genomförandet av planerna och annan utveckling av energisystemet. Viss rapportering skulle dock fortfarande vara nödvändig på årlig basis, särskilt när det gäller rapporteringskrav på klimatområdet som följer av UNFCCC och unionsrätten.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 347/2013 av den 17 april 2013 om riktlinjer för transeuropeiska energiinfrastrukturer och om upphävande av beslut nr 1364/2006/EG och om ändring av förordningarna (EG) nr 713/2009, (EG) nr 714/2009 och (EG) nr 715/2009 (EUT L 115, 25.4.2013, s. 39).

- (40) Medlemsstaternas integrerade nationella energi- och klimatlägesrapporter bör spegla de delar som anges i mallen för de integrerade nationella energi- och klimatplanerna. En mall för de integrerade nationella energi- och klimatlägesrapporterna bör anges närmare i senare genomförandeakter, på grund av deras tekniska karaktär och det faktum att de första lägesrapporterna ska lämnas in år 2023. Lägesrapporterna bör genomföras för att säkerställa transparens gentemot unionen, andra medlemsstater, regionala och lokala myndigheter, marknadsaktörer inklusive konsumenter, alla andra relevanta berörda parter samt allmänheten. De bör vara uttömmande och omfatta energiunionens fem dimensioner och, för den första perioden, samtidigt lägga tonvikten på områden som omfattas av målen i klimat- och energiramen för 2030.

- (41) Enligt UNFCCC ska unionen och dess medlemsstater utveckla, regelbundet uppdatera, offentliggöra och till partskonferensen rapportera nationella inventeringar av antropogena utsläpp från källor och upptag i sänkor av alla växthusgaser genom användning av jämförbara metoder som partskonferensen enats om. Växthusgasinventeringarna är avgörande för att göra det möjligt att följa upp framsteg med genomförandet av dimensionen ”minskade växthusgasutsläpp” och för att bedöma efterlevnaden av lagstiftningen på klimatområdet, särskilt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/842¹ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/841².

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/842 av den 30 maj 2018 om medlemsstaternas bindande årliga minskningar av växthusgasutsläpp 2021–2030 som bidrar till klimatåtgärder för att fullgöra åtagandena enligt Parisavtalet samt om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 156, 19.6.2018, s. 26).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/841 av den 30 maj 2018 om inbegripande av utsläpp och upptag av växthusgaser från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 och om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 och beslut nr 529/2013/EU (EUT L 156, 19.6.2018, s. 1).

- (42) Beslut 1/CP.16, antaget av partskonferensen för UNFCCC, föreskriver att nationella arrangemang ska införas för att uppskatta antropogena utsläpp från källor och upptag i sänkor av alla växthusgaser. Den här förordningen bör göra det möjligt att införa sådana nationella arrangemang.
- (43) Erfarenheterna från genomförandet av förordning (EU) nr 525/2013 har visat vikten av att information är transparent, tillförlitlig, konsekvent, fullständig och jämförbar. Utifrån dessa erfarenheter bör den här förordningen säkerställa att medlemsstaterna använder solida och enhetliga data och antaganden om alla de fem dimensionerna och tillgängliggör för allmänheten omfattande uppgifter om de antaganden, parametrar och metoder som använts för de slutliga scenarierna och prognoserna, med beaktande av statistiska begränsningar, kommersiellt känsliga uppgifter och efterlevnaden av dataskyddsreglerna samt att de rapporterar om sina styrmedel och åtgärder och prognoser som en nyckelkomponent i lägesrapporterna. Informationen i dessa rapporter bör vara väsentlig för att påvisa att åtaganden enligt förordning (EU) 2018/842 genomförs snabbt. Drift och kontinuerlig förbättring av system på unions- och medlemsstatsnivå förenat med bättre riktlinjer för rapportering bör väsentligt bidra till en fortlöpande förstärkning av den information som är nödvändig för att registrera framsteg med dimensionen ”minskade växthusgasutsläpp”.

- (44) Denna förordning bör säkerställa att medlemsstaterna rapporterar om anpassning till klimatförändringarna och att ekonomiskt, tekniskt och kapacitetsuppbyggande stöd ges till utvecklingsländer, vilket underlättar genomförandet av unionens åtaganden enligt UNFCCC och Parisavtalet. Dessutom är information om nationella anpassningsåtgärder och nationellt stöd också viktig i samband med de integrerade nationella energi- och klimatplanerna, framför allt vad gäller anpassning till de negativa effekter av klimatförändringarna som hänger samman med trygg energiförsörjning för unionen, t.ex. tillgången till kylvatten för kraftverk och tillgången på biomassa för energiändamål, och relevant information om stöd till den externa dimensionen av energiunionen.
- (45) I Parisavtalet bekräftas att parterna när de vidtar åtgärder för att motverka klimatförändringarna bör respektera, främja och beakta sina respektive skyldigheter i fråga om mänskliga rättigheter och jämställdhet. Medlemsstaterna bör därför på lämpligt sätt införliva människorättsaspekter och jämställdhetsaspekter i sina integrerade nationella energi- och klimatplaner och långsiktiga strategier. I sina tvååriga lägesrapporter bör de rapportera information om hur genomförandet av de integrerade nationella energi- och klimatplanerna bidrar till främjandet av både mänskliga rättigheter och jämställdhet.

- (46) För att begränsa den administrativa bördan för medlemsstaterna och kommissionen bör kommissionen inrätta en internetplattform (e-plattform) för att underlätta kommunikation, främja samarbete och underlätta allmänhetens tillgång till information. Detta bör göra det lättare att lämna in rapporter punktligt och öka transparensen kring den nationella rapporteringen. e-plattformen bör komplettera, bygga vidare på och dra nytta av befintliga rapporteringsprocesser, databaser och elektroniska hjälpmedel, t.ex. de som används av Europeiska miljöbyrån, Eurostat, Gemensamma forskningscentret, och erfarenheterna från unionens miljölednings- och miljörevisionsordning.
- (47) Kommissionen bör säkerställa att de slutgiltiga integrerade nationella energi- och klimatplanerna finns tillgängliga för allmänheten på internet. E-plattformen bör, när den är i drift, användas av kommissionen för att lägga ut de slutliga integrerade nationella energi- och klimatplanerna och göra dem tillgängliga för allmänheten, liksom uppdateringarna av dem, de långsiktiga strategierna och annan relevant information som rapporteras av medlemsstaterna. Innan e-plattformen blivit driftsklar kommer kommissionen att använda sina egna webbplatser för att underlätta allmänhetens tillgång på internet till de slutliga integrerade nationella energi- och klimatplanerna.

- (48) Vad gäller uppgifter som ska lämnas till kommissionen genom nationell planering och rapportering, bör information från medlemsstaterna inte upprepa uppgifter och statistik som redan har gjorts tillgängliga via Eurostat inom ramen för Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009¹, som har samma form som enligt planerings- och rapporteringskraven i denna förordning och som fortfarande finns tillgängliga från kommissionen (Eurostat) med samma värden. Där så är tidsmässigt möjligt och relevant, bör rapporterade uppgifter och prognoser som lämnats i de nationella integrerade energi- och klimatplanerna bygga vidare på och stämma överens med Eurostats uppgifter och den metod som används för rapportering av unionsstatistik i enlighet med förordning (EG) nr 223/2009.
- (49) Med tanke på det gemensamma uppnåendet av målen för strategin för energiunionen, särskilt skapandet av en fullt funktionell och motståndskraftig energiunion, kommer det att vara av avgörande betydelse för kommissionen att kunna bedöma utkastet till integrerade nationella energi- och klimatplaner, de integrerade nationella energi- och klimatplanerna och, baserat på lägesrapporter, genomförandet av dem. För den första tioårsperioden gäller detta särskilt uppnåendet av unionens energi- och klimatmål för 2030 och nationella bidrag till dessa mål. En sådan utvärdering bör genomföras vartannat år, och på årsbasis endast vid behov, och bör konsolideras i kommissionens rapporter om tillståndet i energiunionen.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 av den 11 mars 2009 om europeisk statistik och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG, Euratom) nr 1101/2008 om utlämnande av insynsskyddade statistiska uppgifter till Europeiska gemenskapernas statistikkontor, rådets förordning (EG) nr 322/97 om gemenskapsstatistik och rådets beslut 89/382/EEG, Euratom om inrättande av en kommitté för Europeiska gemenskapernas statistiska program (EUT L 87, 31.3.2009, s. 164).

- (50) Med vederbörlig respekt för kommissionens initiativrätt, det ordinarie lagstiftningsförfarandet och maktbalansen mellan institutionerna bör Europaparlamentet och rådet årligen behandla de framsteg som gjorts av energiunionen, i alla dimensioner av energi- och klimatpolitiken.
- (51) Kommissionen bör bedöma hur styrmedel och åtgärder i de integrerade nationella energi- och klimatplanerna generellt inverkar på funktionen av unionens policyåtgärder på klimat- och energiområdet, framför allt med hänsyn till behovet av ytterligare styrmedel och åtgärder från unionens sida i och med att Parisavtalets åtaganden förutsätter att växthusgasutsläppen i unionen minskar och upptagen i sankor ökar.
- (52) Luftfarten inverkar på det globala klimatet till följd av sina koldioxidutsläpp, samt även till följd av andra utsläpp som t.ex. utsläpp av kväveoxider, och till följd av mekanismer såsom ökad bildning av cirrusmoln. Mot bakgrund av den snabbt ökande vetenskapliga förståelsen när det gäller denna inverkan föreskrivs redan en uppdaterad bedömning av luftfartens icke-koldioxidrelaterade inverkan på det globala klimatet i förordning (EU) nr 525/2013. De modeller som används i detta hänseende bör anpassas till den vetenskapliga utvecklingen. Kommissionen bör utifrån sin bedömning av sådan inverkan senast den 1 januari 2020 lägga fram en uppdaterad analys av annan inverkan än koldioxidutsläpp som luftfarten för med sig, vid behov åtföljt av ett förslag om hur denna inverkan bäst bör åtgärdas.

- (53) I enlighet med UNFCCC:s nuvarande riktlinjer för rapportering av växthusgaser baseras beräkningen och rapporteringen av metanutsläpp på faktorer för global uppvärmningspotential (nedan kallade *GWP-faktorer*) kopplade till ett tidsperspektiv på 100 år. Mot bakgrund av att metan har hög GWP-faktor och är relativt kortlivat i atmosfären, med åtföljande kraftig klimatpåverkan på kort och medellång sikt, bör kommissionen undersöka konsekvenserna av att genomföra styrmedel och åtgärder i syfte att minska metanutsläppens effekter på kort och medellång sikt på unionens växthusgasutsläpp. Kommissionen bör överväga styrmedelsalternativ för snabba åtgärder mot metanutsläpp, och bör lägga fram en strategisk plan för unionen när det gäller metan, som en integrerad del av unionens långsiktiga strategi.

- (54) För att säkerställa samstämmighet mellan nationella styrmedel, unionens styrmedel och målen för energiunionen bör en fortlöpande dialog föras mellan kommissionen och medlemsstaterna, samt vid behov mellan medlemsstaterna. Vid behov bör kommissionen lägga fram rekommendationer till medlemsstaterna, bl.a. om ambitionsnivån i utkastet till integrerade nationella energi- och klimatplaner, om det därpå följande genomförandet av styrmedel och åtgärder i de anmälda integrerade nationella energi- och klimatplanerna och om andra nationella styrmedel och åtgärder av betydelse för genomförandet av energiunionen. Rekommendationerna är inte bindande, vilket anges i artikel 288 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat EUF-fördraget), men medlemsstaterna bör ändå ta vederbörlig hänsyn till sådana rekommendationer och i senare lägesrapporter förklara hur de har gjort detta. När det gäller förnybar energi ska kommissionens bedömning grunda sig på objektiva kriterier. Om kommissionen utfärdar en rekommendation avseende en medlemsstats utkast till nationell plan bör den göra detta så snabbt som möjligt med hänsyn till, å ena sidan, kommissionens behov av att sammanräkna vissa kvantifierade planerade bidrag från alla medlemsstater för att kunna bedöma ambitionen på unionsnivå och, å andra sidan, behovet av att ge den berörda medlemsstaten tillräckligt med tid för att hinna vederbörligen beakta kommissionens rekommendationer innan den färdigställer sin nationella plan, och behovet av att undvika risken för att medlemsstatens nationella plan blir försenad.

- (55) Kostnadseffektivt utnyttjande av förnybar energi är ett av de viktiga objektiva kriterierna vid bedömningen av medlemsstaternas bidrag. Kostnadsstrukturen för att bygga ut förnybar energi är komplex och varierar avsevärt mellan medlemsstaterna. Den inbegriper inte enbart kostnader för stödprogram, utan bland annat även anslutningskostnader för installationer, backup för system för att skapa systemsäkerhet och oundvikliga kostnader för efterlevnaden av miljörestriktioner. När medlemsstaterna jämförs på grundval av detta kriterium bör därför alla kostnader för utnyttjande tas med i beräkningen, oavsett om de bärs av medlemsstaten, slutkonsumenterna eller projektutvecklarna. Kommissionens rekommendationer avseende medlemsstaternas ambition när det gäller förnybar energi bör utgå från en metod som fastställs i denna förordning, baserad på objektiva kriterier. Bedömningen av medlemsstaternas ambitionsnivå när det gäller förnybar energi bör således ange medlemsstaternas relativa insats, samtidigt som relevanta omständigheter som påverkar utvecklingen på området förnybar energi beaktas. I bedömningen bör också ingå data från oberoende kvantitativa eller kvalitativa datakällor.

- (56) Om ambitionsnivån i integrerade nationella energi- och klimatplaner eller uppdateringar av dessa är otillräckliga när det gäller att gemensamt uppnå målen för energiunionen och, för den första perioden, särskilt vad gäller målen för förnybar energi och energieffektivitet för 2030, bör kommissionen vidta åtgärder på unionsnivå för att säkerställa ett gemensamt uppnående av dessa målsättningar och mål (och därmed överbrygga ett eventuellt ”ambitionsgap”). Om unionens framsteg inte är tillräckliga för att målsättningarna och målen ska kunna nås bör kommissionen, utöver att utfärda rekommendationer, också föreslå åtgärder och utöva sina befogenheter på unionsnivå, eller bör medlemsstaterna vidta ytterligare åtgärder för att säkerställa att dessa målsättningar och mål uppnås (och därmed överbrygga ett eventuellt ”leveransgap”). Sådana åtgärder bör också beakta tidiga insatser från medlemsstaterna för att uppnå det uppställda målet för 2030 för förnybar energi, genom att under eller före 2020 uppnå en andel energi från förnybara energikällor som överstiger dess nationella bindande mål eller genom att göra tidiga framsteg under perioden 2020–2020 eller i genomförandet av det egna bidraget till unionens bindande mål på minst 32 % förnybar energi år 2030. På området förnybar energi kan sådana åtgärder även omfatta frivilliga ekonomiska bidrag från medlemsstaterna till unionens finansieringsmekanism för förnybar energi, som förvaltas av kommissionen och som kan användas för att bidra till de mest kostnadseffektiva projekten för förnybar energi i hela unionen, och därmed ge medlemsstaterna valet att bidra till att unionen uppnår de uppställda målen till lägsta möjliga kostnad. Medlemsstaternas nationella mål för förnybar energi för 2020 bör tjäna som referensandelar för förnybar energi från 2021 och framåt, och bör få kvarstå under hela den perioden. På området energieffektivitet kan ytterligare åtgärder i synnerhet syfta till att förbättra energieffektiviteten hos produkter, byggnader och transporter.

- (57) Medlemsstaternas nationella mål för förnybar energi för 2020 enligt bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/...¹⁺ bör tjäna som utgångspunkt för deras nationella vägledande utvecklingsbana för perioden 2021–2030, om inte en medlemsstat frivilligt beslutar att fastställa ett högre utgångsläge. För denna period bör de dessutom utgöra en obligatorisk referensandel, som även ingår i direktiv (EU) 2018/...⁺⁺. Följaktligen bör andelen energi från förnybara energikällor av varje medlemsstats slutliga energianvändning (brutto) under denna period inte understiga dess referensandel.
- (58) Om en medlemsstat enligt mätningar under en ettårsperiod inte upprätthåller sin referensandel bör den inom ett år vidta ytterligare åtgärder för att täcka dessa skillnader i förhållande till dess referensscenario. Om en medlemsstat faktiskt har vidtagit sådana nödvändiga åtgärder och fullgjort sin skyldighet att täcka skillnaden, bör den anses uppfylla de obligatoriska kraven i sitt referensscenario från och med den tidpunkt då skillnaden i fråga uppstod, såväl enligt denna förordning som enligt direktiv (EU) 2018/...⁺⁺.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/... av den ... (EUT L ...).

⁺ EUT: för in titeln och numret på samt EUT-hänvisningen till COD 2016/0382 (förnybar energi).

⁺⁺ EUT: för in numret på COD 2016/0382 (förnybar energi).

- (59) För att möjliggöra tillfredsställande övervakning och tidiga korrigerande åtgärder från medlemsstaternas och kommissionens sida och för att undvika snålskjutseffekter, bör de vägledande utvecklingsbanorna för alla medlemsstater, och därmed även unionens vägledande utvecklingsbana, för 2022, 2025 och 2027 uppgå åtminstone till vissa minimiprocentandelar av den totala ökning av förnybar energi som förutses för 2030 enligt denna förordning. Uppnåendet av dessa ”referenspunkter” under 2022, 2025 och 2027 kommer att bedömas av kommissionen på grundval av bland annat medlemsstaternas integrerade nationella energi- och klimatlägesrapporter, som medlemsstaterna ska lägga fram. Medlemsstater som inte uppnått referenspunkterna bör i nästa lägesrapport rapportera hur de avser att täcka skillnaden. Om de vägledande referenspunkterna för unionen inte uppnås, bör de medlemsstater som inte nått sina referenspunkter täcka skillnaden med hjälp av kompletterande åtgärder.
- (60) Unionen och medlemsstaterna bör sträva efter att tillhandahålla så aktuell information som möjligt om sina utsläpp och upptag av växthusgaser. Denna förordning bör göra det möjligt att ta fram sådana uppskattningar på kortast möjliga tid med hjälp av statistisk och annan information, såsom, vid behov, rymdbaserade uppgifter från Copernicusprogrammet, inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 377/2014¹, och andra satellitsystem.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 377/2014 av den 3 april 2014 om inrättande av Copernicusprogrammet och om upphävande av förordning (EU) nr 911/2010 (EUT L 122, 24.4.2014, s. 44).

- (61) Enligt förordning (EU) 2018/842 bör tillvägagångssättet med en årlig åtagandecykel i enlighet med Europaparlamentets och rådets beslut 406/2009/EG¹ fortsätta. Detta tillvägagångssätt kräver en omfattande granskning av medlemsstaternas växthusgasinventeringar för att möjliggöra en utvärdering av överensstämmelse och tillämpning av korrigerande åtgärder, om så är nödvändigt. Det krävs en granskningsprocess på unionsnivå av de växthusgasinventeringar som lämnas in av medlemsstaterna för att säkerställa att efterlevnaden av förordning (EU) 2018/842 utvärderas på ett snabbt, trovärdigt, konsekvent och transparent sätt.
- (62) Medlemsstaterna och kommissionen bör säkerställa ett nära samarbete om alla frågor som rör genomförandet av energiunionen, i nära samarbete med Europaparlamentet om frågor som rör denna förordning. Vid behov bör kommissionen bistå medlemsstaterna vid genomförandet av denna förordning, särskilt med avseende på inrättandet av integrerade nationella energi- och klimatplaner och därmed förknippad kapacitetsuppbyggnad, bland annat genom att uppbåda interna resurser från intern kapacitet för modellbygge samt, vid behov, relevant sakkunskap utifrån.
- (63) Medlemsstaterna bör säkerställa att deras integrerade nationella energi- och klimatplaner beaktar de senaste landsspecifika rekommendationer som utfärdats inom ramen för den europeiska planeringsterminen.

¹ Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG av den 23 april 2009 om medlemsstaternas insatser för att minska sina växthusgasutsläpp i enlighet med gemenskapens åtaganden om minskning av växthusgasutsläppen till 2020 (EUT L 140, 5.6.2009, s. 136).

- (64) Medlemsstaterna bör tillämpa principen om ”energieffektivitet först”, vilket innebär att man, innan man fattar beslut i frågor om energiplanering, energipolitik och investeringar i energi, överväger om inte de åtgärder som avses vidtas inom områdena planering, politik och investeringar skulle kunna ersättas helt eller delvis med kostnadseffektiva, tekniskt och ekonomiskt förnuftiga och miljöriktiga alternativ i form av energieffektivitetsåtgärder, samtidigt som målen för de respektive besluten likväl uppnås. Hit hör särskilt att energieffektiviteten behandlas som ett centralt inslag som ska tillmätas stor betydelse vid allt framtida beslutsfattande om investeringar i energiinfrastruktur i unionen. Sådana kostnadseffektiva alternativ innefattar bland annat åtgärder för att efterfrågan på och utbudet av energi ska bli effektivare, särskilt med hjälp av kostnadseffektiva energibesparingar i slutanvändningsledet, initiativ till efterfrågefleksibilitet samt effektivare omvandling, överföring och distribution av energi. Medlemsstaterna bör också uppmuntra spridningen av denna princip i regionala och lokala självstyrelseorgan och inom den privata sektorn.
- (65) Europeiska miljöbyrån bör vid behov och i enlighet med sitt årliga arbetsprogram bistå kommissionen med bedömning, övervakning och rapportering.

- (66) Befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget bör delegeras till kommissionen för att ändra de allmänna ramarna för mallen för integrerade nationella energi- och klimatplaner, i syfte att anpassa mallen till ändringar av unionens energi- och klimatpolitiska ram och är direkt och specifikt relaterade till unionens bidrag enligt UNFCCC och Parisavtalet, beakta ändringar i GWP-faktorerna och internationellt godkända inventeringsriktlinjer, fastställa materiella krav på unionens inventeringssystem och upprätta register. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning¹. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter. Om så krävs bör kommissionen också ta hänsyn till beslut som antagits enligt UNFCCC och Parisavtalet.

¹ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (67) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning, särskilt avseende integrerade nationella energi- och klimatlägesrapporter, integrerad rapportering om nationella anpassningsåtgärder, finansiellt och tekniskt stöd till utvecklingsländer och auktionsintäkter, årlig rapportering om approximativa växthusgasinventeringar, växthusgasinventeringar och redovisade utsläpp och uttag av växthusgaser, unionens finansieringsmekanism för förnybar energi, nationella inventeringssystem, granskning av inventeringen samt unionssystem och nationella system för styrmedel och åtgärder och prognoser, samt rapportering om styrmedel och åtgärder och prognoser i fråga om växthusgaser bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011¹.
- (68) För att kunna utöva de genomförandebefogenheter som fastställs i denna förordning bör kommissionen i sina uppgifter enligt denna förordning biträdas av en klimatförändringskommitté, som återinför den befintliga kommittén för klimatförändringar, som inrättats genom artikel 8 i beslut 93/389/EEG, artikel 9 i beslut 280/2004/EG och artikel 26 i förordning (EU) nr 525/2013, och av en energiunionskommitté. För att säkerställa att styrmedel är konsekventa och för att maximera synergieffekterna mellan sektorer bör sakkunniga i både klimat- och energifrågor inbjudas till båda kommittéernas möten i samband med genomförandet av denna förordning.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (69) Kommissionen bör se över genomförandet av denna förordning 2024 och därefter vart femte år, och vid behov lägga fram ändringsförslag för att säkerställa att den genomförs korrekt och att dess mål uppnås. Översynerna bör ta hänsyn till utvecklingen och resultaten av den globala inventeringen i Parisavtalet.
- (70) Denna förordning bör integrera, ändra, ersätta och upphäva vissa planerings-, rapporterings- och övervakningsskyldigheter som för närvarande ingår i sektorsspecifika unionslagstiftningsakter på energi- och klimatområdet för att säkerställa en effektiv och integrerad strategi när det gäller de viktigaste planerings-, rapporterings- och övervakningskomponenterna. Följande lagstiftningsakter bör därför ändras i enlighet med detta:
- Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG¹.
 - Europaparlamentets och rådets direktiv 98/70/EG².

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG av den 30 maj 1994 om villkoren för beviljande och utnyttjande av tillstånd för prospektering efter samt undersökning och utvinning av kolväten (EGT L 164, 30.6.1994, s. 3).

² Europaparlamentets och rådets direktiv 98/70/EG av den 13 oktober 1998 om kvaliteten på bensen och dieselbränslen och om ändring av rådets direktiv 93/12/EEG (EGT L 350, 28.12.1998, s. 58).

- Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG¹.
- Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 663/2009².
- Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2009³.
- Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG⁴.
- Rådets direktiv 2009/119/EG⁵.

-
- ¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG av den 23 april 2009 om geologisk lagring av koldioxid och ändring av rådets direktiv 85/337/EEG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG, 2001/80/EG, 2004/35/EG, 2006/12/EG och 2008/1/EG samt förordning (EG) nr 1013/2006 (EUT L 140, 5.6.2009, s. 114).
- ² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 663/2009 av den 13 juli 2009 om inrättande av ett program för hjälp till ekonomisk återhämtning genom finansiellt stöd från gemenskapen till projekt på energiområdet (EUT L 200, 31.7.2009, s. 31).
- ³ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till naturgasöverföringsnäten och om upphävande av förordning (EG) nr 1775/2005 (EUT L 211, 14.8.2009, s. 36).
- ⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 2003/55/EG (EUT L 211, 14.8.2009, s. 94).
- ⁵ Rådets direktiv 2009/119/EG av den 14 september 2009 om skyldighet för medlemsstaterna att inneha minimilager av råolja och/eller petroleumprodukter (EUT L 265, 9.10.2009, s. 9).

- Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU¹.
- Direktiv 2012/27/EU.
- Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/30/EU².
- Rådets direktiv (EU) 2015/652³.

(71) För att skapa enhetlighet och rättslig säkerhet bör ingenting i denna förordning hindra tillämpningen av undantag enligt unionens relevanta sektorsspecifika lagstiftningsakter på elområdet och på området riskberedskap för el.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU av den 19 maj 2010 om byggnaders energiprestanda (EUT L 153, 18.6.2010, s. 13).

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/30/EU av den 12 juni 2013 om säkerhet för olje- och gasverksamhet till havs och om ändring av direktiv 2004/35/EG (EUT L 178, 28.6.2013, s. 66).

³ Rådets direktiv (EU) 2015/652 av den 20 april 2015 om fastställande av beräkningsmetoder och rapporteringskrav i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 98/70/EG om kvaliteten på bensen och dieselbränslen (EUT L 107, 25.4.2015, s. 26).

- (72) Denna förordning bör också omfatta alla bestämmelser i förordning (EU) nr 525/2013. Förordning (EU) nr 525/2013 bör därför upphöra att gälla från och med den 1 januari 2021. För att säkerställa att genomförandet av beslut nr 406/2009/EG fortsätter i enlighet med förordning (EU) nr 525/2013 och att vissa aspekter som är kopplade till genomförandet av Kyotoprotokollet förblir fastställda i lag, är det dock nödvändigt att vissa bestämmelser fortsätter att gälla efter detta datum.
- (73) Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig grad kan uppnås av medlemsstaterna på egen hand och dessa mål därför, på grund av den föreslagna åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen som anges i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Genom denna förordning inrättas en styrningsmekanism för att
 - a) genomföra strategier och åtgärder som är utformade för att uppnå målsättningarna och målen för energiunionen samt unionens långsiktiga åtaganden i fråga om växthusgasutsläpp, i enlighet med Parisavtalet, och vad gäller den första tioårsperioden 2021–2030 särskilt unionens energi- och klimatmål för 2030,
 - b) stimulera till samarbete mellan medlemsstaterna, om lämpligt också på regional nivå, så att målsättningarna och målen för energiunionen uppnås,
 - c) säkerställa att de uppgifter som unionen och dess medlemsstater rapporterar till UNFCCC-sekretariatet och Parisavtalets sekretariat inkommer i tid, är transparenta, korrekta, konsistenta, jämförbara och fullständiga,
 - d) bidra till ökad klarhet om rättsläget och ökad säkerhet för investerarna, samt till att möjligheterna till ekonomisk utveckling, investeringsfrämjande, sysselsättningsskapande och social sammanhållning kan utnyttjas fullt ut.

Styrningsmekanismen bygger på långsiktiga strategier, integrerade nationella energi- och klimatplaner som omfattar tioårsperioder varav den första 2021–2030, motsvarande integrerade nationella energi- och klimatlägesrapporter från medlemsstaterna och integrerade övervakningsarrangemang vidtagna av kommissionen. Styrningsmekanismen säkerställer att allmänheten ges faktisk möjlighet att delta i utarbetandet av de nationella planerna och de långsiktiga strategierna. I styrningsmekanismen ingår en strukturerad, transparent, iterativ process mellan kommissionen och medlemsstaterna med avseende på färdigställandet av de integrerade nationella energi- och klimatplanerna och det senare genomförandet av dessa, även vad gäller regionalt samarbete, och motsvarande åtgärder från kommissionens sida.

2. Denna förordning är tillämplig på energiunionens fem dimensioner, som är nära förbundna och ömsesidigt förstärkande:
 - a) Energitrygghet.
 - b) Den inre energimarknaden.
 - c) Energieffektivitet.
 - d) Minskade växthusgasutsläpp.
 - e) Forskning, innovation och konkurrenskraft.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *styrmedel och åtgärder*: alla instrument som bidrar till att uppnå målen för de integrerade nationella energi- och klimatplanerna och/eller till att genomföra åtaganden enligt artikel 4.2 a och b i UNFCCC, vilket kan inkludera sådana instrument vars syfte inte i första hand är att begränsa och minska växthusgasutsläpp eller att förändra energisystemet,
2. *befintliga styrmedel och åtgärder*: genomförda styrmedel och åtgärder och antagna styrmedel och åtgärder,
3. *genomförda styrmedel och åtgärder*: styrmedel och åtgärder för vilka ett eller flera av följande gäller vid tidpunkten för inlämnande av den integrerade nationella energi- och klimatplanen eller den integrerade nationella energi- och klimatlägesrapporten: direkt tillämplig unionsrätt eller nationell rätt är i kraft, en eller flera frivilliga överenskommelser har upprättats, ekonomiska resurser har tilldelats, personalresurser har mobiliserats,
4. *antagna styrmedel och åtgärder*: styrmedel och åtgärder om vilka ett officiellt regeringsbeslut har fattats före dagen för inlämnande av den integrerade nationella energi- och klimatplanen eller den integrerade nationella energi- och klimatlägesrapporten och det finns ett tydligt åtagande om att fortsätta med genomförandet,

5. *planerade styrmedel och åtgärder*: alternativ som håller på att diskuteras och har en realistisk möjlighet att antas och genomföras efter dagen för inlämnande av den integrerade nationella energi- och klimatplanen eller den integrerade nationella energi- och klimatlägesrapporten,
6. *system för styrmedel och åtgärder och prognoser*: ett system av institutionella, legala och procedurmässiga arrangemang som inrättats för rapportering om styrmedel och åtgärder och prognoser som avser dels antropogena utsläpp från källor och upptag i sänkor av växthusgaser, dels energisystemet, i enlighet med bland annat artikel 39,
7. *prognoser*: prognoser för antropogena utsläpp av växthusgaser från källor och upptag i sänkor eller utvecklingen av energisystemet inklusive åtminstone kvantitativa uppskattningar för de fyra kommande åren som slutar med 0 eller 5, omedelbart efter rapporteringsåret,
8. *prognoser utan åtgärder*: prognoser för antropogena utsläpp av växthusgaser från källor och upptag i sänkor som utesluter effekterna av alla styrmedel och åtgärder som har planerats, antagits eller genomförts efter det år som valts som utgångspunkt för den aktuella prognosen,
9. *prognoser med åtgärder*: prognoser för antropogena utsläpp av växthusgaser från källor och upptag i sänkor som omfattar effekterna, uttryckta som minskningar av utsläpp av växthusgaser eller utvecklingen av energisystemet, av styrmedel och åtgärder som har antagits och genomförts,

10. *prognoser med ytterligare åtgärder*: prognoser för antropogena utsläpp av växthusgaser från källor och upptag i sänkor eller utvecklingen av energisystemet där prognoserna omfattar effekterna, uttryckta som minskningar av utsläpp av växthusgaser, av såväl styrmedel och åtgärder som har antagits och genomförts för att begränsa klimatförändringarna eller uppnå miljömål som styrmedel och åtgärder som planeras för detta syfte,
11. *unionens energi- och klimatmål för 2030*: det unionsomfattande bindande målet om att fram till 2030 minska växthusgasutsläppen från hela ekonomin med minst 40 % jämfört med 1990, det bindande målet på unionsnivå om att minst 32 % av den energi som används i unionen ska vara förnybar år 2030, det överordnade målet på unionsnivå om att förbättra energieffektiviteten med minst 32,5 % fram till 2030, och ett elsammanlänkningsmål på 15 % för 2030 eller eventuella senare mål för år 2030 i detta avseende som Europeiska rådet, eller Europaparlamentet och rådet, enas om,
12. *nationellt inventeringssystem*: ett system av institutionella, legala och procedurmässiga arrangemang inom en medlemsstat för uppskattning av de antropogena utsläppen från källor och upptag i sänkor av växthusgaser, och för rapportering och arkivering av inventeringsinformation,

13. *indikator*: en kvantitativ eller kvalitativ faktor eller variabel som bidrar till en bättre förståelse för framstegen under genomförandet,
14. *nyckelindikatorer*: indikatorerna för framstegen med energiunionens fem dimensioner såsom de föreslagits av kommissionen,
15. *tekniska korrigeringar*: justeringar av de nationella växthusgasinventeringarnas uppskattningar som görs i samband med granskningen enligt artikel 38 när inlämnade inventeringsdata är ofullständiga eller tagits fram på ett sätt som inte överensstämmer med relevanta internationella regler eller riktlinjer eller unionens regler eller riktlinjer, och som är avsedda att ersätta ursprungligen inlämnade uppskattningar,
16. *kvalitetssäkring*: ett planerat system för granskningsförfaranden som ska säkerställa att mål i fråga om uppgifternas kvalitet uppfylls och att bästa möjliga uppskattningar och information rapporteras för att stödja kvalitetskontrollprogrammets effektivitet och bistå medlemsstaterna,
17. *kvalitetskontroll*: ett system av rutinmässiga tekniska aktiviteter som ska mäta och kontrollera kvaliteten på den information och de uppskattningar som sammanställts i syfte att säkerställa uppgifternas integritet, korrekthet och fullständighet, att identifiera och åtgärda fel och utelämnanden, att dokumentera och arkivera uppgifter och annat material som använts samt att registrera alla kvalitetssäkringsaktiviteter,

18. *energieffektivitet först*: att inom energiplanering, samt i politiska beslut och investeringsbeslut, ta största möjliga hänsyn till alternativa kostnadseffektiva energieffektivitetsåtgärder till förmån för effektivare energiefterfrågan och energiförsörjning, framför allt med hjälp av kostnadseffektiva energibesparingar i slutanvändningsledet, initiativ till efterfrågefleksibilitet samt effektivare omvandling, överföring och distribution av energi, varvid målen för de respektive besluten fortfarande uppnås,
19. *SET-planen*: den strategiska planen för energiteknik som beskrivs i kommissionens meddelande av den 15 september 2015 med titeln *Mot en integrerad strategisk plan för energiteknik: Att påskynda omvandlingen av det europeiska energisystemet* ("Towards an Integrated Strategic Energy Technology (SET) Plan: Accelerating the European Energy System Transformation"),
20. *tidiga insatser*:
- a) i samband med bedömningen av en eventuell skillnad mellan unionens mål för energi från förnybara energikällor för 2030 och medlemsstaternas gemensamma bidrag, att en medlemsstat uppnått en andel energi från förnybara energikällor som överstiger dess nationella bindande mål för 2020, enligt bilaga I till direktiv (EU) 2018/...⁺, eller att en medlemsstat gjort tidiga framsteg med att uppnå sitt nationella bindande mål för 2020,

⁺ EUT: för in numret på COD 2016/0382 (förnybar energi).

- b) i samband med kommissionens rekommendationer utgående från bedömningen enligt artikel 29.1 b med avseende på energi från förnybara energikällor, en medlemsstats tidiga genomförande av sitt bidrag till unionens bindande mål om minst 32 % förnybar energi 2030 mätt i förhållande till medlemsstatens nationella referenspunkter för förnybar energi,

21. *regionalt samarbete*: samarbete mellan två eller flera medlemsstater som ingått ett partnerskap som omfattar en eller flera av energiunionens fem dimensioner,
22. *energi från förnybara energikällor eller förnybar energi*: energi från förnybara energikällor eller förnybar energi enligt definitionen i artikel 2.1 i direktiv (EU) 2018/...⁺,
23. *slutlig energianvändning* (brutto): slutlig energianvändning (brutto) enligt definitionen i artikel 2.4 i direktiv (EU) 2018/...⁺,
24. *stödsystem*: stödsystem enligt definitionen i artikel 2.5 i direktiv (EU) 2018/...⁺,
25. *uppgradering*: uppgradering enligt definitionen i artikel 2.10 i direktiv (EU) 2018/...⁺,
26. *gemenskap för förnybar energi*: gemenskap för förnybar energi enligt definitionen i artikel 2.16 i direktiv 2018/...⁺,

⁺ EUT: för in numret på COD 2016/0382 (förnybar energi).

27. *fjärrvärme eller fjärrkyla*: fjärrvärme eller fjärrkyla enligt definitionen i artikel 2.19 i direktiv (EU) 2018/...⁺,
28. *avfall*: avfall enligt definitionen i artikel 2.23 i direktiv (EU) 2018/...⁺,
29. *biomassa*: biomassa enligt definitionen i artikel 2.24 i direktiv (EU) 2018/...⁺,
30. *agrobiomassa*: agrobiomassa enligt definitionen i artikel 2.25 i direktiv (EU) 2018/...⁺,
31. *skogsbiomassa*: skogsbiomassa enligt definitionen i artikel 2.26 i direktiv (EU) 2018/...⁺,
32. *biomassabränslen*: biomassabränslen enligt definitionen i artikel 2.27 i direktiv (EU) 2018/...⁺,
33. *biogas*: biogas enligt definitionen i artikel 2.28 i direktiv (EU) 2018/...⁺,
34. *flytande biobränslen*: flytande biobränslen enligt definitionen i artikel 2.32 i direktiv (EU) 2018/...⁺,
35. *biodrivmedel*: biodrivmedel enligt definitionen i artikel 2.33 i direktiv (EU) 2018/...⁺,

⁺ EUT: för in numret på COD 2016/0382 (förnybar energi).

36. *avancerade biodrivmedel*: avancerade biodrivmedel enligt definitionen i artikel 2.34 i direktiv (EU) 2018/...⁺,
37. *återvunna kolbaserade bränslen*: återvunna kolbaserade bränslen enligt definitionen i artikel 2.35 i direktiv (EU) 2018/...⁺,
38. *stärkelserika grödor*: stärkelserika grödor enligt definitionen i artikel 2.39 i direktiv (EU) 2018/...⁺,
39. *livsmedels- och fodergrödor*: livsmedels- och fodergrödor enligt definitionen i artikel 2.40 i direktiv (EU) 2018/...⁺,
40. *material som innehåller både cellulosa och lignin*: material som innehåller både cellulosa och lignin enligt definitionen i artikel 2.41 i direktiv (EU) 2018/...⁺,
41. *restprodukt*: restprodukt enligt definitionen i artikel 2.43 i direktiv (EU) 2018/...⁺,
42. *primärenergianvändning*: primärenergianvändning enligt definitionen i artikel 2.2 i direktiv 2012/27/EU,
43. *slutlig energianvändning*: slutlig energianvändning enligt definitionen i artikel 2.3 i direktiv 2012/27/EU,

⁺ EUT: för in numret på COD 2016/0382 (förnybar energi).

- 44. *energieffektivitet*: energieffektivitet enligt definitionen i artikel 2.4 i direktiv 2012/27/EU,
- 45. *energibesparing*: energibesparing enligt definitionen i artikel 2.5 i direktiv 2012/27/EU,
- 46. *förbättrad energieffektivitet*: förbättrad energieffektivitet enligt definitionen i artikel 2.6 i direktiv 2012/27/EU,
- 47. *energitjänst*: energitjänst enligt definitionen i artikel 2.7 i direktiv 2012/27/EU,
- 48. *total användbar golvyta*: total användbar golvyta enligt definitionen i artikel 2.10 i direktiv 2012/27/EU,
- 49. *energiledningssystem*: energiledningssystem enligt definitionen i artikel 2.11 i direktiv 2012/27/EU,
- 50. *kvotpliktig part*: kvotpliktig part enligt definitionen i artikel 2.14 i direktiv 2012/27/EU,
- 51. *genomförande offentlig myndighet*: genomförande offentlig myndighet enligt definitionen i artikel 2.17 i direktiv 2012/27/EU,

- 52. *enskild åtgärd*: enskild åtgärd enligt definitionen i artikel 2.19 i direktiv 2012/27/EU,
- 53. *energidistributör*: energidistributör enligt definitionen i artikel 2.20 i direktiv 2012/27/EU,
- 54. *systemansvarig för distributionssystemet*: systemansvarig för distributionssystemet enligt definitionen i artikel 2.6 i direktiv 2009/72/EG och enligt artikel 2.6 i direktiv 2009/73/EU,
- 55. *företag som säljer energi i detaljistledet*: företag som säljer energi i detaljistledet enligt definitionen i artikel 2.22 i direktiv 2012/27/EU,
- 56. *leverantör av energitjänster*: leverantör av energitjänster enligt definitionen i artikel 2.24 i direktiv 2012/27/EU,
- 57. *avtal om energiprestanda*: avtal om energiprestanda enligt definitionen i artikel 2.27 i direktiv 2012/27/EU,
- 58. *kraftvärme*: kraftvärme enligt definitionen i artikel 2.30 i direktiv 2012/27/EU,
- 59. *byggnad*: byggnad enligt definitionen i artikel 2.1 i direktiv 2010/31/EU,
- 60. *nära-nollenergibyggnad*: nära-nollenergibyggnad enligt definitionen i artikel 2.2 i direktiv 2010/31/EU,

61. *värmepump*: värmepump enligt definitionen i artikel 2.18 i direktiv 2010/31/EU,
62. *fossilt bränsle*: icke-förnybara kolbaserade energikällor såsom fasta bränslen, naturgas och olja.

KAPITEL 2

INTEGRERADE NATIONELLA ENERGI- OCH KLIMATPLANER

Artikel 3

Integrerade nationella energi- och klimatplaner

1. Senast den 31 december 2019, och därefter senast den 1 januari 2029 och därefter vart tionde år, ska varje medlemsstat meddela kommissionen en integrerad nationell energi- och klimatplan. Planerna ska innehålla de uppgifter som anges i punkt 2 i denna artikel och bilaga I. Den första planen ska omfatta perioden 2021–2030 och beakta det långsiktigare perspektivet. Följande planer ska omfatta de tio åren omedelbart efter utgången av den period som omfattas av den föregående planen.

2. De integrerade nationella energi- och klimatplanerna ska bestå av följande avsnitt:
- a) En översikt över det förfarande som använts för att upprätta den integrerade nationella energi- och klimatplanen, bestående av en sammanfattning, en beskrivning av dels det offentliga samrådet med och medverkan av berörda aktörer samt resultatet av detta samråd och denna medverkan, dels regionalt samarbete med andra medlemsstater i samband med utarbetandet av planen, i enlighet med artiklarna 10–12 i, och del 1 avsnitt A punkt 1 i bilaga I till, denna förordning.
 - b) En beskrivning av nationella målsättningar, mål och bidrag som rör energiunionens dimensioner, i enlighet med artikel 4 och bilaga I.
 - c) En beskrivning av planerade styrmedel och åtgärder som rör de motsvarande målsättningar, mål och bidrag som anges i led b, samt en allmän översikt av vilka investeringar som behövs för att förverkliga dessa mål och bidrag.
 - d) En beskrivning av den aktuella situationen för energiunionens fem dimensioner, inbegripet med beaktande av energisystemet och utsläpp och upptag av växthusgaser samt prognoser vad gäller de mål som avses i led b med befintliga styrmedel och åtgärder.

- e) I tillämpliga fall, en beskrivning av vilka lagstiftningshinder och andra hinder det finns för förverkligandet av de målsättningar, mål eller bidrag som rör förnybar energi och energieffektivitet.
- f) En bedömning av konsekvenserna av de planerade styrmedlen och åtgärderna för att nå de mål som avses i led b, inbegripet deras förenlighet med de långsiktiga målen för minskning av växthusgasutsläppen inom ramen för Parisavtalet och de långsiktiga strategier som avses i artikel 15.
- g) En allmän bedömning av konsekvenserna av de planerade styrmedlen och åtgärderna för konkurrenskraft med anknytning till energiunionens fem dimensioner.
- h) En bilaga, upprättad i enlighet med de krav och den struktur som fastställs i bilaga III till denna förordning, som anger medlemsstatens metoder och policyåtgärder för att nå energibesparingsmålet i enlighet med artikel 7 i direktiv 2012/27/EU och bilaga V till det direktivet.

3. Medlemsstaterna ska med avseende på sina integrerade nationella energi- och klimatplaner

- a) begränsa den administrativa komplexiteten och kostnaderna för alla relevanta berörda parter,
- b) beakta kopplingarna mellan energiunionens fem dimensioner, framför allt principen om energieffektivitet först,

- c) i relevanta fall använda solida och konsistenta uppgifter och antaganden som omfattar de fem dimensionerna,
- d) bedöma antalet energifattiga hushåll, och då ta hänsyn till vilka hushållsenergitjänster som behövs för att garantera en grundläggande levnadsstandard i den rådande nationella situationen, tillsammans med aktuell socialpolitik och andra relevanta områden, jämte indikativ vägledning från kommissionens sida om relevanta indikatorer på energifattigdom.

Om en medlemsstat, vid tillämpningen av första stycket d konstaterar, på grundval av sin bedömning av verifierbara uppgifter, att den har ett väsentligt antal energifattiga hushåll ska den i sin plan ta med ett nationellt vägledande mål om minskning av energifattigdomen. De berörda medlemsstaterna ska i sina integrerade nationella energi- och klimatplaner ange, i förekommande fall, de styrmedel och åtgärder som riktar sig mot energifattigdomen, bland annat socialpolitiska åtgärder och andra relevanta nationella program.

- 4. Varje medlemsstat ska göra den integrerade nationella energi- och klimatplan som lämnats in till kommissionen enligt denna artikel allmänt tillgänglig.
- 5. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 43 för att ändra del 1 avsnitt A punkterna 2.1.1 och 3.1.1 och del 1 avsnitt B punkterna 4.1 och 4.2.1, jämte del 2 punkt 3, i bilaga I, i syfte att anpassa dem till sådana ändringar av unionens klimat- och energipolitiska ram som har en direkt och särskild anknytning till unionens bidrag enligt UNFCCC och Parisavtalet.

Artikel 4

Nationella målsättningar, mål och bidrag för energiunionens fem dimensioner

Varje medlemsstat ska i sin integrerade nationella energi- och klimatplan ange följande huvudsakliga målsättningar, mål och bidrag, enligt vad som anges i avsnitt A punkt 2 i bilaga I:

- a) Vad gäller dimensionen ”minskade växthusgasutsläpp”:
 - 1. Vad gäller utsläpp och upptag av växthusgaser, i syfte att bidra till uppnåendet av unionens mål att minska utsläppen av växthusgaser i hela ekonomin:
 - i) Medlemsstatens bindande nationella mål för utsläpp av växthusgaser och de årliga bindande nationella gränsvärdena enligt förordning (EU) 2018/842.
 - ii) Medlemsstatens åtaganden enligt förordning (EU) 2018/841.
 - iii) I tillämpliga fall, för uppnåendet av målsättningarna och målen för energiunionen mål, samt fullgörande av unionens långsiktiga åtaganden i fråga om växthusgasutsläpp i enlighet med Parisavtalet, andra målsättningar och mål, bland annat sektoriella mål och anpassningsmål.

2. Vad gäller förnybar energi:

För att uppnå unionens bindande mål på minst 32 % förnybar energi år 2030 enligt artikel 3 i direktiv (EU) 2018/...⁺, ett bidrag till detta mål när det gäller medlemsstatens andel energi från förnybara energikällor i den slutliga energianvändningen (brutto) år 2030, med en vägledande utvecklingsbana för detta bidrag från 2021 och framåt. Senast 2022 ska den vägledande utvecklingsbanan nå en referenspunkt på minst 18 % av den totala ökningen av andelen energi från förnybara energikällor, uttryckt som skillnaden mellan den ifrågavarande medlemsstatens bindande nationella mål för 2020 och dess bidrag till målet för 2030. Senast 2025 ska den vägledande utvecklingsbanan nå en referenspunkt på minst 43 % av den totala ökningen av andelen energi från förnybara energikällor, uttryckt som skillnaden mellan den ifrågavarande medlemsstatens bindande nationella mål för 2020 och dess bidrag till målet för 2030. Senast 2027 ska den vägledande utvecklingsbanan nå en referenspunkt på minst 65 % av den totala ökningen av andelen energi från förnybara energikällor, uttryckt som skillnaden mellan den ifrågavarande medlemsstatens bindande nationella mål för 2020 och dess bidrag till målet för 2030.

⁺ EUT: för in numret på COD 2016/0382 (förnybar energi).

Senast 2030 ska den vägledande utvecklingsbanan nå åtminstone medlemsstatens planerade bidrag. Om en medlemsstat väntar sig att den kommer att överträffa sitt bindande nationella mål för 2020 får dess vägledande utvecklingsbana inledas på den nivå som den planeras uppnå. Medlemsstaternas vägledande utvecklingsbanor ska tillsammans nå upp till unionens referenspunkter åren 2022, 2025 och 2027 och till unionens bindande mål på minst 32 % förnybar energi år 2030. Vid sidan om sitt bidrag till unionens mål och sin vägledande utvecklingsbana vid tillämpningen av denna förordning står det varje medlemsstat fritt att ange högre ambitioner för nationella politiska ändamål.

b) Vad gäller dimensionen *energieffektivitet*:

1. Det vägledande nationella energieffektivitetsbidrag för att uppnå unionens energieffektivitetsmål på minst 32,5 % fram till 2030 som avses i artiklarna 1.1 och 3.5 i direktiv 2012/27/EU, grundat på antingen primärenergianvändning eller slutlig energianvändning, primär eller slutlig energibesparing eller energiintensitet.

Medlemsstaterna ska uttrycka sitt bidrag i termer av absolut nivå av primärenergianvändning och slutlig energianvändning 2020 och i termer av absolut nivå av primärenergianvändning och slutlig energianvändning 2030, med en vägledande utvecklingsbana för detta bidrag från 2021 och framåt. De ska förklara sin bakomliggande metod och de omvandlingsfaktorer som används.

2. Den ackumulerade energibesparing i slutanvändningsledet som ska uppnås under perioden 2021–2030 enligt artikel 7.1 b om energisparkraven enligt direktiv 2012/27/EU.

3. De vägledande milstolparna för en långsiktig renoveringsstrategi för det nationella beståndet av bostadshus och andra byggnader än bostäder, både offentliga och privata, jämte färdplanen med nationellt fastställda mätbara framstegsindikatorer, en evidensbaserad skattning av förväntade energibesparingar och fördelar i vidare bemärkelse, och bidragen till unionens energieffektivitetsmål enligt direktiv 2012/27/EU i enlighet med artikel 2a i direktiv 2010/31/EU.
4. Den totala golvyta som ska renoveras eller motsvarande årliga energibesparingar som ska uppnås från 2021 till 2030 enligt artikel 5 i direktiv 2012/27/EU om offentliga sektorns byggnaders roll som förebild.

c) Vad gäller dimensionen ”energitrygghet”:

1. Nationella målsättningar för
 - ökad diversifiering av energikällor och leveranser från tredjeländer, varvid syftet kan vara att minska beroendet av energiimport,
 - ökad flexibilitet i det nationella energisystemet, och
 - hanteringen av begränsad eller avbruten energitillförsel från någon energikälla, i syfte att öka motståndskraften i regionala och nationella energisystem, med en tidsram för när målen bör vara uppnådda.

d) Vad gäller dimensionen ”den inre energimarknaden”:

1. Den elsammanlänkingsnivå som medlemsstaten eftersträvar för 2030 med hänsyn till ett elsammanlänkningsmål på minst 15 % för 2030, med en strategi där nivån från 2021 och därefter fastställs i nära samarbete med de berörda medlemsstaterna, med beaktande av sammanlänkningsmålet på 10 % för 2020 och indikatorer för hur brådskande åtgärderna är, utgående från prisskillnaden på grossistmarknaden och från sammanlänkningarnas nominella överföringskapacitet i förhållande till dels deras topplast, dels till den installerade produktionskapaciteten för förnybar energi, enligt vad som fastställs i del 1 avsnitt A punkt 2.4.1 i bilaga I. Varje ny sammanlänkning ska genomgå en socioekonomisk och miljömässig kostnads-nyttoanalys och genomföras endast om de potentiella fördelarna uppväger kostnaderna.
2. Viktiga infrastrukturprojekt för el- och gasöverföring och, i relevanta fall, moderniseringsprojekt som behövs för att uppnå målsättningar och mål inom energiunionens fem dimensioner.

3. Nationella målsättningar som avser andra aspekter av den inre energimarknaden, t.ex. flexibla system, framför allt genom styrmedel och åtgärder med anknytning till marknadsbaserad prisbildning som följer gällande rätt, marknadsintegration och marknadskoppling, för att öka de nuvarande sammanlänkningarnas handelsbara kapacitet, smarta nät, aggregering, efterfrågefleksibilitet, lagring, distribuerad produktion, mekanismer för inmatning, omdirigering och begränsning av tilldelad kapacitet, samt prissignaler i realtid, inklusive en tidsram för när målsättningarna bör vara uppnådda, jämte andra nationella målsättningar med anknytning till den inre marknaden för energi, enligt del 1 avsnitt A punkt 2.4.3 i bilaga I.

e) Vad gäller dimensionen ”forskning, innovation och konkurrenskraft”:

1. Nationella målsättningar och finansieringsmål för offentlig och, i förekommande fall, privat forskning och innovation som rör energiunionen, inbegripet, när så är lämpligt, en tidsram för när målen ska vara uppnådda; sådana mål ska återspegla prioriteringarna i strategin för energiunionen och, i relevanta fall, i SET-planen. När medlemsstaterna fastställer sina målsättningar, mål och bidrag får de bygga vidare på befintliga nationella strategier eller planer som är förenliga med unionsrätten.
2. I förekommande fall, nationella mål för 2050 med anknytning till främjandet av ren energiteknik.

Artikel 5

Medlemsstaternas förfarande för att fastställa sitt bidrag på området förnybar energi

1. I sitt bidrag när det gäller andelen energi från förnybara energikällor av den slutliga energianvändningen (brutto) år 2030 och det sista året av den period som omfattas av de kommande nationella planerna i enlighet med artikel 4 a.2 i, ska varje medlemsstat beakta
 - a) de åtgärder som föreskrivs i direktiv (EU) 2018/...⁺,
 - b) de åtgärder som antagits för att nå det energieffektivitetsmål som antagits enligt direktiv 2012/27/EU,
 - c) eventuella andra befintliga åtgärder för att främja förnybar energi inom medlemsstaten och, i relevanta fall, på unionsnivå,
 - d) det bindande nationella målet för 2020 för andelen energi från förnybara energikällor i dess slutliga energianvändning (brutto), enligt vad som fastställs i bilaga I till direktiv (EU) 2018/...⁺,
 - e) alla relevanta omständigheter som påverkar utnyttjandet av förnybar energi, t.ex.
 - i) rättvis fördelning av utnyttjandet i unionen,

⁺ EUT: för in numret på COD 2016/0382 (förnybar energi).

- ii) ekonomiska villkor och ekonomisk potential, inklusive BNP per capita,
- iii) potentialen för kostnadseffektivt utnyttjande av förnybar energi,
- iv) geografiska, miljörelaterade och naturliga begränsningar, inbegripet sådana som rör icke-sammanlänkade områden och regioner,
- v) elsammanlänkingsnivå mellan medlemsstaterna,
- vi) andra relevanta omständigheter, särskilt tidiga insatser.

En medlemsstat ska, när det gäller första stycket e, i sin integrerade nationella energi- och klimatplan ange vilka relevanta omständigheter som påverkar utnyttjandet av förnybar energi den har beaktat.

2. Medlemsstaterna ska gemensamt säkerställa att deras sammanlagda bidrag uppgår till minst 32 % energi från förnybara energikällor i den slutliga energianvändningen (brutto) på unionsnivå senast 2030.

Artikel 6

Medlemsstaternas förfarande för att fastställa sitt bidrag på området energieffektivitet

1. I sitt vägledande nationella bidrag på energieffektivitetsområdet för 2030 och för det sista året av den period som omfattas av de kommande nationella planer som avses i artikel 4 b.1, ska varje medlemsstat beakta att i enlighet med artikel 3 i direktiv 2012/27/EU ska unionens energianvändning år 2020 uppgå till högst 1 483 Mtoe primärenergi eller högst 1 086 Mtoe slutlig energi, och att unionens energianvändning 2030 ska uppgå till högst 1 273 Mtoe primärenergi och/eller högst 956 Mtoe slutlig energi.

Dessutom ska varje medlemsstat beakta
 - a) de åtgärder som föreskrivs i direktiv 2012/27/EU,
 - b) andra åtgärder för att främja energieffektivitet inom medlemsstaten och på unionsnivå.
2. I det bidrag som avses i punkt 1 får varje medlemsstat beakta nationella omständigheter som påverkar primär och slutlig energianvändning, t.ex.
 - a) återstående potential för kostnadseffektiva energibesparingar,

- b) bruttonationalproduktens utveckling och prognoser för denna,
- c) förändringar i importen och exporten av energi,
- d) förändringar i energimixen och utveckling av avskiljning och lagring av koldioxid, och
- e) tidiga insatser.

Med avseende på första stycket ska varje medlemsstat i sin integrerade nationella energi- och klimatplan ange vilka relevanta omständigheter som påverkar primär och slutlig energianvändning som den eventuellt har beaktat.

Artikel 7

Nationella styrmedel och åtgärder för var och en av energiunionens fem dimensioner

Medlemsstaterna ska, i enlighet med bilaga I, i sin integrerade nationella energi- och klimatplan beskriva de viktigaste befintliga och planerade styrmedel och åtgärder som ska genomföras för att uppnå särskilt de mål som anges i den nationella planen, i förekommande fall inbegripet åtgärder som föreskriver regionalt samarbete och lämplig finansiering på nationell och regional nivå, inklusive genom att unionens program och instrument tas i anspråk.

Medlemsstaterna ska ge en allmän översikt av vilka investeringar som behövs för att uppnå de mål och bidrag som fastställs i den nationella planen samt en allmän bedömning av källorna till dessa investeringar.

Artikel 8

Analytisk grund för de integrerade nationella energi- och klimatplanerna

1. Medlemsstaterna ska, i enlighet med den struktur och det format som anges i bilaga I, redogöra för den nuvarande situationen för var och en av energiunionens fem dimensioner, inbegripet energisystemet och utsläpp och upptag av växthusgaser vid tidpunkten för inlämnandet av den integrerade nationella energi- och klimatplanen eller på grundval av de senaste tillgängliga uppgifterna. Medlemsstaterna ska också, för var och en av energiunionens fem dimensioner, ange och redogöra för prognoser för åtminstone planens löptid avseende det förväntade resultatet av befintliga styrmedel och åtgärder. Medlemsstaterna ska sträva efter att redogöra för kompletterande mer långsiktiga perspektiv för de fem dimensionerna bortom den integrerade nationella energi- och klimatplanens löptid, när så är relevant och möjligt.
2. Medlemsstaterna ska i sin integrerade nationella energi- och klimatplan redogöra för sin bedömning, på nationell nivå och, i tillämpliga fall, regional nivå, av följande:
 - a) Effekterna på utvecklingen av energisystemet och utsläpp och upptag av växthusgaser under planens löptid och för en tioårsperiod efter det sista år som omfattas av planen, inom ramen för planerade styrmedel och åtgärder eller grupper av åtgärder, inklusive en jämförelse med de prognoser baserade på befintliga styrmedel och åtgärder eller grupper av åtgärder som avses i punkt 1.

- b) De makroekonomiska effekterna och, i den utsträckning det är möjligt, de hälsomässiga, miljömässiga, kompetensmässiga och sociala effekterna av de planerade strategier och åtgärder eller grupper av åtgärder som anges i artikel 7 och beskrivs närmare i bilaga I under den första tioårsperioden åtminstone fram till år 2030, inbegripet en jämförelse med de prognoser på basis av befintliga styrmedel och åtgärder eller grupper av åtgärder som avses i punkt 1 i den här artikeln. De metoder som används för att bedöma dessa effekter ska offentliggöras.
 - c) Samspelet mellan befintliga styrmedel och åtgärder eller grupper av åtgärder och planerade styrmedel och åtgärder eller grupper av åtgärder inom en politisk dimension och mellan befintliga styrmedel och åtgärder eller grupper av åtgärder och planerade styrmedel och åtgärder eller grupper av åtgärder i olika dimensioner för den första tioårsperioden åtminstone fram till år 2030. Prognoser avseende försörjningstrygghet, infrastruktur och marknadsintegration ska kopplas till robusta scenarier för energieffektivitet.
 - d) Hur befintliga och planerade styrmedel och åtgärder kommer att locka till sig de investeringar som behövs för att de ska kunna genomföras.
3. Medlemsstaterna ska tillgängliggöra för allmänheten heltäckande information om de antaganden, parametrar och metoder som använts för de slutliga scenarierna och prognoserna, varvid hänsyn ska tas till statistiska begränsningar, kommersiellt känsliga uppgifter och efterlevnaden av dataskyddsreglerna.

Artikel 9

Utkast till integrerade nationella energi- och klimatplaner

1. Senast den 31 december 2018, därefter senast den 1 januari 2028 och därefter vart tionde år ska varje medlemsstat utarbeta och till kommissionen överlämna ett utkast till den integrerade nationella energi- och klimatplanen i enlighet med artikel 3.1 och bilaga I.
2. Kommissionen ska bedöma utkasten till integrerade nationella energi- och klimatplaner och får utfärda landsspecifika rekommendationer till medlemsstaterna i enlighet med artikel 34 senast sex månader före utgången av fristen för överlämnande av de integrerade nationella energi- och klimatplanerna. Dessa rekommendationer får särskilt hänföra sig till
 - a) ambitionsnivån för målsättningar, mål och bidrag i syfte att gemensamt nå målen för energiunionen och särskilt unionsmålen för 2030 vad gäller förnybar energi och energieffektivitet, samt den elsammanlänkingsnivå som medlemsstaten eftersträvar för 2030 enligt artikel 4 d, varvid vederbörlig hänsyn ska tas dels till relevanta omständigheter som påverkar utnyttjandet av förnybar energi och energianvändningen, enligt vad den berörda medlemsstaten angett i utkastet till integrerad nationell energi- och klimatplan, dels till indikatorerna för hur brådskande de sammanlänkingsåtgärder som krävs är, enligt vad som fastställs i del 1 avsnitt A punkt 2.4.1 i bilaga I,

- b) styrmedel och åtgärder som avser mål på medlemsstats- och unionsnivå och andra styrmedel och åtgärder av potentiell gränsöverskridande relevans,
 - c) eventuella kompletterande styrmedel och åtgärder som kan krävas i de integrerade nationella energi- och klimatplanerna,
 - d) samverkan och överensstämmelse mellan befintliga och planerade styrmedel och åtgärder som ingår i den integrerade nationella energi- och klimatplanen inom en dimension och mellan olika dimensioner av energiunionen.
3. Varje medlemsstat ska ta vederbörlig hänsyn till eventuella rekommendationer från kommissionen i sin integrerade nationella energi- och klimatplan. Om den berörda medlemsstaten inte följer en rekommendation eller en väsentlig del av denna ska medlemsstaten tillhandahålla och offentliggöra sin motivering.
4. Vid det offentliga samråd som avses i artikel 10 ska varje medlemsstat göra sitt utkast till integrerad nationell energi- och klimatplan tillgängligt för allmänheten.

Artikel 10
Offentligt samråd

Utan att det påverkar tillämpningen av andra krav i unionsrätten ska varje medlemsstat säkerställa att allmänheten på ett tidigt stadium ges tillfälle att på ett effektivt sätt delta i utarbetandet av utkastet till integrerad nationell energi- och klimatplan – när det gäller planerna för perioden 2021–2030, i utarbetandet av den slutliga planen i god tid innan den antas – liksom i utarbetandet av de långsiktiga strategier som avses i artikel 15. Vid inlämnandet av dessa handlingar till kommissionen ska varje medlemsstat bifoga en sammanfattning av allmänhetens synpunkter eller preliminära synpunkter. I den mån direktiv 2001/42/EG är tillämpligt ska samråd om utkastet i enlighet med det direktivet anses uppfylla skyldigheterna att samråda med allmänheten i enlighet med denna förordning.

Varje medlemsstat ska säkerställa att allmänheten informeras. Varje medlemsstat ska fastställa rimliga tidsramar, som är tillräckligt långa för att allmänheten ska hinna informeras, delta och uttrycka sina åsikter.

Varje medlemsstat ska begränsa den administrativa komplexiteten vid genomförandet av denna artikel.

Artikel 11

Klimat- och energidialog på flera nivåer

Varje medlemsstat ska, i enlighet med nationella bestämmelser, inrätta en klimat- och energidialog på flera nivåer, där lokala myndigheter, civilsamhällsorganisationer, näringslivet, investerare, andra relevanta berörda aktörer och allmänheten har möjlighet att aktivt engagera sig och diskutera de olika scenarier som planeras på energi- och klimatpolitikens område, även på lång sikt, och bedöma de framsteg som gjorts, om det inte i medlemsstaten redan finns en struktur som tjänar samma ändamål. Integrerade nationella energi- och klimatplaner får diskuteras inom ramen för denna dialog.

Artikel 12

Regionalt samarbete

1. Medlemsstaterna ska samarbeta med varandra och därvid beakta alla befintliga och potentiella former för regionalt samarbete, för att på ett ändamålsenligt sätt uppnå de målsättningar, mål och bidrag som anges i deras respektive integrerade nationella energi- och klimatplan.

2. Varje medlemsstat ska i god tid innan den överlämnar sitt utkast till integrerad nationell energi- och klimatplan till kommissionen enligt artikel 9.1 – när det gäller planerna för perioden 2021–2030, vid utarbetandet av den slutliga planen i god tid innan den antas – kartlägga möjligheter till regionalt samarbete och samråda med grannmedlemsstater, inklusive inom ramen för regionala samarbetsforum. Om den medlemsstat som utarbetar planen finner att det är lämpligt, får den samråda med andra medlemsstater eller tredjeländer som har uttryckt sitt intresse. Medlemsstater som är öar och inte har elsammanlänkningskablar med andra medlemsstater ska samråda med grannmedlemsstater som har sjögränser. De medlemsstater med vilka samråd sker bör ges rimlig tid för att svara. Varje medlemsstat ska i sitt utkast till integrerad nationell energi- och klimatplan – när det gäller planerna för perioden 2021–2030, i sin slutliga nationella energi- och klimatplan – ange åtminstone de preliminära resultaten av sådana regionala samråd, i tillämpliga fall även hur synpunkterna från de medlemsstater eller tredjeländer med vilka samråd skett har beaktats.
3. Medlemsstaterna får på frivillig basis utarbeta delar av sina integrerade nationella energi- och klimatplaner och lägesrapporter gemensamt, inklusive inom ramen för regionala samarbetsforum. I så fall ska resultaten ersätta motsvarande delar av deras integrerade nationella energi- och klimatplaner och lägesrapporter. På begäran av två eller flera medlemsstater ska kommissionen underlätta detta arbete.

4. För att underlätta marknadsintegrering och kostnadseffektiva styrmedel och åtgärder ska medlemsstaterna, under perioden mellan tidsfristen för att lämna in utkastet till integrerade nationella energi- och klimatplaner och tidsfristen för att lämna in de slutliga planerna, lägga fram den eller de relevanta delarna av sina utkast till integrerade nationella energi- och klimatplaner i relevanta regionala samarbetsforum, så att planerna kan färdigställas. Vid behov ska kommissionen underlätta sådant samarbete och samråd mellan medlemsstaterna, och om kommissionen identifierar möjligheter till ytterligare regionalt samarbete får den ge medlemsstaterna indikativ vägledning i syfte att underlätta ett ändamålsenligt samarbete och samråd.
5. Medlemsstaterna ska beakta de synpunkter som tagits emot från andra medlemsstater enligt punkterna 2 och 3 i sina slutliga integrerade nationella energi- och klimatplaner och i planerna förklara hur dessa synpunkter har beaktats.
6. För de ändamål som avses i punkt 1 ska medlemsstaterna fortsätta att samarbeta på regional nivå och, i den mån det är lämpligt, inom ramen för regionala samarbetsforum, när de genomför de relevanta styrmedel och åtgärder som anges i deras integrerade nationella energi- och klimatplaner.
7. Medlemsstaterna får även planera samarbete med signatärerna av fördraget om energigemenskapen samt med tredjeländer som är medlemmar av Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

8. I den mån bestämmelserna i direktiv 2001/42/EG är tillämpliga ska gränsöverskridande samråd om utkastet i enlighet med artikel 7 i det direktivet anses uppfylla skyldigheterna till regionalt samarbete enligt denna förordning, förutsatt att kraven i den här artikeln är uppfyllda.

Artikel 13

Bedömning av de integrerade nationella energi- och klimatplanerna

Kommissionen ska, på grundval av de integrerade nationella energi- och klimatplanerna och uppdateringarna av dessa som anmälts i enlighet med artiklarna 3 och 14, göra en bedömning särskilt av om

- a) målen och bidragen är tillräckliga för det gemensamma uppnåendet av energiunionens mål och, särskilt för den första tioårsperioden, målen för unionens klimat- och energiram för 2030,
- b) planerna uppfyller kraven i artiklarna 3–12 och om medlemsstaterna har tagit vederbörlig hänsyn till kommissionens rekommendationer som utfärdats i enlighet med artikel 34.

Artikel 14

Uppdatering av de integrerade nationella energi- och klimatplanerna

1. Senast den 30 juni 2023, därefter senast den 1 januari 2033 och därefter vart tionde år, ska varje medlemsstat till kommissionen överlämna ett utkast till uppdatering av den senaste anmälda integrerade nationella energi- och klimatplanen eller motivera för kommissionen varför planen inte behöver uppdateras.
2. Senast den 30 juni 2024, därefter senast den 1 januari 2034 och därefter vart tionde år, ska varje medlemsstat till kommissionen överlämna en uppdatering av den senaste anmälda integrerade nationella energi- och klimatplanen, om den inte motiverat varför planen inte behöver uppdateras i enlighet med punkt 1.
3. I den uppdatering som avses i punkt 2 ska varje medlemsstat ändra sin nationella målsättning eller sitt nationella mål eller bidrag med avseende på de kvantifierade unionsmålsättningar, unionsmål eller unionsbidrag som anges i artikel 4 a.1 för att återspegla en ökad ambitionsnivå i förhållande till den som fastställts i den senaste anmälda integrerade nationella energi- och klimatplanen. I den uppdatering som avses i punkt 2 ska varje medlemsstat ändra sin nationella målsättning eller sitt nationella mål eller bidrag utgående från någon eller något av de kvantifierade unionsmålsättningar, unionsmål eller unionsbidrag som anges i artikel 4 a.2 och 4 b, dock endast för att återspegla en lika hög eller ökad ambitionsnivå i förhållande till den som fastställts i den senaste anmälda integrerade nationella energi- och klimatplanen.

4. Medlemsstaterna ska bemöda sig om att i sin uppdaterade integrerade nationella energi- och klimatplan lindra eventuella negativa miljökonsekvenser som blir uppenbara i samband med den integrerade rapporteringen enligt artiklarna 17–25.
5. I sina uppdateringar enligt punkt 2 ska medlemsstaterna beakta dels de senaste landsspecifika rekommendationer som utfärdats inom ramen för den europeiska planeringsterminen, dels skyldigheterna enligt Parisavtalet.
6. De förfaranden som föreskrivs i artiklarna 9.2, 10 och 12 ska tillämpas vid utarbetande och bedömning av de uppdaterade integrerade nationella energi- och klimatplanerna.
7. Denna artikel påverkar inte medlemsstaternas rätt att när som helst ändra eller anpassa de nationella styrmedel som anges eller avses i deras integrerade nationella energi- och klimatplaner, förutsatt att ändringarna eller anpassningarna tas med i den integrerade nationella energi- och klimatlägesrapporten.

KAPITEL 3

LÅNGSIKTIGA STRATEGIER

Artikel 15

Långsiktiga strategier

1. Varje medlemsstat ska senast den 1 januari 2020, därefter senast den 1 januari 2029 och därefter vart tionde år, sammanställa och till kommissionen rapportera sin långsiktiga strategi med ett perspektiv på minst 30 år. Medlemsstaterna bör vid behov uppdatera dessa strategier vart femte år.
2. För att uppnå de övergripande klimatmål som avses i punkt 3 ska kommissionen, senast den 1 april 2019, anta ett förslag till unionens långsiktiga strategi för minskning av växthusgasutsläppen, i enlighet med Parisavtalet och ta hänsyn till medlemsstaternas utkast till integrerade nationella energi- och klimatplaner. Den långsiktiga strategi som avses i denna punkt ska innefatta en analys som omfattar minst följande:
 - a) Olika scenarier för unionens bidrag till de mål som fastställs i punkt 3, bland annat ett scenario som innebär att unionen uppnår nettonollutsläpp av växthusgaser senast 2050, och därefter negativa utsläpp.

- b) Konsekvenserna av de scenarier som avses i led a för världens och unionens återstående koldioxidbudget, såsom underlag för en diskussion om hur kostnadseffektivt, verkningsfullt och rättvist minskningen av växthusgasutsläppen förlöper.

3. Medlemsstaternas och unionens långsiktiga strategier ska bidra till att

- a) uppfylla unionens och medlemsstaternas åtaganden enligt UNFCCC och Parisavtalet om att minska de antropogena utsläppen av växthusgaser och öka upptaget i sänkor, samt främja ökad koldioxidbindning,
- b) uppfylla Parisavtalets mål om att hålla ökningen i den globala medeltemperaturen långt under 2 °C över förindustriell nivå samt göra ansträngningar för att begränsa temperaturökningen till 1,5 °C över förindustriell nivå,
- c) uppnå långsiktiga minskningar av utsläppen av växthusgaser och förbättringar av upptag i sänkor inom alla sektorer i enlighet med unionens mål, i samband med nödvändiga minskningar enligt den mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC), för att på ett kostnadseffektivt sätt minska unionens växthusgasutsläpp och förbättra upptagen i sänkor, såsom ett led i strävan att uppnå Parisavtalets temperaturmål, för att så snart som möjligt inom unionen uppnå balans mellan antropogena utsläpp från olika källor och upptag av växthusgaser i sänkor samt, enligt vad som är lämpligt, uppnå negativa utsläpp därefter,

- d) inom unionen uppnå ett mycket energieffektivt energisystem som i hög grad bygger på förnybar energi.

4. Medlemsstaternas långsiktiga strategier bör innefatta de inslag som anges i bilaga IV. Dessutom ska medlemsstaternas och unionens långsiktiga strategier omfatta

- a) de totala minskningarna av växthusgasutsläpp och förbättringar av upptag i sänkor,
- b) utsläppsminskningar och förbättringar av upptag i enskilda sektorer, inklusive elproduktion, industri, transporter, sektorn för värme och kyla och byggnadssektorn (bostadssektorn och tjänstesektorn), jordbruk, avfall och markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (LULUCF),
- c) förväntade framsteg med övergången till en ekonomi med låga utsläpp av växthusgaser, inklusive växthusgasintensitet, bruttonationalproduktens koldioxidintensitet, hithörande uppskattningar av långsiktiga investeringar och strategier för relaterad forskning, utveckling och innovation,
- d) i mån av möjlighet, förväntade samhällsekonomiska konsekvenser av åtgärderna för minskade växthusgasutsläpp, bland annat när det gäller den makroekonomiska och sociala utvecklingen, hälsorisker och -fördelar, samt miljöskydd,
- e) kopplingar till andra nationella långsiktiga mål, annan nationell långsiktig planering och andra styrmedel och åtgärder, och investeringar, på nationell nivå.

5. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 43 för att ändra bilaga IV i syfte att anpassa den till den utveckling av unionens långsiktiga strategi eller unionens energi- och klimatpolitiska ram som har en direkt och särskild anknytning till de relevanta beslut som antagits inom ramen för UNFCCC och, framför allt, Parisavtalet.
6. De integrerade nationella energi- och klimatplanerna ska vara förenliga med de långsiktiga strategier som avses i den här artikeln.
7. Medlemsstaterna och kommissionen ska utan dröjsmål informera om sina respektive långsiktiga strategier och alla uppdateringar av dessa samt göra dem tillgängliga för allmänheten, inklusive genom den e-plattform som avses i artikel 28. Medlemsstaterna och kommissionen ska göra relevanta uppgifter om de slutgiltiga resultaten tillgängliga för allmänheten, varvid hänsyn ska tas till kommersiellt känsliga uppgifter och efterlevnaden av dataskyddsreglerna.
8. Kommissionen ska stödja medlemsstaterna vid utarbetandet av deras långsiktiga strategier genom att tillhandahålla information om läget i fråga om bakomliggande vetenskaplig kunskap, och bereda möjligheter till att dela med sig av kunskaper och bästa praxis, inbegripet, i relevanta fall, vägledning för medlemsstaterna när de tar fram och genomför sina strategier.

9. Kommissionen ska bedöma om de nationella långsiktiga strategierna är tillräckliga för det gemensamma uppnåendet av målsättningarna och målen för energiunionen artikel 1 och ska informera om eventuella resterande gemensamma skillnader i förhållande till dessa.

Artikel 16

Strategisk plan för metan

Mot bakgrund av att metan har hög faktor för global uppvärmningspotential och är relativt kortlivat i atmosfären ska kommissionen undersöka vilka konsekvenser det får för minskningen av unionens växthusgasutsläpp av att man genomför styrmedel och åtgärder för att minska metanutsläppens inverkan på kort och medellång sikt. Kommissionen ska, med lämpligt hänsynstagande till målen för den cirkulära ekonomin, överväga styrmedelsalternativ för snabba åtgärder mot metanutsläppen, och lägga fram en strategisk plan för unionen när det gäller metan, såsom en integrerad del av unionens långsiktiga strategi enligt vad som avses i artikel 15.

KAPITEL 4

RAPPORTERING

AVSNITT 1

LÄGESRAPPORTER VARTANNAT ÅR OCH UPPFÖLJNING AV DESSA

Artikel 17

Integrerade nationella energi- och klimatlägesrapporter

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 26 ska varje medlemsstat senast den 15 mars 2023 och därefter vartannat år överlämna en rapport till kommissionen om läget vad gäller genomförandet av den integrerade nationella energi- och klimatplanen genom en integrerad nationell energi- och klimatlägesrapport som täcker energiunionens alla fem dimensioner.
2. Den integrerade nationella energi- och klimatlägesrapporten ska omfatta följande:
 - a) Information om de framsteg som gjorts för att uppnå de målsättningar, mål och bidrag som anges i den integrerade nationella energi- och klimatplanen, och för att finansiera och genomföra de styrmedel och åtgärder som krävs för att uppnå dem, inbegripet en översikt av faktiska investeringar jämfört med ursprungliga investeringsantaganden.

- b) I förekommande fall, information om de framsteg som gjorts för att inrätta den dialog som avses i artikel 11.
- c) Den information som avses i artiklarna 20–25 och, i förekommande fall, uppdateringar av styrmedel och åtgärder i enlighet med de artiklarna.
- d) Information om anpassning i enlighet med artikel 4 a.1.
- e) I möjligaste mån en kvantifiering av inverkan av styrmedel och åtgärder i den integrerade nationella energi- och klimatplanen på luftkvalitet och utsläpp av luftföroreningar.

Unionen och medlemsstaterna ska lämna in tvåårsrapporter i enlighet med beslut 2/CP.17 från partskonferensen för UNFCCC och nationella rapporter till UNFCCC:s sekretariat i överensstämmelse med artikel 12 i UNFCCC.

3. Den integrerade nationella energi- och klimatlägesrapporten ska omfatta den information som ingår i de årliga rapporter som avses i artikel 26.3 och den information om styrmedel och åtgärder och prognoser för antropogena utsläpp av växthusgaser från källor och upptag i sänkor som ingår i de rapporter som avses i artikel 18.

4. Kommissionen ska, med bistånd av den energiunionskommitté som avses i artikel 44.1 b, anta genomförandeakter för att fastställa struktur, format, tekniska detaljer och förfarande för den information som avses i punkterna 1 och 2 i den här artikeln.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 43.6.

5. Frekvensen och omfattningen av den information som avses i punkt 2 c ska vägas mot behovet av att säkerställa tillräcklig säkerhet för investerare.
6. Om kommissionen har utfärdat rekommendationer enligt artikel 32.1 eller 32.2 ska den berörda medlemsstaten i den integrerade nationella energi- och klimatlägesrapporten ta med information om de styrmedel och åtgärder som antagits eller ska antas och genomföras för att ta hänsyn till dessa rekommendationer. Denna information ska i förekommande fall innehålla en detaljerad tidsplan för genomförande.

Om den berörda medlemsstaten beslutar att inte följa en rekommendation eller en väsentlig del av den ska medlemsstaten lämna en motivering.

7. Medlemsstaterna ska för allmänheten tillgängliggöra de rapporter som lämnas in till kommissionen enligt denna artikel.

Artikel 18

Integrerad rapportering om styrmedel och åtgärder rörande växthusgaser och om prognoser

1. Medlemsstaterna ska senast den 15 mars 2021 och därefter vartannat år lämna information till kommissionen om
 - a) sina nationella styrmedel och åtgärder eller grupp av åtgärder som anges i bilaga VI, och
 - b) sina nationella prognoser för antropogena utsläpp av växthusgaser från källor och upptag i sänkor, uppdelade efter gas eller grupp av gaser (fluorerade kolväten och perfluorkolväten) som anges i del 2 i bilaga V. De nationella prognoserna ska ta hänsyn till de styrmedel och åtgärder som antagits på unionsnivå och ska inkludera den information som anges i bilaga VII.
2. Medlemsstaterna ska rapportera de mest aktuella prognoserna som finns att tillgå. När en medlemsstat inte lämnar in fullständiga uppskattningar av prognoserna senast den 15 mars vartannat år, och kommissionen har fastställt att brister i uppskattningarna inte kan åtgärdas av den medlemsstaten när de väl konstaterats genom kommissionens kvalitetssäkrings- eller kvalitetskontrollförfaranden, får kommissionen i samråd med den berörda medlemsstaten utarbeta de uppskattningar som krävs för att sammanställa unionens prognoser.

3. En medlemsstat ska meddela kommissionen alla väsentliga ändringar av den information som rapporteras enligt punkt 1 under rapporteringsperiodens första år, senast den 15 mars året efter den föregående rapporteringen.
4. Medlemsstaterna ska för allmänheten tillgängliggöra, i elektronisk form, sina nationella prognoser i enlighet med punkt 1 och alla relevanta bedömningar av kostnaderna för och effekterna av nationella styrmedel och åtgärder för genomförandet av unionens styrmedel som är relevant för att begränsa utsläppen av växthusgaser tillsammans med eventuella relevanta tekniska rapporter som ligger till grund för dessa. Dessa prognoser och bedömningar bör inbegripa beskrivningar av de modeller och metoder som använts, definitioner och underliggande antaganden.

Artikel 19

Integrerad rapportering om nationella anpassningsåtgärder, finansiellt och tekniskt stöd till utvecklingsländer samt auktionsintäkter

1. Medlemsstaterna ska senast den 15 mars 2021 och därefter vartannat år lämna information till kommissionen om sina nationella planer och strategier för anpassning till klimatförändringar och en beskrivning av genomförda och planerade åtgärder för att underlätta en anpassning till klimatförändringar, inbegripet den information som anges i del 1 i bilaga VIII, samt i enlighet med överenskomna rapporteringskrav enligt UNFCCC och Parisavtalet.

2. Medlemsstaterna ska senast den 31 juli 2021 och därefter varje år (år X) lämna information till kommissionen om användningen av intäkter som har genererats av medlemsstaten genom auktionering av utsläppsrätter i enlighet med artikel 10.1 och artikel 3d.1 eller 3d.2 i direktiv 2003/87/EG inbegripet den information som anges i del 3 i bilaga VIII.
3. Medlemsstaterna ska senast den 30 september 2021 och därefter varje år (år X) lämna information till kommissionen om stöd till utvecklingsländer, inbegripet den information som anges i del 2 i bilaga VIII och i enlighet med relevanta överenskomna rapporteringskrav enligt UNFCCC och Parisavtalet.
4. Medlemsstaterna ska för allmänheten tillgängliggöra de rapporter som lämnats till kommissionen i enlighet med denna artikel, med undantag för den information som anges i punkt b i del 2 i bilaga VIII.
5. Kommissionen ska, med bistånd av den klimatförändringskommitté som avses i artikel 44.1 a, anta genomförandeakter för att fastställa struktur, format och inlämningsförfaranden för medlemsstaternas rapportering av information enligt den här artikeln.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 44.6.

Artikel 20
Integrerad rapportering om förnybar energi

Medlemsstaterna ska i de integrerade nationella energi- och klimatlägesrapporterna lämna information om följande:

a) Genomförandet avseende följande utvecklingsbanor och mål:

1. Vägledande nationell utvecklingsbana för den totala andelen förnybar energi i den slutliga energianvändningen (brutto) från 2021 till 2030.
2. Uppskattade utvecklingsbanor för den sektorsspecifika andelen förnybar energi i den slutliga energianvändningen från 2021 till 2030 inom sektorn för el, värme och kyla samt transport.
3. Uppskattade utvecklingsbanor per förnybar energiteknik för att uppnå de övergripande och sektorsspecifika utvecklingsbanorna för förnybar energi från 2021 till 2030, inklusive den totala förväntade slutliga energianvändningen (brutto) per teknik och sektor uttryckt i Mtoe och total planerad installerad kapacitet per teknik och sektor uttryckt i MW.

4. Utvecklingsbanor för efterfrågan på bioenergi, uppdelat mellan efterfrågan på värme, el och transport, och för tillgången på biomassa per råvara och ursprung (med åtskillnad mellan inhemsk produktion och import). Vad gäller skogsbiomassa, en bedömning av dess ursprung och inverkan på LULUCF-sänkan.
5. I tillämpliga fall, andra nationella utvecklingsbanor och mål, däribland långsiktiga och sektorsspecifika (t.ex. andelen el producerad från biomassa utan värmeutnyttjande, andelen förnybar energi inom fjärrvärme, användning av förnybar energi i byggnader, förnybar energi producerad av städer, gemenskaper för förnybar energi och egenanvändare av förnybar energi), energi producerad genom tillvaratagande av slam från avloppsvattenrening).

b) Genomförandet av följande styrmedel och åtgärder:

1. Genomförda, antagna och planerade styrmedel och åtgärder för att uppnå det nationella bidraget till det bindande mål för förnybar energi för 2030 på unionsnivå som anges i artikel 4 a.2 i denna förordning, inbegripet sektors- och teknikspecifika åtgärder, med en särskild granskning av genomförandet av de åtgärder som föreskrivs i artiklarna 23–28 i direktiv (EU) 2018/...⁺.

⁺ EUT: för in numret på COD 2016/0382 (förnybar energi).

2. I förekommande fall, särskilda åtgärder för regionalt samarbete.
3. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget, särskilda åtgärder för finansiellt stöd, inklusive unionsstöd och användningen av unionsmedel för främjandet av användningen av energi från förnybara energikällor när det gäller el, värme och kyla samt transport.
4. I tillämpliga fall, bedömningen av det stöd för el från förnybara energikällor som medlemsstaterna ska genomföra enligt artikel 6.4 i direktiv (EU) 2018/...⁺.
5. Särskilda åtgärder för uppfyllande av kraven i artiklarna 15–18 i direktiv (EU) 2018/...⁺.
6. I tillämpliga fall, särskilda åtgärder för att bedöma behovet av kapacitet som inte kan anpassas till efterfrågan som kan leda till begränsning av tilldelad kapacitet av energi från förnybara energikällor, samt göra detta behov transparent och minska det.
7. En sammanfattning av vilka styrmedel och åtgärder enligt den stödjande ramen som medlemsstaterna ska vidta i enlighet med artiklarna 21.6 och 22.5 i direktiv (EU) 2018/...⁺ för att främja och underlätta utvecklingen av egenanvändning av förnybar energi och gemenskaper för förnybar energi.

⁺ EUT: för in numret på COD 2016/0382 (förnybar energi).

8. Åtgärder för att främja användningen av energi från biomassa, särskilt för tillvaratagande av ny biomassa, med beaktande av tillgången till biomassa, inklusive hållbar biomassa, samt åtgärder för hållbar användning av den biomassa som produceras och används.
 9. Åtgärder för att öka andelen förnybar energi inom sektorn för värme och kyla samt transport.
 10. Styrmedel och åtgärder för att underlätta användningen av avtal om köp av el.
- c) Enligt vad som anges i del 1 i bilaga IX.

Artikel 21

Integrerad rapportering om energieffektivitet

Medlemsstaterna ska i de integrerade nationella energi- och klimatlägesrapporterna lämna information om följande:

- a) Genomförandet avseende följande nationella utvecklingsbanor, målsättningar och mål:
 1. Den vägledande utvecklingsbanan för den primära och den slutliga årliga energianvändningen från 2021 till 2030 som nationellt energibesparingsbidrag för att uppnå målet för 2030 på unionsnivå, inbegripet underliggande metod.

2. De vägledande milstolparna för en långsiktig renoveringsstrategi för det nationella beståndet av bostadshus och andra byggnader än bostäder, både offentliga och privata, och bidragen till unionens energieffektivitetsmål vid tillämpningen av direktiv 2012/27/EU, i enlighet med artikel 2a i direktiv 2010/31/EU.
3. I tillämpliga fall, en uppdatering av andra nationella målsättningar som fastställts i den nationella planen.

b) Genomförandet av följande styrmedel och åtgärder:

1. Genomförda, antagna och planerade styrmedel, åtgärder och program i syfte att uppnå det vägledande nationella energieffektivitetsbidraget för 2030 samt andra mål som anges i artikel 6, inklusive planerade åtgärder och instrument (även av ekonomisk karaktär) för att främja byggnaders energiprestanda, åtgärder för att utnyttja energieffektivitetspotentialen i gas- och elinfrastruktur samt andra åtgärder för att främja energieffektiviteten.
2. I tillämpliga fall marknadsbaserade instrument som ger incitament till förbättrad energieffektivitet, inklusive men inte begränsat till energiskatter, avgifter och ersättningar.
3. Nationella kvotpliktsystem för energieffektivitet och alternativa åtgärder enligt artiklarna 7a och 7b i direktiv 2012/27/EU och i enlighet med bilaga III till denna förordning.

4. Långsiktiga renoveringsstrategier i enlighet med artikel 2a i direktiv 2010/31/EU.
 5. Styrmedel och åtgärder för att främja energitjänster inom den offentliga sektorn och åtgärder för att avlägsna lagstiftningshinder och andra hinder för användning av avtal om energiprestanda och andra modeller för energieffektivitetstjänster.
 6. Regionalt samarbete på energieffektivitetsområdet, i tillämpliga fall.
 7. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget, finansieringsåtgärder, inklusive unionsstöd och användningen av unionsmedel, på energieffektivitetsområdet på nationell nivå, i tillämpliga fall.
- c) Det som anges i del 2 i bilaga IX.

Artikel 22

Integrerad rapportering om energitrygghet

Medlemsstaterna ska i de integrerade nationella energi- och klimatlägesrapporterna lämna information om genomförandet av

- a) nationella målsättningar för diversifiering av energikällor och energiförsörjning,
- b) i tillämpliga fall, nationella målsättningar när det gäller att minska beroendet av energiimport från tredjeländer,
- c) nationella målsättningar för utveckling av förmågan att hantera begränsad eller avbruten energitillförsel från en energikälla, inklusive gas och el,
- d) nationella målsättningar för att öka flexibiliteten i det nationella energisystemet, framför allt genom utbyggnad av inhemska energikällor, efterfrågefleksibilitet och energilagring,
- e) genomförda, antagna och planerade styrmedel och åtgärder för att uppnå de mål som avses i leden a–d,
- f) regionalt samarbete i genomförandet av de mål och styrmedel som avses i leden a–d,
- g) utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget, finansieringsåtgärder, inklusive unionsstöd och användningen av unionsmedel, på detta område på nationell nivå, i tillämpliga fall.

Artikel 23

Integrerad rapportering om den inre energimarknaden

1. Medlemsstaterna ska i sina integrerade nationella energi- och klimatlägesrapporter lämna information om genomförandet avseende följande målsättningar och åtgärder:
 - a) Den elsammanlänkingsnivå som medlemsstaten eftersträvar för år 2030 med beaktande av målet på minst 15 % elsammanlänkning för 2030, samt de indikatorer som anges i del 1 avsnitt A punkt 2.4.1 i bilaga I, samt åtgärder för genomförandet av strategin för att denna nivå ska uppnås, bland annat åtgärder anknutna till beviljandet av tillstånd.
 - b) Viktiga infrastrukturprojekt för el- och gasöverföring, som är nödvändiga för uppnåendet av målsättningar och mål inom energiunionens fem dimensioner.
 - c) I tillämpliga fall, andra planerade viktiga infrastrukturprojekt som inte är projekt av gemensamt intresse, inklusive infrastrukturprojekt där tredjeländer medverkar, samt, i mån av möjlighet, en allmän bedömning av deras förenlighet med och bidrag till energiunionens syften och mål.

- d) Nationella målsättningar som avser andra aspekter av den inre energimarknaden, t.ex. ökad systemflexibilitet, marknadsintegration och marknadskoppling, med syfte att öka de befintliga sammanlänkningarnas handelsbara kapacitet, smarta nät, aggregering, efterfrågefleksibilitet, lagring, distribuerad produktion, mekanismer för inmatning, omdirigering och begränsning av tilldelad kapacitet, samt prissignaler i realtid.
- e) I tillämpliga fall, nationella målsättningar och åtgärder som avser icke-diskriminerande deltagande för förnybar energi, efterfrågefleksibilitet och lagring, inklusive via aggregering, på alla energimarknader.
- f) I tillämpliga fall, nationella målsättningar och åtgärder för att säkerställa att konsumenterna deltar i energisystemet och drar nytta av egenproduktion och ny teknik, inbegripet smarta mätare.
- g) Åtgärder för att säkerställa elsystemens tillräcklighet.
- h) Genomförda, antagna och planerade styrmedel och åtgärder för att uppnå de målsättningar som avses i leden a–g.
- i) Regionalt samarbete vid genomförandet av de målsättningar och styrmedel som avses i leden a–h.

- j) Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget, finansieringsåtgärder på nationell nivå, inklusive unionsstöd och användningen av unionsmedel, på området för den inre energimarknaden på nationell nivå, även för elsammanlänkningsmålet, i tillämpliga fall.
- k) Åtgärder för att öka flexibiliteten i energisystemet när det gäller produktion av förnybar energi, inklusive utbyggnaden av intradagskoppling samt gränsöverskridande balansmarknader.

2. Den information som medlemsstaterna tillhandahåller enligt punkt 1 ska vara förenlig med och på lämpligt sätt baseras på den rapport från de nationella tillsynsmyndigheterna som avses i artikel 37.1 e i direktiv 2009/72/EG och artikel 41.1 e i direktiv 2009/73/EG.

Artikel 24

Integrerad rapportering om energifattigdom

Om artikel 3.3 d andra stycket är tillämplig ska den berörda medlemsstaten i sin integrerade nationella energi- och klimatlägesrapport ta med

- a) uppgifter framstegen när det gäller att uppnå det nationella vägledande målet om att minska antalet energifattiga hushåll, och

- b) kvantitativa uppgifter om antalet energifattiga hushåll, och, i förekommande fall, uppgifter om vilka styrmedel och åtgärder som vidtagits för att åtgärda energifattigdomen.

Kommissionen ska till observationsgruppen för energifattigdom tillhandahålla de uppgifter som medlemsstaterna rapporterat i enlighet med denna artikel.

Artikel 25

Integrerad rapportering om forskning, innovation och konkurrenskraft

Medlemsstaterna ska i sina integrerade nationella energi- och klimatlägesrapporter lämna information om genomförandet av följande målsättningar och åtgärder:

- a) I tillämpliga fall, nationella målsättningar och styrmedel som sätter in SET-planens mål och styrmedel i ett nationellt sammanhang.
- b) Nationella målsättningar för totala offentliga och, i förekommande fall, privata utgifter för forskning och innovation avseende ren energiteknik samt för teknikkostnader och prestandautveckling.
- c) I lämpliga fall nationella målsättningar som omfattar långsiktiga mål för 2050 för införande av teknik för minskade koldioxidutsläpp i energi- och koldioxidintensiva industrisektorer och, i tillämpliga fall, för infrastruktur för transport, användning och lagring av kol.

- d) Nationella målsättningar för utfasning av energisubventioner, särskilt till fossila bränslen.
- e) Genomförda, antagna och planerade styrmedel och åtgärder för att uppnå de målsättningar som avses i leden b och c.
- f) Samarbete med andra medlemsstater vid genomförandet av de målsättningar och styrmedel som avses i leden b–d, inbegripet samordning av styrmedel och åtgärder inom ramen för SET-planen, t.ex. samordning av forskningsprogram och gemensamma program.
- g) Finansieringsåtgärder, inklusive unionsstöd och användningen av unionsmedel, på detta område på nationell nivå, i tillämpliga fall.

AVSNITT 2

ÅRLIG RAPPORTERING

Artikel 26

Årlig rapportering

1. Medlemsstaterna ska senast den 15 mars 2021 och därefter varje år (år X) rapportera följande till kommissionen:
 - a) Den information som avses i artikel 6.2 i direktiv 2009/119/EG.

b) Den information som avses i punkt 3 i bilaga IX till direktiv 2013/30/EU, i enlighet med artikel 25 i det direktivet.

2. Senast den 31 juli 2021 och därefter varje år (år X) ska medlemsstaterna till kommissionen lämna in sina approximativa växthusgasinventeringar för år X-1.

Vid tillämpningen av denna punkt ska kommissionen, baserat på medlemsstaternas approximativa växthusgasinventeringar eller, om en medlemsstat inte har överlämnat sina approximativa inventeringar senast den dagen, baserat på sina egna uppskattningar, årligen sammanställa en approximativ växthusgasinventering för unionen. Kommissionen ska senast den 30 september varje år göra denna information tillgänglig för allmänheten.

3. Från och med 2023 ska medlemsstaterna fastställa och till kommissionen rapportera slutgiltiga data från växthusgasinventeringen senast den 15 mars varje år (år X) och preliminära data senast den 15 januari varje år, inklusive de data om växthusgaser och den inventeringsinformation som anges i bilaga V. Rapporten om slutgiltiga data från växthusgasinventeringen ska också omfatta en fullständig och uppdaterad nationell inventeringsrapport. Kommissionen ska inom tre månader från mottagandet av rapporterna göra den information som avses i bilaga V del 1 led n tillgänglig för den klimatförändringskommitté som avses i artikel 44.1 a.

4. Medlemsstaterna ska lämna nationella inventeringar till UNFCCC-sekretariatet, vilka ska innehålla den information som lämnats till kommissionen om slutgiltiga data från växthusgasinventeringen i enlighet med punkt 3 senast den 15 april varje år.
Kommissionen ska, i samarbete med medlemsstaterna, varje år sammanställa en växthusgasinventering för unionen och utarbeta en rapport om unionens växthusgasinventering och översända dem till UNFCCC-sekretariatet senast den 15 april varje år.
5. Medlemsstaterna ska till kommissionen rapportera preliminära och slutgiltiga nationella inventeringsdata senast den 15 januari respektive den 15 mars åren 2027 och 2032, utarbetade för deras LULUCF-bokföring för rapporterna om efterlevnad i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) 2018/841.
6. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 43 för att
 - a) ändra del 2 i bilaga V genom att lägga till eller stryka ämnen i förteckningen över växthusgaser, i enlighet med relevanta beslut som antagits av UNFCCC:s organ eller av Parisavtalets organ,
 - b) komplettera denna förordning genom att anta värden för global uppvärmningspotential och ange de inventeringsriktlinjer som är tillämpliga i enlighet med relevanta beslut som antagits av UNFCCC:s organ eller av Parisavtalets organ.

7. Kommissionen ska, med bistånd av den klimatförändringskommitté som avses i artikel 44.1 a, anta genomförandeakter för att fastställa struktur, tekniska specifikationer, format och förfaranden för medlemsstaternas inlämnande av approximativa växthusgasinventeringar enligt punkt 2 i den här artikeln, växthusgasinventeringar enligt punkt 3 i den här artikeln och redovisade utsläpp och upptag av växthusgaser i enlighet med artiklarna 5 och 14 i förordning (EU) 2018/841.

När kommissionen föreslår sådana genomförandeakter ska den ta hänsyn till UNFCCC:s eller Parisavtalets tidtabeller för övervakning och rapportering av den informationen och de relevanta beslut som antagits av UNFCCC:s organ eller av Parisavtalets organ för att säkerställa att unionen uppfyller sina rapporteringsskyldigheter i egenskap av part i UNFCCC och Parisavtalet. Dessa genomförandeakter ska även närmare ange tidsramarna för samarbete och samordning mellan kommissionen och medlemsstaterna vid utarbetandet av rapporten om unionens växthusgasinventering.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 44.6.

Artikel 27

Rapportering om målen för 2020

Varje medlemsstat ska senast den 30 april 2022 rapportera till kommissionen om uppnåendet av dels sitt nationella energieffektivitetsmål för 2020 som fastställts i enlighet med artikel 3.1 i direktiv 2012/27/EU genom att lämna den information som anges i del 2 i bilaga IX till denna förordning, dels de övergripande nationella mål för andelen energi från förnybara energikällor år 2020 som anges i bilaga I till direktiv 2009/28/EG i den version som är i kraft den 31 december 2020 genom att lämna följande information:

- a) Sektorsspecifik (el, värme och kyla samt transport) och total andel energi från förnybara energikällor år 2020.
- b) Vilka åtgärder som vidtagits för att uppnå de nationella målen för förnybar energi för 2020, inbegripet åtgärder rörande stödordningar, ursprungsgarantier och förenkling av administrativa förfaranden.
- c) Hur stor andel av energianvändningen för transporter som utgörs av energi från biodrivmedel och flytande biobränslen som framställs från spannmål och andra stärkelserika grödor, socker och oljeväxter.
- d) Hur stor andel av energianvändningen för transporter som utgörs av energi från biodrivmedel och biogas för transport som framställs från råvaror och andra bränslen som förtecknas i del A i bilaga IX till direktiv 2009/28/EG i den version som är i kraft den 31 december 2020.

AVSNITT 3

RAPPORTERINGSPLATTFORM

Artikel 28

E-plattform

1. Kommissionen ska inrätta en internetplattform (e-plattform) för att underlätta kommunikationen mellan kommissionen och medlemsstaterna, främja samarbete mellan medlemsstaterna och underlätta allmänhetens tillgång till information.
2. Medlemsstaterna ska använda e-plattformen för att tillhandahålla kommissionen de rapporter som avses i detta kapitel när den tas i drift.
3. E-plattformen ska vara i drift senast den 1 januari 2020. Kommissionen ska använda e-plattformen för att underlätta allmänhetens tillgång via internet till de rapporter som avses i detta kapitel, de slutliga integrerade nationella klimat- och energiplanerna, uppdateringarna av dem och de långsiktiga strategier som avses i artikel 15, varvid hänsyn ska tas till kommersiellt känsliga uppgifter och efterlevnaden av dataskyddsreglerna.

KAPITEL 5
SAMLAD BEDÖMNING AV FRAMSTEG
OCH POLICYÅTGÄRDER
FÖR ATT SÄKERSTÄLLA UPPNÅENDE
AV UNIONSMÅLEN – KOMMISSIONENS ÖVERVAKNING

Artikel 29

Utvärdering av framstegen

1. Senast den 31 oktober 2021 och därefter vartannat år därefter ska kommissionen, särskilt på grundval av de integrerade nationella energi- och klimatlägesrapporterna, annan information som rapporterats enligt denna förordning, indikatorerna och europeisk statistik och europeiska data om sådan(a) finns, bedöma följande:
 - a) Framstegen på unionsnivå för att uppnå målen för energiunionen, inbegripet för den första tioårsperioden unionens energi- och klimatmål för 2030, särskilt i syfte att undvika eventuella skillnader i förhållande till unionens mål för 2030 för förnybar energi och energieffektivitet.
 - b) De framsteg som varje medlemsstat har gjort när det gäller att uppfylla sina målsättningar, mål och bidrag samt genomföra de styrmedel och åtgärder som anges i dess integrerade nationella energi- och klimatplan.

- c) Luftfartens totala inverkan på det globala klimatet, inbegripet genom icke-koldioxidrelaterade utsläpp eller effekter, baserat på de utsläppsdata som medlemsstaterna tillhandahållit i enlighet med artikel 26. När så är lämpligt ska kommissionen också förbättra den bedömningen med hänvisning till vetenskapliga framsteg och flygtrafikdata.
- d) Den totala inverkan som styrmedel och åtgärder i de integrerade nationella energi- och klimatplanerna haft på tillämpningen av unionens policyåtgärder på klimat- och energiområdet.
- e) Den totala inverkan som de styrmedel och åtgärder som ingår i de integrerade nationella energi- och klimatplanerna haft på driften av Europeiska unionens utsläppshandelssystem (nedan kallat *EU ETS*) och på balansen mellan tillgång och efterfrågan på utsläppsrätter på den europeiska koldioxidmarknaden.

2. På området förnybar energi, som en del av den bedömning som avses i punkt 1, ska kommissionen bedöma hur andelen energi från förnybara energikällor av unionens slutliga energianvändning brutto har utvecklats på grundval av en vägledande utvecklingsbana för unionen som börjar från 20 % år 2020, når referenspunkter på minst 18 % år 2022, 43 % år 2025 och 65 % år 2027 av den totala ökningen av andelen energi från förnybara energikällor mellan unionens mål för förnybar energi för 2020 och unionens mål för förnybar energi för 2030 och når unionens mål för förnybar energi för 2030 på minst 32 % år 2030.

3. På energieffektivitetsområdet, som en del av den bedömning som avses i punkt 1, ska kommissionen bedöma framstegen när det gäller att gemensamt nå målet, dvs. en högsta energianvändning på unionsnivå på 1 273 Mtoe när det gäller primärenergi och 956 Mtoe när det gäller slutlig energi år 2030, i enlighet med artikel 3.5 i direktiv 2012/27/EU.

I sin bedömning ska kommissionen göra följande:

- a) Beakta om unionens milstolpe på högst 1 483 Mtoe primärenergi och högst 1 086 Mtoe slutlig energi 2020 har uppnåtts.
- b) Bedöma huruvida medlemsstaternas framsteg visar att unionen som helhet är på god väg mot den energianvändningsnivå år 2030 som avses i första stycket, med beaktande av bedömningen av den information som medlemsstaterna lämnat i sina integrerade nationella energi- och klimatlägesrapporter.
- c) Använda resultat från modelleringsverksamhet avseende framtida trender i energianvändning på unionsnivå och nationell nivå och använda annan kompletterande analys.
- d) Ta vederbörlig hänsyn till relevanta omständigheter som påverkar primär och slutlig energianvändning och som medlemsstaterna har angett i sina integrerade nationella energi- och klimatplaner, i enlighet med artikel 6.2.

4. På området för den inre energimarknaden, som en del av den bedömning som avses i punkt 1, ska kommissionen bedöma de framsteg som har gjorts för att uppnå den elsammanlänkningsnivå som medlemsstaten siktar på till 2030.
5. Senast den 31 oktober 2021 och därefter varje år ska kommissionen, särskilt på grundval av den information som rapporteras enligt denna förordning, bedöma huruvida unionen och dess medlemsstater har gjort tillräckliga framsteg när det gäller att uppfylla följande krav:
 - a) Åtaganden enligt artikel 4 i UNFCCC och artikel 3 i Parisavtalet, som har fastställts i beslut som har antagits av partskonferensen för UNFCCC eller av partskonferensen för UNFCCC i sin funktion som Parisavtalets partsmöte.
 - b) De skyldigheter som anges i artikel 4 i förordning (EU) 2018/842 och artikel 4 i förordning (EU) 2018/841.
 - c) De mål som anges i den integrerade nationella energi- och klimatplanen för att uppnå målen för energiunionen och, för den första tioårsperioden, för att uppnå energi- och klimatmålen för 2030.

6. I sin bedömning bör kommissionen beakta de senaste landsspecifika rekommendationer som utfärdats inom ramen för den europeiska planeringsterminen.
7. Kommissionen ska rapportera om sin bedömning i enlighet med denna artikel som en del av den rapport om tillståndet i energiunionen som avses i artikel 35.

Artikel 30

Bristande samstämmighet med övergripande mål för energiunionen och mål enligt förordning (EU) 2018/842

1. På grundval av sin bedömning enligt artikel 29 ska kommissionen utfärda rekommendationer till en medlemsstat enligt artikel 34, om policyutvecklingen i den medlemsstaten visar bristande samstämmighet med de övergripande målen för energiunionen.
2. En medlemsstat som avser att använda flexibilitetsmöjligheten i enlighet med artikel 7 i förordning (EU) 2018/842 ska, när denna information blir tillgänglig, i den integrerade nationella energi- och klimatplanen inkludera vilken nivå som är avsedd att användas liksom planerade styrmedel och åtgärder för att uppfylla kraven i artikel 4 i förordning (EU) 2018/841 för perioden 2021–2030.

Artikel 31

Åtgärder med anledning av bristande ambition i integrerade nationella energi- och klimatplaner

1. Om kommissionen på grundval av sin utvärdering av utkastet till integrerade nationella energi- och klimatplaner enligt artikel 9 eller sin utvärdering av utkastet till uppdateringar av de slutliga planerna enligt artikel 14, och som en del i den iterativa processen, konstaterar att medlemsstaternas målsättningar, mål och bidrag är otillräckliga för att gemensamt uppnå målen för energiunionen och i synnerhet, för den första tioårsperioden, för unionens bindande mål för år 2030 för förnybar energi och unionens mål för 2030 för energieffektivitet, ska den vad gäller unionens mål för förnybar energi, och får den vad gäller övriga mål för energiunionen, utfärda rekommendationer till de medlemsstater vars bidrag den anser vara otillräckliga om en högre ambitionsnivå för att säkerställa en tillräckligt hög gemensam ambitionsnivå.
2. Om det uppstår en skillnad mellan unionens mål för 2030 och medlemsstaternas gemensamma bidrag på området förnybar energi ska kommissionen grunda sin bedömning på den formel som anges i bilaga II och som bygger på de objektiva kriterier som anges i artikel 5.1 första stycket i–iv, och samtidigt ta vederbörlig hänsyn till de relevanta omständigheter som påverkar utnyttjandet av förnybar energi och som har angetts av berörd medlemsstat, i enlighet med artikel 5.1 andra stycket.

Om det uppstår en skillnad mellan unionens mål för 2030 och summan av de nationella bidragen på området energieffektivitet ska kommissionen särskilt utvärdera de relevanta omständigheter som anges i artikel 6.2, den information som medlemsstaterna lämnat i sina integrerade nationella energi- och klimatplaner, resultaten från modelleringsverksamhet avseende framtida trender i energianvändning och i förekommande fall annan kompletterande analys.

Utan att det påverkar tillämpningen av övriga bestämmelser i denna artikel, och endast för att bedöma om skillnader uppstår mellan unionens mål för 2030 och medlemsstaternas gemensamma bidrag, ska kommissionen i sin bedömning göra ett antagande om ett nationellt bidrag från de medlemsstater som inte har lämnat in sina utkast till integrerade nationella energi- och klimatplaner i enlighet med artikel 9.1.

I sitt antagande, på området förnybar energi, ska kommissionen ta hänsyn till medlemsstatens nationella bindande mål för 2020 enligt bilaga I till direktiv (EU) 2018/...⁺, resultat från modelleringsverksamhet om utveckling av förnybar energi och resultat från den formel som anges i bilaga II till denna förordning. På området energieffektivitet ska den ta hänsyn till modelleringsverksamhet avseende framtida trender i energianvändning och i förekommande fall annan kompletterande analys.

⁺ EUT: för in numret på COD 2016/0382 (förnybar energi).

I sin bedömning av bidragen i fråga om förnybar energi, baserad på den formel som anges i bilaga II, ska kommissionen ta hänsyn till eventuella negativa effekter på försörjningstryggheten och nätstabiliteten i små eller isolerade energisystem eller i medlemsstater/system där det kan få betydande konsekvenser på grund av förändringen av synkronområdet.

I sin bedömning av bidragen i fråga om energieffektivitet, ska kommissionen ta hänsyn till den eventuella inverkan på driften av elsystem och på nätstabiliteten i medlemsstater där det kan få betydande konsekvenser på grund av förändringen av synkronområdet.

3. Om kommissionen på grundval av sin utvärdering av de integrerade nationella energi- och klimatplanerna och uppdateringarna av dessa i enlighet med artikel 14 konstaterar att målsättningarna, målen och bidragen i de integrerade nationella energi- och klimatplanerna eller deras uppdateringar är otillräckliga för att gemensamt uppnå målen för energiunionen och, i synnerhet, för den första tioårsperioden, för unionens mål för 2030 vad gäller förnybar energi och energieffektivitet, ska den föreslå åtgärder och utöva sina befogenheter på unionsnivå för att säkerställa att dessa målsättningar och mål uppnås gemensamt. När det gäller förnybar energi ska sådana åtgärder beakta medlemsstaternas ambitionsnivå för de bidrag till unionens mål för 2030 som de anger i sina integrerade nationella energi- och klimatplaner och uppdateringarna av dessa.

Artikel 32

Åtgärder med anledning av otillräckliga framsteg när det gäller unionens målsättningar och mål i fråga om energi- och klimat

1. Om kommissionen på grundval av sin bedömning i enlighet med artikel 29.1 b konstaterar att en medlemsstat har gjort otillräckliga framsteg när det gäller att uppfylla sina målsättningar, mål och bidrag, sina referenspunkter för förnybar energi eller när det gäller att genomföra de styrmedel och åtgärder som den anger i sin integrerade nationella energi- och klimatplan, ska den utfärda rekommendationer till den berörda medlemsstaten i enlighet med artikel 34.

När kommissionen utfärdar rekommendationer på området förnybar energi ska den ta hänsyn till de relevanta omständigheter som har angetts av medlemsstaten i enlighet med artikel 5.1 andra stycket. Kommissionen ska även ta hänsyn till projekt för förnybar energi för vilka ett slutligt investeringsbeslut redan har fattats, under förutsättning att dessa projekt tas i drift under perioden 2021–2030 och har en betydande inverkan på medlemsstatens nationella bidrag.

Kommissionen ska i sina rekommendationer på området energieffektivitet ta vederbörlig hänsyn till de objektiva kriterier som anges i artikel 6.1 a och b och de relevanta omständigheter som har angetts av medlemsstaten i enlighet med artikel 6.2.

2. Om kommissionen på grundval av sin samlade bedömning enligt artikel 29.1 a av medlemsstaternas integrerade nationella energi- och klimatlägesrapporter och med stöd av andra informationskällor, i förekommande fall, konstaterar att unionen riskerar att inte uppnå målen för energiunionen och, i synnerhet för den första tioårsperioden, målen i unionens klimat- och energipolitiska ram för 2030, får den utfärda rekommendationer till alla medlemsstater i enlighet med artikel 34 för att minska denna risk.

På området förnybar energi ska kommissionen bedöma om de nationella åtgärder som föreskrivs i punkt 3 är tillräckliga för att uppnå unionens mål för förnybar energi. I händelse av otillräckliga nationella åtgärder ska kommissionen vid behov föreslå åtgärder och utöva sina befogenheter på unionsnivå utöver dessa rekommendationer för att i synnerhet säkerställa att unionens mål för 2030 vad gäller förnybar energi uppnås.

På området energieffektivitet ska kommissionen vid behov föreslå åtgärder och utöva sina befogenheter på unionsnivå utöver dessa rekommendationer för att i synnerhet säkerställa att unionens mål för 2030 vad gäller energieffektivitet uppnås.

På området energieffektivitet kan sådana kompletterande åtgärder i synnerhet förbättra energieffektiviteten hos

- a) produkter, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG¹ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1369²,
- b) byggnader, i enlighet med direktiven 2010/31/EU och 2012/27/EU, och
- c) transporter.

3. Om, på området förnybar energi, kommissionen på grundval av sin bedömning enligt artikel 29.1 och 29.2 konstaterar att en eller flera referenspunkter i den vägledande utvecklingsbana för unionen år 2022, 2025 och 2027 som avses i artikel 29.2 inte har uppfyllts, ska de medlemsstater som har hamnat under en eller flera av sina nationella referenspunkter år 2022, 2025 och 2027 som avses i artikel 4 a.2 säkerställa att kompletterande åtgärder genomförs inom ett år från dagen för mottagandet av kommissionens bedömning för att täcka skillnaden i förhållande till deras nationella referenspunkt, exempelvis följande:

- a) Nationella åtgärder för att öka utnyttjandet av förnybar energi.
- b) Justering av den andel förnybar energi inom sektorn för värme och kyla som anges i artikel 23.1 i direktiv (EU) 2018/...⁺.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter (EUT L 285, 31.10.2009, s. 10).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1369 av den 4 juli 2017 om fastställande av en ram för energimärkning och om upphävande av direktiv 2010/30/EU (EUT L 198, 28.7.2017, s. 1).

⁺ EUT: för in numret på COD 2016/0382 (förnybar energi).

- c) Justering av den andel förnybar energi inom transportsektorn som anges i artikel 25.1 i direktiv (EU) 2018/...⁺.
- d) En frivillig ekonomisk betalning till unionens finansieringsmekanism för förnybar energi som inrättats på unionsnivå och som bidrar till projekt för förnybar energi och förvaltas direkt eller indirekt av kommissionen i enlighet med artikel 33.
- e) Användning av samarbetsmekanismer som anges i direktiv (EU) 2018/...⁺.

Dessa åtgärder ska beakta kommissionens överväganden enligt punkt 1 andra stycket i denna artikel. De berörda medlemsstaterna ska inkludera dessa åtgärder i sina integrerade nationella energi- och klimatlägesrapporter.

- 4. Från och med den 1 januari 2021 får andelen energi från förnybara energikällor av varje medlemsstats slutliga energianvändning (brutto) inte understiga en referensandel som motsvarar dess obligatoriska övergripande nationella mål för andelen energi från förnybara energikällor år 2020 som anges i artikel 3.4 i direktiv (EU) 2018/...⁺. Om en medlemsstat enligt mätningar under en ettårsperiod inte upprätthåller sin referensandel, ska den inom ett år vidta kompletterande åtgärder, exempelvis de som anges i punkt 3 första stycket a–e i denna artikel, som är tillräckliga för att täcka skillnaden inom ett år.

⁺ EUT: för in numret på COD 2016/0382 (förnybar energi).

De medlemsstater som uppfyller skyldigheten att täcka skillnaden i förhållande till referensandelen ska anses ha fullgjort sina skyldigheter enligt första stycket första meningen i denna punkt och i artikel 3.4 i direktiv (EU) 2018/...⁺ under den period då skillnaden uppstod.

Vid tillämpningen av punkt 3 första stycket d i denna artikel får medlemsstaterna använda sina intäkter från årliga utsläppsrätter enligt direktiv 2003/87/EG.

5. Om en medlemsstats andel energi från förnybara energikällor har hamnat under en eller flera av medlemsstatens nationella referenspunkter år 2022, 2025 och 2027 enligt artikel 4a.2 ska medlemsstaten i nästa integrerade rapport som överlämnas till kommissionen enligt artikel 17 inkludera en förklaring om hur den kommer att täcka skillnaden i förhållande till sina nationella referenspunkter.

⁺ EUT: för in numret på COD 2016/0382 (förnybar energi).

6. Om kommissionen, när det gäller energieffektivitetsområdet och utan att det påverkar andra åtgärder på unionsnivå enligt punkt 2 tredje stycket i den här artikeln, på grundval av sin bedömning enligt artikel 29.1 och 29.3 som görs senast åren 2022, 2025 och 2027 konstaterar att framstegen mot att gemensamt uppnå unionens energieffektivitetsmål som nämns i artikel 29.3 första stycket är otillräckliga, ska den föreslå åtgärder och utöva sina befogenheter på unionsnivå utöver dem som anges i direktiv 2010/31/EU och direktiv 2012/27/EU för att säkerställa att unionens energieffektivitetsmål för 2030 uppfylls.
7. Varje berörd medlemsstat enligt vad som avses i punkt 3 i denna artikel ska ange vilka kompletterande åtgärder som genomförts, antagits och planerats som en del av sin nästa lägesrapport som avses i artikel 17.
8. Om kommissionen, när det gäller sammanlänkningar, på grundval av sin bedömning i enlighet med artikel 29.1 och 29.4 år 2025 konstaterar att framstegen är otillräckliga, ska kommissionen samarbeta med berörda medlemsstater senast år 2026 i syfte att åtgärda de konstaterade förhållandena.

Artikel 33

Unionens finansieringsmekanism för förnybar energi

1. Senast den 1 januari 2021 ska kommissionen inrätta unionens finansieringsmekanism för förnybar energi som avses i artikel 32.3 d för att upphandla stöd för nya projekt för förnybar energi i unionen i syfte att täcka en skillnad i förhållande till den vägledande utvecklingsbanan för unionen. Stödet får bl.a. tillhandahållas i form av en premie utöver marknadspriser och ska tilldelas de projekt som lämnar anbud för den lägsta kostnaden eller premien.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 i denna artikel ska finansieringsmekanismen bidra till den stödjande ramen i enlighet med artikel 3.4 i direktiv (EU) 2018/...⁺ i syfte att stödja utnyttjandet av förnybar energi i hela unionen oavsett om det föreligger en skillnad i förhållande till den vägledande utvecklingsbanan för unionen. För detta syfte ska följande gälla:
 - a) De betalningar från medlemsstaterna som avses i artikel 32 får kompletteras med ytterligare medel, t.ex. unionsmedel, bidrag från den privata sektorn eller kompletterande betalningar från medlemsstaterna för att bidra till att unionsmålet uppnås.

⁺ EUT: för in numret på COD 2016/0382 (förnybar energi).

- b) Finansieringsmekanismen får bl.a. ge stöd i form av lågräntelån, bidrag eller en blandning av båda, och får bl.a. stödja gemensamma projekt mellan medlemsstaterna i enlighet med artikel 9 i direktiv (EU) 2018/...⁺ och medlemsstaternas deltagande i sådana gemensamma projekt med tredjeländer som avses i artikel 11 i det direktivet.
3. Medlemsstaterna ska behålla rätten att besluta huruvida, och i så fall på vilka villkor, de tillåter att anläggningar som är belägna på deras territorium får stöd från finansieringsmekanismen.
4. Kommissionen får, med bistånd av den energiunionskommitté som avses i artikel 44.1 b, anta genomförandeakter för att fastställa nödvändiga bestämmelser för inrättandet och driften av finansieringsmekanismen, och särskilt
- a) metoden för att beräkna maximal premienivå för varje anbud,
 - b) vilket anbudsunderlag som ska tillämpas, inbegripet villkor för leverans och relaterade sanktioner,
 - c) metoden för att beräkna medlemsstaternas betalningar och de resulterande statistiska förmånerna för de bidragande medlemsstaterna,

⁺ EUT: för in numret på COD 2016/0382 (förnybar energi).

- d) minimikrav för medlemsstaternas deltagande, med beaktande av behovet av att säkerställa såväl mekanismens kontinuitet genom en tillräckligt långvarig betalning från medlemsstaterna som maximal flexibilitet i fråga om medlemsstaternas deltagande,
- e) bestämmelser som säkerställer värdmedlemsstaternas deltagande och/eller godkännande samt, när så är nödvändigt, bestämmelser om extra systemkostnadsavgifter.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 44.6.

5. Varje år ska förnybar energi som produceras vid anläggningar som finansieras av finansieringsmekanismen statistiskt tillräknas de deltagande medlemsstaterna så att deras relativa betalningar återspeglas. Projekt som får stöd genom denna finansieringsmekanism och som finansieras med hjälp av andra källor än medlemsstaternas betalningar ska inte räknas med i medlemsstaternas nationella bidrag utan räknas in i unionens bindande mål enligt artikel 3.1 i direktiv (EU) 2018/...⁺.

⁺ EUT: för in numret på COD 2016/0382 (förnybar energi).

Artikel 34

Kommissionens rekommendationer till medlemsstaterna

1. Kommissionen ska vid behov utfärda rekommendationer till medlemsstaterna för att säkerställa att målen för energiunionen uppnås. Kommissionen ska utan dröjsmål offentliggöra sådana rekommendationer.
2. När det i denna förordning hänvisas till denna artikel ska följande principer gälla:
 - a) Den berörda medlemsstaten ska ta vederbörlig hänsyn till rekommendationen i en anda av solidaritet mellan medlemsstaterna och unionen och mellan medlemsstaterna.
 - b) Medlemsstaten ska i den integrerade nationella energi- och klimatlägesrapport som utarbetas året efter det år då rekommendationen utfärdades ange hur den har tagit vederbörlig hänsyn till rekommendationen. Om den berörda medlemsstaten beslutar att inte följa en rekommendation eller en väsentlig del av den ska denna medlemsstat lämna en motivering.
 - c) Rekommendationerna bör utgöra ett komplement till de senaste landsspecifika rekommendationer som utfärdats inom ramen för den europeiska planeringsterminen.

Artikel 35

Rapport om tillståndet i energiunionen

1. Senast den 31 oktober varje år ska kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om tillståndet i energiunionen.
2. Rapporten om tillståndet i energiunionen ska innehålla följande:
 - a) Den bedömning som genomförts enligt artikel 29.
 - b) När så är lämpligt rekommendationer enligt artikel 33.
 - c) Den rapport som koldioxidmarknadens funktion som avses i artikel 10.5 i direktiv 2003/87/EG, inklusive information om tillämpningen av det direktivet i enlighet med dess artikel 21.2.
 - d) Vartannat år, från och med 2023, en rapport om bioenergens hållbarhet i unionen, innehållande den information som anges i bilaga X.
 - e) Vartannat år, en rapport om frivilliga system om vilka kommissionen har antagit ett beslut i enlighet med artikel 30.4 i direktiv (EU) 2018/...⁺, innehållande den information som anges i bilaga XI till denna förordning.

⁺ EUT: för in numret på COD 2016/0382 (förnybar energi).

- f) En övergripande lägesrapport om tillämpningen av direktiv 2009/72/EG.
- g) En övergripande lägesrapport om tillämpningen av direktiv 2009/73/EG i enlighet med artikel 52 i det direktivet.
- h) En övergripande lägesrapport om kvotpliktsystem för energieffektivitet och alternativa policyåtgärder som avses i artiklarna 7a och 7b i direktiv 2012/27/EU.
- i) Vartannat år, en övergripande lägesrapport om renoveringen av det nationella beståndet av bostadshus och andra byggnader än bostäder, både offentliga och privata, i enlighet med de färdplaner som anges i de långsiktiga renoveringsstrategier som varje medlemsstat ska upprätta i enlighet med artikel 2a i direktiv 2010/31/EU.
- j) Vart fjärde år, en övergripande lägesrapport om medlemsstaternas ökning av antalet nära-nollenergibyggnader i enlighet med artikel 9.5 i direktiv 2010/31/EU.
- k) En övergripande lägesrapport om medlemsstaternas framsteg när det gäller att skapa en fullständig och fungerande energimarknad.

- l) Den faktiska bränslekvaliteten i de olika medlemsstaterna och den geografiska täckningen för bränslen med en svavelhalt på högst 10 mg/kg i syfte att ge en översikt över uppgifter om bränslekvaliteten i de olika medlemsstaterna som rapporterats i enlighet med direktiv 98/70/EG.
- m) En lägesrapport om konkurrenskraften.
- n) Medlemsstaternas framsteg när det gäller utfasning av energisubventioner, särskilt för fossila bränslen.
- o) Andra frågor av relevans för genomförandet av energiunionen, inbegripet offentligt och privat stöd.
- p) Senast den 31 oktober 2019 och därefter vart fjärde år, en bedömning av genomförandet av direktiv 2009/31/EG.

Artikel 36

Övervakning av styrningsmekanismen

Inom ramen för den del av tillståndet i energiunionen som avses i artikel 35 ska kommissionen informera Europaparlamentet och rådet om genomförandet av de integrerade nationella energi- och klimatplanerna. Europaparlamentet och rådet ska varje år behandla energiunionens framsteg i fråga om alla dimensioner av energi- och klimatpolitiken.

KAPITEL 6

UNIONSSYSTEM OCH NATIONELLA SYSTEM

OM UTSLÄPP AV VÄXTHUSGASER

OCH UPPTAG I SÄNKOR

Artikel 37

Inventeringssystem på unionsnivå och nationella inventeringssystem

1. Medlemsstaterna ska senast den 1 januari 2021 inrätta, driva och kontinuerligt försöka förbättra nationella inventeringssystem för att uppskatta antropogena utsläpp från källor och upptag i sänkor av de växthusgaser som anges i del 2 i bilaga V och för att säkerställa att uppgifterna i deras växthusgasinventeringar inkommer i tid, är transparenta, korrekta, konsistenta, jämförbara och fullständiga.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras behöriga inventeringsmyndigheter har tillgång till den information som anges i bilaga XII till denna förordning, använder sig av rapporteringssystem som inrättats i enlighet med artikel 20 i förordning (EU) nr 517/2014 för att förbättra uppskattningen av fluorerade gaser i de nationella växthusgasinventeringarna och kan genomföra de årliga konsistenskontroller som avses i punkterna i och j i del 1 i bilaga V till den här förordningen.

3. Ett inventeringssystem inrättas härmed inom unionen för att säkerställa att de nationella inventeringarna med avseende på unionens växthusgasinventering inkommer i tid, är transparenta, korrekta, konsistenta, jämförbara och fullständiga. Kommissionen ska förvalta, upprätthålla och kontinuerligt försöka förbättra detta system, vilket ska innebära upprättandet av ett program för kvalitetssäkring och kvalitetskontroll, fastställande av kvalitetsmål och utarbetande av en kvalitetssäkrings- och kvalitetskontrollplan för inventeringen, förfaranden för att slutföra utsläppsuppskattningar i syfte att sammanställa en inventering för unionen enligt punkt 5 i denna artikel och den översyn som avses i artikel 38.
4. Kommissionen ska utföra en inledande kontroll av riktigheten i preliminära data från växthusgasinventeringen som ska lämnas in av medlemsstaterna enligt artikel 26.3. Den ska sända resultaten av denna kontroll till medlemsstaten inom sex veckor från utgången av tidsfristen för inlämnande. Medlemsstaterna ska senast den 15 mars, tillsammans med den slutliga inlämningen av inventeringen för år X-2, svara på alla relevanta frågor som uppkommer i samband med den inledande kontrollen.
5. När en medlemsstat inte lämnar in de inventeringsdata som krävs för att sammanställa inventeringen för unionen senast den 15 mars, får kommissionen, i samråd och nära samarbete med den berörda medlemsstaten, utarbeta uppskattningar för att komplettera de uppgifter som medlemsstaten lämnat in. Kommissionen ska för detta ändamål använda tillämpliga riktlinjer för utarbetande av de nationella växthusgasinventeringarna.

6. Kommissionen ska, med bistånd av den klimatförändringskommitté som avses i artikel 44.1 a, anta genomförandeakter för att fastställa regler om struktur, format och inlämningsförfarande för informationen om nationella inventeringssystem och krav när det gäller de nationella inventeringssystemens inrättande, drift och funktion.

När kommissionen föreslår sådana genomförandeakter ska den beakta alla relevanta beslut som antagits av UNFCCC:s organ eller av Parisavtalets organ.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 44.6.

7. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 43 för att komplettera denna förordning genom att fastställa regler om krav när det gäller inrättande, drift och funktion av inventeringssystem på unionsnivå. När kommissionen föreslår sådana delegerade akter ska den beakta alla relevanta beslut som antagits av UNFCCC:s organ eller av Parisavtalets organ.

Artikel 38

Granskning av inventeringen

1. För att övervaka medlemsstaternas minskningar eller begränsningar av utsläppen av växthusgaser i enlighet med artiklarna 4, 9 och 10 i förordning (EU) 2018/842 och deras utsläppsminskningar och förbättringar av upptag i sänkor i enlighet med artiklarna 4 och 14 i förordning (EU) 2018/841, samt varje annan minskning av utsläppen av växthusgaser eller begränsningsmål som anges i unionsrätten, ska kommissionen under 2027 och 2032 genomföra en omfattande granskning av de nationella inventeringsdata som inlämnats av medlemsstaterna i enlighet med artikel 26.4 i den här förordningen. Medlemsstaterna ska delta fullt ut i denna process.
2. Den omfattande granskning som avses i punkt 1 ska inbegripa
 - a) kontroller för att verifiera att inlämnade uppgifter är transparenta, korrekta, konsistenta, jämförbara och fullständiga,
 - b) kontroller för att upptäcka fall där inventeringsdata tas fram på ett sätt som inte är förenligt med UNFCCC:s vägledande dokumentation eller unionsreglerna,

- c) kontroller för att upptäcka fall där LULUCF-bokföringen genomförs på ett sätt som inte överensstämmer med UNFCCC:s vägledande dokumentation eller unionsreglerna, och
 - d) i förekommande fall, en beräkning av de nödvändiga tekniska korrigeringarna i samråd med medlemsstaterna.
3. Kommissionen ska, med bistånd av den klimatförändringskommitté som avses i artikel 44.1 a, anta genomförandeakter för att fastställa tidsplan och förfarande för utförandet av den omfattande granskningen, inbegripet de uppgifter som anges i punkt 2 i den här artikeln, och för att säkerställa vederbörliga samråd med medlemsstaterna avseende slutsatserna av granskningarna.
- Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 44.6.
4. Kommissionen ska genom en genomförandeakt fastställa den totala mängd utsläpp för de relevanta åren som framgår av korrigerade inventeringsdata för varje medlemsstat efter att den har avslutat översynen, uppdelat mellan utsläppsdata som är relevanta enligt artikel 9 i förordning (EU) 2018/842 och utsläppsdata som avses i del 1 c i bilaga V till den här förordningen, samt fastställa den totala mängd utsläpp och upptag som är relevanta för artikel 4 i förordning (EU) 2018/841.

5. De uppgifter för varje medlemsstat som förtecknats i de register som upprättats i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) 2018/841 fyra månader efter dagen för offentliggörandet av en genomförandeakt som har antagits i enlighet med punkt 4 i den här artikeln ska användas vid kontrollen av efterlevnaden av artikel 4 i förordning (EU) 2018/841, inbegripet ändringar av sådana data som uppstår till följd av att medlemsstaten i fråga använder sig av den flexibilitet som avses i artikel 11 i förordning (EU) 2018/841.
6. De data för varje medlemsstat som förtecknats i de register som upprättats i enlighet med artikel 12 i förordning (EU) 2018/842 två månader efter dagen för den kontroll av överensstämmelse med förordning (EU) 2018/841 som avses i punkt 5 i den här artikeln ska användas för kontroll av efterlevnad i enlighet med artikel 9 i förordning (EU) 2018/842 för åren 2021 och 2026. Kontrollen av efterlevnad i enlighet med artikel 9 i förordning (EU) 2018/842 för vart och ett av åren 2022–2025 och 2027–2030 ska utföras den dag som infaller en månad efter dagen för kontroll av efterlevnad för det föregående året. Denna kontroll ska inbegripa ändringar av sådana data som framkommer som ett resultat av att medlemsstaten i fråga använder sig av de flexibiliteter som avses i artiklarna 5, 6 och 7 i förordning (EU) 2018/842.

Artikel 39

Unionssystem och nationella system för styrmedel och åtgärder och prognoser

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska senast den 1 januari 2021 driva och kontinuerligt försöka förbättra nationella system respektive unionssystem för rapportering om styrmedel och åtgärder och för rapportering om prognoser för antropogena utsläpp av växthusgaser från källor och upptag i sänkor. Dessa system ska inbegripa de relevanta institutionella, legala och procedurmässiga arrangemang som inrättats i en medlemsstat och i unionen för utvärdering av styrmedel och för utfärdande av prognoser för antropogena utsläpp av växthusgaser från källor och upptag i sänkor.
2. Medlemsstaterna och kommissionen ska söka säkerställa att de rapporterade uppgifterna om styrmedel och åtgärder och prognoser för antropogena utsläpp av växthusgaser från källor och upptag i sänkor enligt artikel 18 inkommer i tid, är transparenta, korrekta, konsistenta, jämförbara och fullständiga, och att data, metoder och modeller används och tillämpas och att kvalitetssäkrings- och kvalitetskontrollsaktiviteter och känslighetsanalys genomförs.

3. Kommissionen ska, med bistånd av den klimatförändringskommitté som avses i artikel 44.1 a, anta genomförandeakter för att fastställa struktur, format och inlämningsförfarande för information om nationella system och unionssystem för styrmedel och åtgärder och prognoser enligt punkterna 1 och 2 i den här artikeln och artikel 18.

När kommissionen föreslår sådana genomförandeakter ska den beakta de relevanta beslut som antagits av UNFCCC:s organ eller av Parisavtalets organ, inklusive internationellt överenskomna rapporteringskrav samt tidtabeller för övervakning och rapportering av den informationen.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 44.6.

Artikel 40

Upprättande och förande av register

1. Unionen och medlemsstaterna ska upprätta och upprätthålla register för att tillförlitligt redogöra för de nationellt fastställda bidragen enligt artikel 4.13 i Parisavtalet och för internationellt överförbara utsläppsbegränsningsresultat enligt artikel 6 i det avtalet.
2. Unionen och medlemsstaterna får föra sina register i ett konsoliderat system, tillsammans med en eller flera andra medlemsstater.

3. Uppgifterna i de register som avses i punkt 1 i denna artikel ska göras tillgängliga för den centrala förvaltare som utses i enlighet med artikel 20 i direktiv 2003/87/EG.
4. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 43 för att komplettera denna förordning genom att upprätta det register som avses i punkt 1 i den här artikeln och för att med hjälp av unionens och medlemsstaternas register ge verkan åt det nödvändiga tekniska genomförandet av relevanta beslut som antas av UNFCCC:s organ eller Parisavtalets organ i enlighet med punkt 1 i den här artikeln.

KAPITEL 7

SAMARBETE OCH STÖD

Artikel 41

Samarbete mellan medlemsstaterna och unionen

1. Medlemsstaterna ska samarbeta och säkerställa full samordning med varandra och med unionen i fråga om skyldigheter enligt denna förordning, särskilt vad gäller
 - a) förfarandet för att utarbeta, anta, anmäla och bedöma de integrerade nationella energi- och klimatplanerna enligt artiklarna 9–13,

- b) förfarandet för att utarbeta, anta, anmäla och bedöma de integrerade nationella energi- och klimatlägesrapporterna enligt artikel 17 och den årliga rapporteringen enligt artikel 26,
- c) det förfarande som hänger samman med kommissionens rekommendationer och vidtagandet av åtgärder med anledning av dessa rekommendationer i enlighet med artiklarna 9.2, 9.3, 17.6, 30.1, 31.1, 32.1 och 32.2,
- d) sammanställningen av unionens växthusgasinventering och utarbetandet av rapporten om unionens växthusgasinventering i enlighet med artikel 26.4,
- e) utarbetandet av unionens nationella rapporter enligt artikel 12 i UNFCCC och unionens tvåårsrapport i enlighet med beslut 2/CP.17 eller efterföljande beslut som antas av UNFCCC:s organ,
- f) gransknings- och efterlevnadsförfaranden enligt UNFCCC och Parisavtalet i överensstämmelse med varje tillämpligt beslut enligt UNFCCC, liksom unionens förfarande för granskning av medlemsstaternas växthusgasinventeringar enligt artikel 38,
- g) alla justeringar till följd av granskningsförfarandet enligt artikel 38 eller andra ändringar av inventeringar och inventeringsrapporter som har lämnats in eller ska lämnas in till UNFCCC-sekretariatet,

h) sammanställningen av unionens approximativa växthusgasinventering i enlighet med artikel 26.2.

2. Kommissionen får ge tekniskt stöd till medlemsstaterna vad avser skyldigheter enligt denna förordning, på begäran av en medlemsstat.

Artikel 42

Europeiska miljöbyråns roll

Europeiska miljöbyrån ska bistå kommissionen i dess arbete vad gäller dimensionerna ”minskade växthusgasutsläpp” och ”energieffektivitet” för efterlevnad av artiklarna 15–21, 26, 28, 29, 35, 37, 38, 39 och 41 i enlighet med sitt årliga arbetsprogram. Detta ska vid behov omfatta hjälp med att

- a) sammanställa den information som har rapporterats av medlemsstater om styrmedel och åtgärder och prognoser,
- b) genomföra kvalitetssäkrings- och kvalitetskontrollförfaranden för den information som har rapporterats av medlemsstater om prognoser, styrmedel och åtgärder,
- c) förbereda uppskattningar eller komplettera dem som är tillgängliga för kommissionen för data om prognoser som inte har rapporterats av medlemsstaterna,

- d) sammanställa uppgifter, när sådana finns att tillgå i europeisk statistik och är lämpliga vad tidpunkten beträffar och krävs för kommissionens rapport om tillståndet i energiunionen till Europaparlamentet och rådet,
- e) sprida information som har insamlats inom ramen för denna förordning, inbegripet att upprätthålla och uppdatera en databas avseende medlemsstaternas styrmedel och åtgärder för begränsning av klimatförändringar, och den europeiska klimatanpassningsplattformen med avseende på inverkan, sårbarhet och anpassning till klimatförändring,
- f) genomföra kvalitetssäkrings- och kvalitetskontrollförfaranden vid utarbetandet av unionens växthusgasinventering,
- g) sammanställa unionens växthusgasinventering och utarbeta rapporten om unionens växthusgasinventering,
- h) ta fram uppskattningar av uppgifter som inte har rapporterats i de nationella inventeringarna av växthusgaser,
- i) genomföra den granskning som avses i artikel 38,
- j) sammanställa unionens approximativa växthusgasinventering.

KAPITEL 8

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 43

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 3.5, 15.5, 26.6, 37.7 och 40.4 ska tilldelas kommissionen för en period av fem år från och med den ... [dagen för denna förordnings ikraftträdande]. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 3.5, 15.5, 26.6, 37.7 och 40.4 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 3.5, 15.5, 26.6, 37.7 och 40.4 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 44
Kommittéer

1. Kommissionen ska biträdas av
 - a) en klimatförändringskommitté för genomförandet av de frågor som avses i artiklarna 19.5, 26.7, 37.6, 38.3 och 39.3, och
 - b) en energiunionskommitté för genomförandet av de frågor som avses i artiklarna 17.4 och 33.4.
2. Dessa kommittéer ska vara kommittéer i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
3. Den klimatförändringskommitté som avses i punkt 1 a i denna artikel ersätter den kommitté som inrättats genom artikel 26 i förordning (EU) nr 525/2013.
4. När en av kommittéerna som avses i punkt 1 behandlar övergripande frågor och gemensamma åtgärder, ska den underrätta den andra kommittén som avses i punkt 1 om detta, för att säkerställa konsekvens mellan styrmedel och för att maximera synergieffekterna mellan sektorer.

5. Varje medlemsstat ska sin eller sina företrädare till klimatförändringskommittén och till energiunionskommittén. Företrädarna för vardera kommittén ska inbjudas till den andra kommitténs sammanträden.
6. När det hänvisas till denna artikel ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 45

Granskning

Kommissionen ska rapportera till Europaparlamentet och rådet inom sex månader efter varje global översyn som överenskommits i enlighet med artikel 14 i Parisavtalet om tillämpningen av denna förordning, dess bidrag till styrningen av energiunionen, dess bidrag till de långsiktiga målen i Parisavtalet, framstegen när det gäller uppnående av klimat- och energimålen för 2030 och de ytterligare målen för energiunionen, och om förenligheten av planerings-, rapporterings- och övervakningsbestämmelserna i denna förordning med annan unionsrätt eller beslut med avseende på UNFCCC och Parisavtalet. Kommissionens rapporter får åtföljas av lagstiftningsförslag vid behov.

Artikel 46

Ändringar av direktiv 94/22/EG

Direktiv 94/22/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 8 ska punkt 2 utgå.
2. Artikel 9 ska utgå.

Kapitel 47

Ändringar av direktiv 98/70/EG

Direktiv 98/70/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 7a ska ändras på följande sätt:
 - a) I punkt 1 tredje stycket ska led a ersättas med följande:

”a) Den totala volymen för varje typ av bränsle eller energi som levererats.”

b) I punkt 2 ska inledningen ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna ska ålägga leverantörerna att så gradvis som möjligt minska växthusgasutsläppen per energienhet från bränslen och energi under hela livscykeln med upp till 10 % fram till den 31 december 2020, jämfört med den lägsta standard för bränslen som anges i bilaga II till rådets direktiv (EU) 2015/652. Minskningen ska utgöras av följande:”.

2. Artikel 8.4 ska ersättas med följande:

”4. Kommissionen ska säkerställa att den information som lämnas in i enlighet med punkt 3 omgående görs tillgänglig på lämpligt sätt.”

Artikel 48
Ändringar av direktiv 2009/31/EG

Direktiv 2009/31/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 27.1 ska ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska vart fjärde år lämna en rapport till kommissionen om genomförandet av detta direktiv, inbegripet det register som avses i artikel 25.1 b. Den första rapporten ska skickas till kommissionen senast den 30 juni 2011. Rapporten ska sammanställas på grundval av ett frågeformulär eller en mall som ska antas av kommissionen i form av genomförandeakter.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 30.2. Frågeformuläret eller mallen ska skickas till medlemsstaterna minst sex månader före den sista dagen för inlämnande av rapporten.”

2. I artikel 38 ska punkt 1 utgå.

Artikel 49

Ändringar av förordning (EG) nr 663/2009

Förordning (EG) 663/2009 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 27.1 och 27.3 ska utgå.
2. Artikel 28 ska utgå.

Artikel 50

Ändring av förordning (EG) nr 715/2009

I förordning (EG) nr 715/2009 ska artikel 29 utgå.

Artikel 51
Ändringar av direktiv 2009/73/EG

Direktiv 2009/73/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 5 ska utgå.
2. Artikel 52 ska ersättas med följande:

”Artikel 52

Rapportering

Kommissionen ska övervaka och se över tillämpningen av detta direktiv och, som bilaga till den rapport om tillståndet i energiunionen som avses i artikel 35 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/...⁺, överlämna en övergripande lägesrapport till Europaparlamentet och rådet.

* EUT L ...”.

⁺ EUT: för in titeln och numret på samt EUT-hänvisningen till COD 2016/0375 (styrning).

Artikel 52
Ändring av rådets direktiv 2009/119/EG

Artikel 6.2 i direktiv 2009/119/EG ska ersättas med följande:

- ”2. Senast den 15 mars varje år ska medlemsstaterna till kommissionen översända en sammanfattande kopia av registret över lager som avses i punkt 1, som åtminstone visar kvantitet och natur avseende de beredskapslager som är upptagna i registret den sista dagen föregående kalenderår.”

Artikel 53
Ändringar av direktiv 2010/31/EU

Direktiv 2010/31/EU ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 2a ska ändras på följande sätt:
 - a) I punkt 1 ska inledningen ersättas med följande:

”1. Varje medlemsstat ska fastställa en långsiktig renoveringsstrategi till stöd för renovering av det nationella beståndet av bostadshus och andra byggnader än bostäder, både offentliga och privata, till ett byggnadsbestånd med en hög grad av energieffektivitet där fossila bränslen fasas ut senast 2050 och för att underlätta en kostnadseffektiv omvandling av befintliga byggnader till nära-nollenergibyggnader. Varje långsiktig renoveringsstrategi ska omfatta”.

b) Följande punkt ska läggas till:

”8. Varje medlemsstats långsiktiga renoveringsstrategi ska lämnas in till kommissionen som en del av den slutliga integrerade nationella energi- och klimatplan som avses i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/...⁺. Genom undantag från artikel 3.1 i den förordningen ska den första långsiktiga renoveringsstrategin enligt punkt 1 i den här artikeln lämnas in till kommissionen senast den 10 mars 2020.

* EUT L ...”.

2. I artikel 5.2 andra stycket ska meningen ”Rapporten får inkluderas i de handlingsplaner för energieffektivitet som avses i artikel 14.2 i direktiv 2006/32/EG.” utgå.

⁺ EUT: för in titeln och numret på samt EUT-hänvisningen till COD 2016/0375 (styrning).

3. Artikel 9.5 ska ersättas med följande:

”5. Som en del av sin rapport om tillståndet i energiunionen som avses i artikel 35 i förordning (EU) 2018/...⁺ ska kommissionen vart fjärde år rapportera till Europaparlamentet och rådet om medlemsstaternas framsteg när det gäller att öka antalet nära-nollenergibyggnader. På grundval av denna rapporterade information ska kommissionen vid behov utarbeta en handlingsplan och föreslå rekommendationer och åtgärder enligt artikel 34 i förordning (EU) 2018/...⁺ för att öka antalet sådana byggnader samt främja bästa praxis vad gäller kostnadseffektiv omvandling av befintliga byggnader till nära-nollenergibyggnader.”

4. Artikel 10.2 och 10.3 ska utgå.

5. I artikel 14.3 ska tredje stycket ersättas med följande:

”En sådan rapport ska lämnas in till kommissionen som en del av medlemsstaternas integrerade nationella energi- och klimatplaner som avses i artikel 3 i förordning (EU) 2018/...⁺”.

⁺ EUT: för in titeln och numret på COD 2016/0375 (styrning).

6. I artikel 15.3 ska tredje stycket ersättas med följande:

”En sådan rapport ska lämnas in till kommissionen som en del av medlemsstaternas integrerade nationella energi- och klimatplaner som avses i artikel 3 i förordning (EU) 2018/...⁺”.

Artikel 54

Ändringar av direktiv 2012/27/EU

Direktiv 2012/27/EU ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 4 ska utgå.
2. I artikel 18.1 ska led e utgå.
3. Artikel 24 ska ändras på följande sätt:
 - a) Punkterna 1, 3, 4 och 11 ska utgå.
 - b) Punkt 2 ska utgå.
4. Bilaga XIV ska utgå.

⁺ EUT: för in titeln och numret på COD 2016/0375 (styrning).

Artikel 55
Ändring av direktiv 2013/30/EU

Artikel 25.1 i direktiv 2013/30/EU ska ersättas med följande:

- ”1. Medlemsstaterna ska årligen, som ett led i den årliga rapportering som avses i artikel 26 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/...⁺ rapportera till kommissionen den information som anges i bilaga IX punkt 3.

* EUT L ...”.

Artikel 56
Ändringar av rådets direktiv (EU) 2015/652

Direktiv (EU) 2015/652 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 5.1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december varje år ge kommissionen uppgifter för föregående kalenderår om överensstämmelse med artikel 7a i direktiv 98/70/EG, i enlighet med bilaga III till det här direktivet.”
2. I bilaga I del 2 ska punkterna 1 h, 2, 3, 4 och 7 utgå.

⁺ EUT: för in titeln och numret på samt EUT-hänvisningen till COD 2016/0375 (styrning).

3. Bilaga III ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska rapportera de uppgifter som anges i punkt 3. Dessa uppgifter ska rapporteras för alla bränslen och all energi som släppts ut på marknaden i varje medlemsstat. Där flera biodrivmedel blandas med fossila bränslen ska uppgifter om varje biodrivmedel anges.”

b) I punkt 3 ska leden e och f utgå.

4. Bilaga IV ska ändras på följande sätt:

a) Följande mallar för rapportering av uppgifter om överensstämmelse mellan rapporterade uppgifter ska utgå:

- Ursprung – en enda leverantör
- Ursprung – gemensamma leverantörer
- Inköpsställe

b) I noteringarna om formatet ska punkterna 8 och 9 utgå.

Artikel 57
Upphävande

Förordning (EU) nr 525/2013 ska upphöra att gälla med verkan från och med den 1 januari 2021, med förbehåll för övergångsbestämmelserna i artikel 58 i den här förordningen, med undantag för artikel 26.1 i förordning (EU) nr 525/2013 som ska upphöra att gälla med verkan från och med den ... [dagen för denna förordnings ikraftträdande]. Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga XIII.

Artikel 58
Övergångsbestämmelser

Genom undantag från artikel 57 i denna förordning ska artiklarna 7, 17.1 a och d i förordning (EU) nr 525/2013 fortsätta att gälla för de rapporter som innehåller de uppgifter som krävs enligt de artiklarna för åren 2018, 2019 och 2020.

Artikel 11.3 i förordning (EU) nr 525/2013 ska fortsätta att gälla för den andra åtagandeperioden i enlighet med Kyotoprotokollet.

Artikel 19 i förordning (EU) nr 525/2013 ska fortsätta att gälla för granskningen av data från växthusgasinventeringen för åren 2018, 2019 och 2020.

Artikel 22 i förordning (EU) nr 525/2013 ska fortsätta att gälla för inlämnande av den rapport som krävs enligt den artikeln.

För att skapa enhetlighet och rättslig säkerhet finns det ingenting i denna förordning som hindrar tillämpningen av undantag enligt relevant sektorsspecifik unionsrätt på elområdet och på området riskberedskap för el.

Artikel 59
Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artiklarna 40, 53.2, 53.3 och 53.4 och 54.3 a, 54.4 och 55 ska tillämpas från och med den 1 januari 2021.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA I

ALLMÄN RAM FÖR INTEGRERADE NATIONELLA ENERGI- OCH KLIMATPLANER

Del 1

Allmän ram

AVSNITT A: NATIONELL PLAN	
1.	ÖVERSIKT OCH FÖRFARANDE FÖR UPPRÄTTANDE AV PLANEN
1.1	Sammanfattning i) Planens politiska, ekonomiska, miljömässiga och sociala sammanhang ii) Strategi rörande energiunionens fem dimensioner iii) Översiktstabell med viktiga målsättningar, styrmedel och åtgärder i planen
1.2	Översikt över den rådande politiska situationen i) Den nationella planens sammanhang när det gäller energisystem och politik på nationell nivå och unionsnivå ii) Nuvarande styrmedel och åtgärder på energi- och klimatområdet rörande energiunionens fem dimensioner iii) Viktiga frågor av gränsöverskridande relevans iv) Administrativ struktur för genomförande av nationella styrmedel på energi- och klimatområdet

1.3	Samråd med och involvering av nationella organ och unionsorgan samt resultatet av detta
i)	Det nationella parlamentets medverkan
ii)	Lokala och regionala myndigheters medverkan
iii)	Samråd med berörda parter, däribland arbetsmarknadens parter, och engagemang från det civila samhällets och allmänhetens sida
iv)	Samråd med andra medlemsstater
v)	Iterativ process med kommissionen
1.4	Regionalt samarbete vid utarbetandet av planen
i)	Inslag som omfattas av gemensam eller samordnad planering med andra medlemsstater
ii)	Redogörelse för hur det regionala samarbetet beaktas i planen
2.	NATIONELLA MÅLSÄTTNINGAR OCH MÅL
2.1	Dimensionen minskade växthusgasutsläpp
2.1.1	Utsläpp och upptag av växthusgaser ¹
i)	De uppgifter som anges i artikel 4 a.1
ii)	I tillämpliga fall, andra nationella målsättningar och mål som är förenliga med Parisavtalet och de befintliga långsiktiga strategierna. I tillämpliga fall för bidragen till unionens övergripande åtagande att minska utsläppen av växthusgaser, andra målsättningar och mål, däribland sektorsspecifika mål och anpassningsmål, om tillgängliga.

¹ Konsekvens med långsiktiga strategier enligt artikel 15 ska säkerställas.

2.1.2 Förnybar energi

- i) De uppgifter som anges i artikel 4 a.2.
- ii) Uppskattade utvecklingsbanor för den sektorsspecifika andelen förnybar energi i den slutliga energianvändningen från 2021 till 2030 inom sektorn för el, värme och kyla samt transport.
- iii) Uppskattade utvecklingsbanor per förnybar energiteknik som medlemsstaten räknar med att använda för att uppnå de övergripande och sektorsspecifika utvecklingsbanorna vad gäller förnybar energi under perioden 2021–2030, inklusive den förväntade totala slutliga energianvändningen (brutto) per sektor uttryckt i Mtoe och total planerad installerad kapacitet uttryckt i MW (uppdelad på ny kapacitet och uppgradering) per teknik och sektor.
- iv) Uppskattade utvecklingsbanor för efterfrågan på bioenergi, uppdelat mellan efterfrågan på värme, el och transport, och för tillgången på biomassa per råvara (med åtskillnad mellan inhemsk produktion och import). Vad gäller skogsbiomassa, en bedömning av dess ursprung och inverkan på LULUCF-sänkan.
- v) I tillämpliga fall, andra nationella utvecklingsbanor och mål, inklusive utveckling och mål som är långsiktiga och sektorsspecifika (t.ex. andelen förnybar energi inom fjärrvärme, användningen av förnybar energi i byggnader, förnybar energi som produceras av städer, gemenskaper för förnybar energi och egenanvändare av förnybar energi, energi som återvunnits från rötslam i samband med avloppsrening).

2.2 Dimensionen energieffektivitet

- i) De uppgifter som anges i artikel 4 b
- ii) De vägledande milstolparna för 2030, 2040 och 2050, nationellt fastställda mätbara framstegsindikatorer, en evidensbaserad skattning av förväntade energibesparingar och fördelar i vidare bemärkelse och deras bidrag till unionens energieffektivitetsmål enligt de färdplaner som anges i de långsiktiga renoveringsstrategierna för det nationella beståndet av bostadshus och andra byggnader än bostäder, både offentliga och privata, i enlighet med artikel 2a i direktiv 2010/31/EU
- iii) I tillämpliga fall, andra nationella målsättningar, inbegripet långsiktiga mål eller strategier och sektorsspecifika mål samt nationella målsättningar på områden som t.ex. energieffektivitet i transportsektorn och med avseende på värme och kyla

2.3 Dimensionen energitrygghet

- i) De uppgifter som anges i artikel 4 c
- ii) Nationella målsättningar när det gäller att öka diversifieringen av energikällor och leveranser från tredjeländer, i syfte att öka regionala och nationella energisystems motståndskraft
- iii) I tillämpliga fall, nationella målsättningar när det gäller att minska beroendet av energiimport från tredjeländer, i syfte att öka nationella och regionala energisystems motståndskraft
- iv) Nationella målsättningar när det gäller att öka flexibiliteten i det nationella energisystemet, framför allt genom utbyggnad av inhemska energikällor, efterfrågefleksibilitet och energilagring

2.4 Dimensionen den inre energimarknaden

2.4.1 Elsammanlänkning

- i) Den elsammanlänkingsnivå som medlemsstaten eftersträvar för 2030 med hänsyn till ett elsammanlänkingsmål på minst 15 % för 2030, med en strategi där nivån från 2021 och därefter fastställs i nära samarbete med de berörda medlemsstaterna, med beaktande av sammanlänkingsmålet på 10 % för 2020 och följande indikatorer för hur brådskande åtgärderna är:
 - 1. Prisskillnad på grossistmarknaden som överstiger ett vägledande tröskelvärde på 2 EUR/MWh mellan medlemsstater, regioner eller elområden.
 - 2. Nominell överföringskapacitet för sammanlänkningar på mindre än 30 % av topplast.
 - 3. Nominell överföringskapacitet för sammanlänkningar på mindre än 30 % av den installerade produktionskapaciteten för förnybar energi.

Varje ny sammanlänkning ska vara föremål för en socioekonomisk och miljömässig kostnads-nyttoanalys och endast genomföras om de potentiella fördelarna uppväger kostnaderna.

2.4.2 Infrastruktur för energiöverföring

- i) Viktiga infrastrukturprojekt för el- och gasöverföring och, i relevanta fall, moderniseringsprojekt, som behövs för uppnåendet av målsättningar och mål inom energiunionens fem dimensioner.
- ii) I tillämpliga fall, andra planerade viktiga infrastrukturprojekt än projekt av gemensamt intresse¹.

¹ I enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 347/2013 av den 17 april 2013 om riktlinjer för transeuropeiska energinfrastrukturer och om upphävande av beslut nr 1364/2006/EG och om ändring av förordningarna (EG) nr 713/2009, (EG) nr 714/2009 och (EG) nr 715/2009 (EUT L 115, 25.4.2013, s. 39).

2.4.3 Marknadsintegration

- i) Nationella målsättningar som avser andra aspekter av den inre energimarknaden som t.ex. ökad systemflexibilitet, särskilt rörande främjande av konkurrensmässigt fastställda elpriser i enlighet med relevant sektorsspecifik lagstiftning, marknadsintegration och marknadskoppling för att öka den omsättningsbara kapaciteten hos befintliga sammanlänkningsnät, smarta nät, aggregering, efterfrågefleksibilitet, lagring, distribuerad produktion, mekanismer för inmatning, omdirigering och begränsning av tilldelad kapacitet, samt prissignaler i realtid, inklusive en tidsram för när målen ska vara uppfyllda.
- ii) I tillämpliga fall, nationella målsättningar som avser icke-diskriminerande deltagande för förnybar energi, efterfrågefleksibilitet och lagring, inklusive via aggregering, på alla energimarknader, inklusive en tidsram för när målen ska vara uppfyllda.
- iii) I tillämpliga fall, nationella målsättningar för att säkerställa att konsumenterna deltar i energisystemet och drar nytta av egenproduktion och ny teknik, inbegripet smarta mätare.
- iv) Nationella målsättningar när det gäller att säkerställa elsystemens tillräcklighet, och när det gäller energisystemets flexibilitet med avseende på produktion av förnybar energi, inklusive en tidsram för när målen ska vara uppnådda.
- v) I tillämpliga fall, nationella målsättningar för att skydda energikonsumenterna och förbättra konkurrenskraften inom energisektorn i detaljistledet.

2.4.4 Energifattigdom

I tillämpliga fall, nationella målsättningar vad gäller energifattigdom, inbegripet en tidsplan för när målen ska vara uppnådda.

2.5 Dimensionen forskning, innovation och konkurrenskraft i) Nationella målsättningar och finansieringsmål för offentlig och, i förekommande fall, privat forskning och innovation som rör energiunionen, inbegripet, när så är lämpligt, en tidsram för när målen ska vara uppnådda. ii) Om sådana finns tillgängliga, nationella mål för 2050 vad gäller främjande av ren energiteknik och när så är lämpligt nationella målsättningar inbegripet långsiktiga mål (för 2050) när det gäller införande av koldioxidsnål teknik bl.a. för minskade koldioxidutsläpp i energi- och koldioxidintensiva industrisektorer och, i tillämpliga fall, för därmed förknippad infrastruktur för transport och lagring av koldioxid. iii) I tillämpliga fall, nationella målsättningar vad gäller konkurrenskraft.
3. STYRMEDEL OCH ÅTGÄRDER
3.1 Dimensionen minskade växthusgasutsläpp 3.1.1 Utsläpp och upptag av växthusgaser i) Styrmedel och åtgärder för att uppnå det mål som fastställts enligt förordning (EU) 2018/842 och som avses i punkt 2.1.1 och styrmedel och åtgärder för att följa förordning (EU) 2018/841, som omfattar alla viktiga utsläppssektorer och sektorer för att öka upptagen, med ett perspektiv på en långsiktig vision och målet att bli en ekonomi med låga utsläpp och nå jämvikt mellan utsläpp och upptag i enlighet med Parisavtalet. ii) I relevanta fall, regionalt samarbete på detta område. iii) I tillämpliga fall finansieringsåtgärder inklusive unionsstöd och användningen av unionsmedel på detta område på nationell nivå utan att det påverkar tillämpningen av reglerna om statligt stöd.

3.1.2 Förnybar energi

- i) Styrmedel och åtgärder för att uppnå det nationella bidraget till det bindande målet för 2030 på unionsnivå för förnybar energi och de utvecklingsbanor som anges i artikel 4 a.2 och, i tillämpliga eller förekommande fall, de uppgifter som avses i punkt 2.1.2 i denna bilaga, inklusive sektors- och teknikspecifika åtgärder¹.
- ii) I relevanta fall, särskilda åtgärder för regionalt samarbete samt, som ett alternativ, den beräknade överskottsproduktion av energi från förnybara energikällor som skulle kunna överföras till andra medlemsstater för att uppnå det nationella bidrag och de utvecklingsbanor som avses i punkt 2.1.2.
- iii) Särskilda åtgärder för finansiellt stöd, i tillämpliga fall inklusive unionsstöd och användningen av unionsmedel för att främja produktionen och användningen av energi från förnybara energikällor inom sektorn för el, värme och kyla samt transport.
- iv) I tillämpliga fall, bedömningen av det stöd för el från förnybara energikällor som medlemsstaterna ska genomföra enligt artikel 6.4 i direktiv (EU) 2018/...⁺.
- v) Särskilda åtgärder för att införa en eller flera kontaktpunkter, effektivisera administrativa förfaranden, tillhandahålla information och utbildning samt underlätta användningen av energiköpsavtal.

¹ Vid planeringen av dessa åtgärder ska medlemsstaterna ta hänsyn till livslängden för befintliga anläggningar och potentialen för uppgradering.

⁺ EUT: för in numret på COD 2016/0382 (förnybar energi).

En sammanfattning av de styrmedel och åtgärder enligt den stödjande ramen som medlemsstaterna måste vidta i enlighet med artiklarna 21.6 och 22.5 i direktiv (EU) 2018/...⁺ för att främja och underlätta utvecklingen av egenanvändning och gemenskaper för förnybar energi.

- vi) Bedömning av behovet av att bygga ny infrastruktur för fjärrvärme och fjärrkyla från förnybara energikällor.
- vii) I tillämpliga fall, särskilda åtgärder för att främja användningen av energi från biomassa, särskilt för tillvaratagande av ny biomassa, med beaktande av
 - tillgången på biomassa, inklusive hållbar biomassa: både inhemsk potential och import från tredjeländer,
 - annan användning av biomassa inom andra sektorer (jordbruks- och skogsbrukssektorer), samt åtgärder för en hållbar produktion och användning av biomassa.

3.1.3 Andra inslag i dimensionen

- i) I tillämpliga fall, nationella styrmedel och åtgärder som påverkar EU ETS-sektorn och bedömning av komplementariteten och konsekvenserna för EU ETS.
- ii) Styrmedel och åtgärder för att nå andra nationella mål, i tillämpliga fall.
- iii) Styrmedel och åtgärder för att uppnå utsläppssnål rörlighet (bl.a. eldrivna transporter).
- iv) I tillämpliga fall, nationella styrmedel, tidsgränser och åtgärder som planeras för att fasa ut energisubventioner, särskilt för fossila bränslen.

⁺ EUT: för in numret på COD 2016/0382 (förnybar energi).

3.2 Dimensionen energieffektivitet

Planerade styrmedel, åtgärder och program för att uppnå de vägledande nationella energieffektivitetsbidragen för 2030 samt andra mål som avses i punkt 2.2, inklusive planerade åtgärder och instrument (även av ekonomisk karaktär) för att främja byggnaders energiprestanda, särskilt vad gäller följande:

- i) Kvotpliktsystem för energieffektivitet och alternativa policyåtgärder enligt artiklarna 7a, 7b och 20.6 i direktiv 2012/27/EU som ska utarbetas i enlighet med bilaga III till denna förordning.
- ii) Långsiktig renoveringsstrategi till stöd för renoveringen av det nationella beståndet av bostadshus och andra byggnader än bostäder, både offentliga och privata¹, inbegripet styrmedel, åtgärder och insatser som stimulerar till kostnadseffektiva genomgripande renoveringar samt styrmedel och insatser för att ta itu med de segment av det nationella byggnadsbeståndet som har sämst energiprestanda, i enlighet med artikel 2a i direktiv 2010/31/EU.
- iii) Beskrivning av styrmedel och åtgärder för att främja energitjänster inom den offentliga sektorn och åtgärder för att avlägsna lagstiftningshinder och andra hinder för användning av avtal om energiprestanda och andra modeller för energieffektivitetstjänster².

¹ I enlighet med artikel 2a i direktiv 2010/31/EU.

² I enlighet med artikel 18 i direktiv 2012/27/EU.

- iv) Andra planerade styrmedel, åtgärder och program för att uppnå de vägledande nationella energieffektivitetsbidragen för 2030 samt andra mål som avses i punkt 2.2 (t.ex. åtgärder för att främja offentliga byggnaders roll som förebilder och energieffektiv offentlig upphandling, åtgärder för att främja energibesiktningar och energiledningssystem¹, konsumentinformation och utbildningsåtgärder² samt andra åtgärder för att främja energieffektivitet³).
- v) I tillämpliga fall, en beskrivning av styrmedel och åtgärder för att främja den roll som lokala gemenskaper för energi spelar när det gäller att bidra till genomförandet av de styrmedel och åtgärder som beskrivs i leden i, ii, iii och iv.
- vi) Beskrivning av åtgärder för att utnyttja energieffektivitetspotentialen i gas- och elinfrastruktur⁴.
- vii) Regionalt samarbete på detta område, i tillämpliga fall.
- viii) Finansieringsåtgärder, inklusive unionsstöd och användningen av unionsmedel, på detta område på nationell nivå.

¹ I enlighet med artikel 8 i direktiv 2012/27/EU.

² I enlighet med artiklarna 12 och 17 i direktiv 2012/27/EU.

³ I enlighet med artikel 19 i direktiv 2012/27/EU.

⁴ I enlighet med artikel 15.2 i direktiv 2012/27/EU.

3.3 Dimensionen energitrygghet¹ i) Styrmedel och åtgärder som avser de inslag som anges i punkt 2.3². ii) Regionalt samarbete på detta område. iii) I tillämpliga fall, finansieringsåtgärder på detta område på nationell nivå, inklusive unionsstöd och användningen av unionsmedel.
3.4 Dimensionen den inre energimarknaden³ 3.4.1 Elinfrastruktur i) Styrmedel och åtgärder för att uppnå den målsatta sammanlänkingsnivå som anges i artikel 4 d. ii) Regionalt samarbete på detta område⁴. iii) I tillämpliga fall, finansieringsåtgärder på detta område på nationell nivå, inklusive unionsstöd och användningen av unionsmedel. 3.4.2 Infrastruktur för energiöverföring i) Styrmedel och åtgärder med koppling till de inslag som anges i punkt 2.4.2, inbegripet, i tillämpliga fall, specifika åtgärder för att möjliggöra genomförandet av projekt av gemensamt intresse och andra viktiga infrastrukturprojekt.

¹ Styrmedel och åtgärder ska avspegla principen om energieffektivitet först.

² Konsekvens ska säkerställas med de förebyggande åtgärdsplaner och krisplaner som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1938 av den 25 oktober 2017 om åtgärder för att säkerställa försörjningstryggheten för gas och om upphävande av förordning (EU) nr 994/2010 (EUT L 280, 28.10.2017, s. 1) samt riskberedskapsplanerna enligt förordning (EU) 2018/... [enligt förslaget i COM(2016) 862 om riskberedskap inom elsektorn och om upphävande av direktiv 2005/89/EG].

³ Styrmedel och åtgärder ska avspegla principen om energieffektivitet först.

⁴ Utom de regionala grupper med projekt av gemensamt intresse som inrättats i enlighet med förordning (EU) nr 347/2013.

- ii) Regionalt samarbete på detta område¹.
- iii) I tillämpliga fall, finansieringsåtgärder på detta område på nationell nivå, inklusive unionsstöd och användningen av unionsmedel.

3.4.3 Marknadsintegration

- i) Styrmedel och åtgärder med koppling till de inslag som anges i punkt 2.4.3.
- ii) Åtgärder för att öka flexibiliteten i energisystemet när det gäller produktion av förnybar energi såsom smarta nät, aggregering, efterfrågefleksibilitet, lagring, distribuerad produktion, mekanismer för inmatning, omdirigering och begränsning av tilldelad kapacitet, samt prissignaler i realtid, inklusive utbyggnaden av intradagskoppling samt gränsöverskridande balansmarknader.
- iii) I tillämpliga fall, åtgärder för att säkerställa icke-diskriminerande deltagande för förnybar energi, efterfrågefleksibilitet och lagring, inklusive via aggregering, på alla energimarknader.
- iv) Styrmedel och åtgärder för att skydda konsumenter, särskilt utsatta konsumenter och, i tillämpliga fall, konsumenter som lever i energifattigdom, och för att förbättra konkurrenskraften och öka konkurrensen på detaljhandelsmarknaderna för energi.
- v) Beskrivning av åtgärder för att möjliggöra och utveckla efterfrågefleksibilitet, inklusive åtgärder avseende tariffer som stöder dynamisk prissättning².

3.4.4 Energifattigdom

- i) I tillämpliga fall, styrmedel och åtgärder för att uppnå de mål som anges i punkt 2.4.4.

¹ Utom de regionala grupper med projekt av gemensamt intresse som inrättats i enlighet med förordning (EU) nr 347/2013.

² I enlighet med artikel 15.8 i direktiv 2012/27/EU.

3.5 Dimensionen forskning, innovation och konkurrenskraft

- i) Styrmedel och åtgärder med koppling till de inslag som anges i punkt 2.5.
- ii) I tillämpliga fall, samarbete med andra medlemsstater inom detta område, inbegripet, där så är lämpligt, information om hur SET-planens mål och styrmedel omsätts i ett nationellt sammanhang.
- iii) I tillämpliga fall, finansieringsåtgärder på detta område på nationell nivå, inklusive unionsstöd och användningen av unionsmedel.

AVSNITT B: ANALYTISK GRUND ¹	
4.	NULÄGE VAD GÄLLER BEFINTLIGA STYRMEDEL OCH ÅTGÄRDER OCH PROGNOSE SOM GRUNDAR SIG PÅ DESSA ^{2,3}
4.1	Beräknad utveckling av viktigaste exogena faktorer som påverkar energisystemens och växthusgasutsläppens utveckling i) Makroekonomiska prognoser (BNP och befolkningstillväxt). ii) Sektorsspecifika förändringar som förväntas påverka energisystemet och utsläppen av växthusgaser. iii) Globala energitrender, internationella priser på fossila bränslen, koldioxidpriset inom EU ETS. iv) Tekniskkostnadernas utveckling.

¹ Se del 2 för en detaljerad förteckning över parametrar och variabler som ska rapporteras i avsnitt B i planen.

² Nuläget avser datumet för inlämnande av den nationella planen (eller senast tillgängliga datum). Befintliga styrmedel och åtgärder omfattar genomförda och antagna styrmedel och åtgärder. Antagna styrmedel och åtgärder är sådana om vilka ett officiellt regeringsbeslut har fattats före dagen för inlämnande av den nationella planen och det finns ett tydligt åtagande om att fortsätta med genomförandet. Genomförda styrmedel och åtgärder är sådana för vilka ett eller flera av följande gäller vid tidpunkten för inlämnande av den integrerade nationella energi- och klimatplanen eller den integrerade nationella energi- och klimatlägesrapporten: direkt tillämplig unionslagstiftning eller nationell lagstiftning är i kraft, en eller flera frivilliga överenskommelser har upprättats, ekonomiska resurser har tilldelats, personalresurser har mobiliserats.

³ Valet av exogena faktorer kan grunda sig på de antaganden som gjorts i EU:s referensscenario 2016 eller andra senare politiska scenarier för samma variabler. Dessutom kan medlemsstaternas resultat i samband med EU:s referensscenario 2016 samt resultaten av senare politiska scenarier också vara en användbar informationskälla vid utarbetandet av nationella prognoser som grundar sig på befintliga styrmedel och åtgärder och konsekvensbedömningar.

4.2 Dimensionen minskade växthusgasutsläpp 4.2.1 Utsläpp och upptag av växthusgaser i) Trender vad gäller nuvarande utsläpp och upptag av växthusgaser i sektorerna i EU ETS, under ansvarsfördelningsförordningen, LULUCF och i olika energisektorer. ii) Prognoser för sektorsspecifik utveckling på grundval av medlemsstaternas och unionens befintliga styrmedel och åtgärder åtminstone fram till 2040 (inklusive för 2030). 4.2.2 Förnybar energi i) Nuvarande andel förnybar energi i den slutliga bruttoenergianvändningen och inom olika sektorer (värme och kyla, el och transport) samt per teknik inom var och en av dessa sektorer. ii) Vägledande prognoser för utvecklingen på grundval av befintliga styrmedel för 2030 (med ett perspektiv på 2040).	4.3 Dimensionen energieffektivitet i) Nuvarande primär och slutlig energianvändning i ekonomin och per sektor (inbegripet industri, hushåll, tjänster och transport). ii) Nuvarande potential för tillämpning av högeffektiv kraftvärme samt effektiv fjärrvärme och fjärrkyla¹. iii) Prognoser som beaktar befintliga styrmedel, åtgärder och program på energieffektivitetsområdet enligt punkt 1.2 ii för primär och slutlig energianvändning för varje sektor åtminstone fram till 2040 (inklusive för 2030)². iv) Kostnadsoptimala nivåer för minimikrav avseende energiprestanda som härrör från nationella beräkningar, i enlighet med artikel 5 i direktiv 2010/31/EU.
---	--

¹ I enlighet med artikel 14.1 i direktiv 2012/27/EU.

² Denna referensprognos på grundval av nuvarande utveckling ska ligga till grund för det mål för 2030 vad gäller slutlig och primär energianvändning som beskrivs i 2.3 och för omvandlingsfaktorerna.

4.4	Dimensionen energitrygghet
i)	Nuvarande energimix, inhemska energikällor, importberoende, inbegripet relevanta risker.
ii)	Prognoser för utvecklingen på grundval av befintliga styrmedel och åtgärder åtminstone fram till 2040 (inklusive för 2030).
4.5	Dimensionen den inre energimarknaden
4.5.1	Elsammanlänkning
i)	Nuvarande sammanlänkningsnivå och viktigaste sammanlänkningsnät ¹ .
ii)	Prognoser för krav på ökad sammanlänkning (inklusive för 2030) ² .
4.5.2	Infrastruktur för energiöverföring
i)	Viktiga egenskaper hos den befintliga infrastrukturen för el- och gasöverföring ³ .
ii)	Prognoser för krav på nätutbyggnad åtminstone fram till 2040 (inklusive för 2030) ⁴ .
4.5.3	El- och gasmarknader, energipriser
i)	Nuvarande situation för el- och gasmarknaderna, inklusive energipriser.
ii)	Prognoser för utvecklingen på grundval av befintliga styrmedel och åtgärder åtminstone fram till 2040 (inklusive för 2030).

¹ Med hänvisning till sammanställningar av befintlig infrastruktur som gjorts av systemansvariga för överföringssystem.

² Med hänvisning till nationella nätutvecklingsplaner och regionala investeringsplaner som utarbetats av systemansvariga för överföringssystem.

³ Med hänvisning till sammanställningar av befintlig infrastruktur som gjorts av systemansvariga för överföringssystem.

⁴ Med hänvisning till nationella nätutvecklingsplaner och regionala investeringsplaner som utarbetats av systemansvariga för överföringssystem.

4.6 Dimensionen forskning, innovation och konkurrenskraft i) Nuläget inom sektorn för koldioxidsnål teknik och, i största möjliga utsträckning, dess ställning på den globala marknaden (denna analys bör göras på unionsnivå eller global nivå). ii) Offentliga och, om sådana finns tillgängliga, privata utgifter för forskning och innovation till förmån för koldioxidsnål teknik, nuvarande antal patent och nuvarande antal forskare. iii) Uppdelning av de nuvarande priskomponenter som utgör de tre huvudsakliga priskomponenterna (energi, nät och skatter/avgifter). iv) Beskrivning av energisubventioner, även för fossila bränslen.	
5. KONSEKVENSBEDÖMNING AV PLANERADE STYRMEDEL OCH ÅTGÄRDER¹	
5.1 Effekter av planerade styrmedel och åtgärder som beskrivs i avsnitt 3 om energisystem och utsläpp och upptag av växthusgaser samt en jämförelse med prognoser på grundval av befintliga styrmedel och åtgärder (enligt beskrivningen i avsnitt 4). i) Prognoser för utvecklingen av energisystem och utsläpp och upptag av växthusgaser och, i relevanta fall, utsläpp av luftföroreningar i enlighet med direktiv (EU) 2016/2284 enligt de planerade styrmedlen och åtgärderna åtminstone till och med tio år efter den period som omfattas av planen (inklusive för det sista året av den period som omfattas av planen), inklusive relevanta styrmedel och åtgärder på unionsnivå.	

¹ Planerade styrmedel och åtgärder är alternativ som håller på att diskuteras och som har en realistisk möjlighet att antas och genomföras efter dagen för inlämnande av den nationella planen. Prognoserna enligt avsnitt 5.1 i ska därför inte endast omfatta genomförda och antagna styrmedel och åtgärder (prognoser på grundval av befintliga styrmedel och åtgärder), utan också planerade styrmedel och åtgärder.

	ii) Bedömning av samverkan mellan styrmedel (mellan befintliga och planerade styrmedel och åtgärder inom en politisk dimension och mellan befintliga och planerade styrmedel och åtgärder i olika dimensioner) åtminstone fram till det sista året av den period som omfattas av planen, framför allt för att skapa god förståelse för den inverkan som energieffektivitets- och energibesparingsåtgärder har på energisystemets storlek och för att minska risken för onödiga investeringar i energiförsörjning. iii) Bedömning av samverkan mellan befintliga och planerade nationella styrmedel och åtgärder, och mellan de styrmedlen och åtgärderna och unionens policyåtgärder på klimat- och energiområdet.
5.2	De makroekonomiska och, i den utsträckning det är möjligt, de hälso-, miljö-, och utbildningsmässiga, de kompetensmässiga och sociala konsekvenserna, inklusive med avseende på rättvis övergång (i fråga om kostnader och nytta samt kostnadseffektivitet) av de planerade styrmedel och åtgärder som behandlas i avsnitt 3, åtminstone fram till det sista året av den period som omfattas av planen, inklusive jämförelse med prognoser på grundval av befintliga styrmedel och åtgärder.

5.3 Översikt över investeringsbehov i) Befintliga investeringsflöden och framtida investeringsantaganden med avseende på planerade styrmedel och åtgärder. ii) Sektorsspecifika eller marknadsrelaterade riskfaktorer eller hinder i det nationella eller regionala sammanhanget. iii) Analys av kompletterande offentligt finansieringsstöd eller -resurser som kan överbrygga skillnader identifierade i led ii.
5.4 Effekterna av planerade styrmedel och åtgärder som beskrivs i avsnitt 3 på andra medlemsstater och på det regionala samarbetet åtminstone fram till det sista året av den period som omfattas av planen, inklusive jämförelse med prognoser på grundval av befintliga styrmedel och åtgärder i) Konsekvenser för energisystemet i grannländer och andra medlemsstater i regionen, i den mån de går att fastställa. ii) Effekter på energipriser, allmännyttiga tjänster och integrering av energimarknaden. iii) I relevanta fall, konsekvenser för det regionala samarbetet.

Del 2

Förteckning över parametrar och variabler som ska rapporteras i avsnitt B i nationella planer¹²³⁴

Följande parametrar, variabler, energibalanser och indikatorer ska, om de används, rapporteras i avsnitt B ”Analytisk grund” i de nationella planerna:

1. Allmänna parametrar och variabler
 1. Befolkning [i miljoner]
 2. BNP [i miljoner euro]
 3. Sektorsspecifikt bruttoförädlingsvärde (inklusive de viktigaste industri-, byggnads-, tjänste- och jordbrukssektorerna) [i miljoner euro]
 4. Antal hushåll [i tusental]

¹ För den plan som omfattar perioden 2021–2030: För varje parameter/variabel i förteckningen ska trender under åren 2005–2040 (2005–2050 i förekommande fall), inbegripet för år 2030 med fem års mellanrum rapporteras i avsnitten 4 och 5. En parameter som grundar sig på en jämförelse mellan antaganden baserade på exogena faktorer och uppgifter som fås från modellen.

² Uppgifter och prognoser ska i möjligaste mån bygga på och vara förenliga med Eurostats uppgifter och metoder som används för rapportering av europeisk statistik inom relevant sektorsspecifik lagstiftning, eftersom den europeiska statistiken är den främsta källan till statistiska data som används för rapportering och övervakning i enlighet med förordning (EG) nr 223/2009 om europeisk statistik.

³ Anm.: Alla prognoser ska utarbetas på grundval av fasta priser (2016 års priser används som basår).

⁴ Kommissionen kommer att ge rekommendationer om de viktigaste parametrarna för prognoser, åtminstone vad gäller importpriserna för olja, gas och kol samt vad gäller koldioxidpriserna inom EU:s utsläppshandelssystem.

5. Hushållens storlek [invånare/hushåll]
6. Hushållens disponibla inkomst [i euro]
7. Antal passagerarkilometer: alla transportsätt, uppdelning mellan vägtransporter (bilar och bussar separat om möjligt), järnväg, flyg och inhemsk sjöfart (i förekommande fall) [miljoner passagerarkilometer]
8. Tonkilometer godstransport: alla transportsätt exklusive internationell sjötransport, uppdelning mellan väg, järnväg, flyg samt inhemsk sjöfart (inre vattenvägar och nationell sjöfart) [miljoner tonkilometer]
9. Internationella importpriser på olja, gas och kol [EUR/GJ eller euro/toe] baserade på kommissionens rekommendationer
10. Koldioxidpriset i EU:s utsläppshandelssystem [EUR/EUA] baserat på kommissionens rekommendationer
11. Antaganden om växelkursen för EUR och USD (i tillämpliga fall) [euro/valuta och USD/valuta]
12. Antal graddagar för uppvärmning (HDD)
13. Antal graddagar för kylning (CDD)
14. Antaganden om teknikkostnader som används i modeller för viktig relevant teknik

2. Energibalanser och indikatorer

2.1 Energiförsörjning

1. Inhemsk produktion per bränsletyp (alla energiprodukter som produceras i betydande kvantiteter) [ktoe]
2. Nettoimport per bränsletyp (inklusive el och uppdelat enligt nettoimport inom och utanför EU) [ktoe]
3. Beroende av import från tredjeländer [%]
4. Största importkällorna (länder) för primära energibärare (inbegripet gas och el)
5. Inhemsk bruttoanvändning per bränsletyp (inklusive fasta ämnen, alla energiprodukter: kol, råolja och petroleumprodukter, naturgas, kärnkraft, el, utvunnen värme, förnybara energikällor, avfall) [ktoe]

2.2 El och värme

1. Bruttoelproduktion [GWh]
2. Bruttoelproduktion per bränsle (alla energiprodukter) [GWh]

3. Kraftvärmens andel av den totala el- och värmeproduktionen [i procent]
4. Elproduktionskapacitet per energikälla, inklusive återlösen och nyinvesteringar [MW]
5. Värmeproduktion från värmekraftproduktion.
6. Värmeproduktion från kraftvärmeverk, inklusive industriell spillvärme.
7. Gränsöverskridande sammanlänkningskapacitet för gas och el [definition av el i linje med resultatet av de pågående diskussionerna på grundval av sammanlänkningsmålet på 15 %] och beräknad utnyttjandegrad

2.3 Omvandlingssektorn

1. Bränsletillförsel till värmekraftproduktion (inklusive fasta ämnen, olja, gas) [ktoe]
2. Bränsle som insatsvaror i andra omvandlingsprocesser (ktoe)

2.4 Energianvändning

1. Primär och slutlig energianvändning [ktoe]
2. Slutlig energianvändning per sektor (inklusive industri, hushåll, tjänstesektorn, jordbruk och transporter (från fall till fall uppdelat på passagerar- och godstransporter)) [ktoe]
3. Slutlig energianvändning per bränsle (alla energiprodukter) [ktoe]
4. Slutlig användning utanför energiområdet [ktoe]
5. Primär energiintensitet i ekonomin som helhet (användning av primärenergi/BNP) [toe/euro]
6. Slutlig energiintensitet per sektor (inklusive industri, hushåll, tjänstesektorn och transporter (från fall till fall uppdelat på passagerar- och godstransporter))

2.5 Priser

1. Elpriser per typ av sektor som använder elen (hushåll, industrin, tjänstesektorn)
2. Nationella detaljhandelspriser på bränsle (inkl. skatt, per källa och sektor) [euro/ktoe]

2.6 Investeringar

Investeringskostnader i sektorerna för omvandling, försörjning, överföring och distribution av energi.

2.7 Förnybar energi

1. Slutlig energianvändning (brutto) från förnybara energikällor och den förnybara energins andel av den slutliga bruttoenergianvändningen och per sektor (el, värme och kyla, transport) och per teknik.
2. El- och värmeproduktion från förnybar energi i byggnader. Detta ska, när sådana finns tillgängliga, omfatta uppdelade uppgifter om energi som producerats, använts och matats in i nätet och som utvunnits ur solceller, solvärmesystem, biomassa, värmepumpar, geotermiska system samt övriga decentraliserade system för förnybar energi).
3. I tillämpliga fall andra nationella utvecklingsbanor, även långsiktiga eller sektorsspecifika, andelen livsmedelsbaserade och avancerade biodrivmedel, andelen förnybar energi inom fjärrvärme samt förnybar energi som produceras av städer och gemenskaper för förnybar energi.

3. Indikatorer som avser utsläpp och upptag av växthusgaser
 1. Utsläpp av växthusgaser per politisk sektor (EU ETS, ansvarsfördelning och LULUCF)
 2. Utsläpp av växthusgaser per IPCC-sektor och gas (i relevanta fall uppdelat på sektorerna för EU ETS och ansvarsfördelningen) [tCO₂eq]
 3. Koldioxidintensitet för ekonomin som helhet [tCO₂eq/GDP]
 4. Indikatorer som avser koldioxidutsläpp
 - a) Växthusgasintensitet för inhemsk kraft- och värmeproduktion [tCO₂eq/MWh]
 - b) Växthusgasintensitet för slutlig energianvändning per sektor [tCO₂eq/toe]

5. Parametrar som avser annat än koldioxidutsläpp

- a) Boskap: Mjölkboskap [1 000 djur], köttdjur [1 000 djur], får [1 000 djur], svin [1 000 djur], fjäderfä [1 000 djur]
 - b) Kvävetillförsel från spridning av konstgödsel [kt kväve]
 - c) Kvävetillförsel från spridning av gödsel [kt kväve]
 - d) Kväve bundet i kvävebindande grödor [kt kväve]
 - e) Kväveinnehåll i skörderestprodukter som förs tillbaka till marken [kt kväve]
 - f) Areal brukade organiska jordar [hektar]
 - g) Generering av fast hushållsavfall
 - h) Fast hushållsavfall för deponi
 - i) Andel återvunnen metan av total generering av metan från deponier [%]
-

BILAGA II

NATIONELLA BIDRAG FÖR ANDELEN ENERGI FRÅN FÖRNYBARA ENERGIKÄLLOR AV SLUTLIG BRUTTOENERGIANVÄNDNING 2030

1. Följande vägledande formel motsvarar de objektiva kriterier som förtecknas i artikel 5.1 e i–v i den här förordningen, vart och ett uttryckt i procentenheter:
 - a) Medlemsstatens nationella bindande mål för 2020 som anges i tredje kolumnen i tabellen i bilaga I till direktiv (EU) 2018/...⁺.
 - b) Ett schablonbidrag (C_{Flat}).
 - c) Ett bidrag baserat på BNP per capita (C_{BNP}).
 - d) Ett bidrag baserat på potentialen ($C_{\text{Potential}}$).
 - e) Ett bidrag som speglar medlemsstatens sammanlänkningsnivå (C_{Interco}).
2. C_{Flat} ska vara lika stort för varje medlemsstat. Samtliga medlemsstaters C_{Flat} ska tillsammans bidra med 30 % av skillnaden mellan unionens mål för 2030 och 2020.

⁺ EUT: för in numret på COD 2016/0382 (förnybar energi).

3. C_{BNP} ska fördelas bland medlemsstaterna baserat på Eurostats index för BNP per capita i förhållande till medelvärdet för unionen under perioden 2013–2017, uttryckt i köpkraftsstandard, varvid indexet för varje enskild medlemsstat ska uppgå till högst 150 % av medelvärdet för unionen. Samtliga medlemsstaters C_{BNP} ska tillsammans bidra med 30 % av skillnaden mellan unionens mål för 2030 och 2020.
 4. $C_{\text{Potential}}$ ska fördelas bland medlemsstaterna baserat på skillnaden mellan en medlemsstats andel förnybar energi 2030 enligt scenariot PRIMES och dess nationella bindande mål för 2020. Samtliga medlemsstaters $C_{\text{Potential}}$ ska tillsammans bidra med 30 % av skillnaden mellan unionens mål för 2030 och 2020.
 5. C_{Interco} ska fördelas bland medlemsstaterna baserat på ett index för elsammanlänkningskapacitet i förhållande till medelvärdet för unionen under 2017, beräknat utifrån nätets överföringskapacitet när det gäller den totala produktionskapaciteten, varvid indexet för varje enskild medlemsstat ska uppgå till högst 150 % av medelvärdet för unionen. Samtliga medlemsstaters C_{Interco} ska tillsammans bidra med 10 % av skillnaden mellan unionens mål för 2030 och 2020.
-

BILAGA III

ANMÄLAN AV MEDLEMSSTATERNAS ÅTGÄRDER OCH METODER FÖR GENOMFÖRANDE AV ARTIKEL 7 I DIREKTIV 2012/27/EU

Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla sin föreslagna detaljerade metod enligt punkt 5 i bilaga V till direktiv 2012/27/EU för genomförandet av kvotpliktsystem för energieffektivitet och alternativa policyåtgärder som avses i artiklarna 7a och 7b och artikel 20.6 i det direktivet.

1. Beräkning av nivån på det energibesparingskrav som ska uppfyllas under hela perioden från den 1 januari 2021 till den 31 december 2030, av vilken framgår hur följande faktorer beaktas:
 - a) Den årliga slutliga energianvändningen, i genomsnitt under den treårsperiod som närmast föregick den 1 januari 2019 [i ktoe].
 - b) Den totala ackumulerade mängden energibesparingar i slutanvändningsledet som ska uppnås [i ktoe] i enlighet med artikel 7.1 b i direktiv 2012/27/EU.
 - c) Uppgifter som används vid beräkningen av slutlig energianvändning och dessa uppgifters källor, inklusive motivering till användningen av alternativa statistiska källor och eventuella skillnader i de kvantiteter som blir resultatet (om andra källor än Eurostat används).

2. De medlemsstater som beslutar att utnyttja någon av de möjligheter som anges i artikel 7.2 i direktiv 2012/27/EU ska också anmäla sin beräkning av nivån på det energibesparingskrav som ska uppfyllas under hela perioden från den 1 januari 2021 till den 31 december 2030, och visa hur följande faktorer också har beaktats:
- a) Den egna årliga besparingsnivån.
 - b) Det egna referensscenariot för beräkning och energi som, helt eller delvis, används inom transportsektorn som inte tagits med i beräkningen [i ktoe].
 - c) Beräknad ackumulerad mängd energibesparingar under hela perioden från den 1 januari 2021 till den 31 december 2030 (före tillämpningen av de alternativ som avses i artikel 7.4 b–g i direktiv 2012/27/EU) [i ktoe].
 - d) Tillämpning av de alternativ som avses i artikel 7.4 b–g i direktiv 2012/27/EU:
 - i) Slutlig energianvändning i sådana industriella verksamheter [i ktoe] som anges i bilaga I till direktiv 2003/87/EG och som inte tagits med i beräkningen, i enlighet med artikel 7.4 b i direktiv 2012/27/EU.

- ii) Mängden energibesparingar [i ktoe] som uppnås i sektorerna för omvandling, distribution och överföring av energi, inklusive infrastruktur för effektiv fjärrvärme och fjärrkyla, i enlighet med artikel 7.4 c i direktiv 2012/27/EU.
- iii) Mängden energibesparingar [i ktoe] till följd av nya enskilda åtgärder som genomförts sedan den 31 december 2008 och som fortsätter att ha verkan år 2020 och därefter, i enlighet med artikel 7.4 d i direktiv 2012/27/EU.
- iv) Mängden energibesparingar [i ktoe] som härrör från policyåtgärder, förutsatt att det kan visas att dessa policyåtgärder leder till enskilda åtgärder som vidtas efter den 1 januari 2018 och fram till och med den 31 december 2020 och som genererar besparingar efter den 31 december 2020, i enlighet med artikel 7.4 e i direktiv 2012/27/EU.
- v) Mängden energi som produceras [i ktoe] på eller i byggnader för eget bruk till följd av policyåtgärder för att främja nyinstallation av förnybar energiteknik, i enlighet med artikel 7.4 f i direktiv 2012/27/EU.

vi) Mängden energibesparingar [i ktoe] som överstiger de ackumulerade energibesparingar som krävs under perioden 1 januari 2014–31 december 2020 och som medlemsstaterna räknar in i perioden 1 januari 2021–31 december 2030, i enlighet med artikel 7.4 g i direktiv 2012/27/EU.

e) Total ackumulerad mängd energibesparingar (efter tillämpning av de alternativ som avses i artikel 7.4 b–g i direktiv 2012/27/EU).

3. Policyåtgärder för att uppnå det besparingskrav som avses i artikel 7.1 i direktiv 2012/27/EU:

3.1 Kvotpliktsystem för energieffektivitet som avses i artikel 7a i direktiv 2012/27/EU:

- a) Beskrivning av kvotpliktsystemet för energieffektivitet.
- b) Förväntade ackumulerade och årliga besparingar och sparkravperiodens eller sparkravperiodernas varaktighet.
- c) Kvotpliktiga parter och deras ansvarsområden.
- d) Målsektorer.
- e) Stödberättigande åtgärder som omfattas av åtgärden.

- f) Information om tillämpningen av följande bestämmelser i direktiv 2012/27/EU:
 - i) I tillämpliga fall, särskilda åtgärder, andel besparingar som ska uppnås i hushåll som påverkas av energifattigdom i enlighet med artikel 7.11.
 - ii) Besparingar som uppnås av leverantörer av energitjänster eller andra tredje parter i enlighet med artikel 7a.6 a.
 - iii) ”Insättning och uttag” i enlighet med artikel 7a.6 b.
 - g) I relevanta fall, information om handel med energibesparingar.
- 3.2 Alternativa åtgärder som avses i artiklarna 7b och 20.6 i direktiv 2012/27/EU (utom beskattning):
- a) Typ av policyåtgärd.
 - b) Kort beskrivning av policyåtgärden, inklusive huvuddragen i varje policyåtgärd som anmälts.
 - c) Förväntad total ackumulerad och årlig mängd besparingar per åtgärd och/eller mängd energibesparingar i förhållande till eventuella mellanliggande perioder.

- d) Genomförande offentliga myndigheter, deltagande eller bemyndigade parter och deras ansvar för genomförandet av policyåtgärderna.
- e) Målsektorer.
- f) Stödberättigande åtgärder som omfattas av åtgärden.
- g) I tillämpliga fall särskilda policyåtgärder eller enskilda åtgärder mot energifattigdom.

3.3 Information om skatteåtgärder:

- a) Kort beskrivning av skatteåtgärden.
- b) Skatteåtgärdens varaktighet.
- c) Genomförande offentlig myndighet.
- d) Förväntad ackumulerad och årlig mängd besparingar per åtgärd.
- e) Målsektorer och skattebetalarsegment.
- f) Beräkningsmetod, inbegripet vilka priselasticiteter som används och hur de har fastställts, i enlighet med punkt 4 i bilaga V till direktiv 2012/27/EU.

4. Beräkningsmetod för åtgärder som anmälts enligt artiklarna 7a, 7b och 20.6 i direktiv 2012/27/EU (med undantag för skatteåtgärder):
- a) Mätmetoder som avses i punkt 1 i bilaga V till direktiv 2012/27/EU.
 - b) Metod för att uttrycka energibesparingar (primära eller slutliga energibesparingar).
 - c) Åtgärders livslängd, den takt med vilken besparingarna minskar över tid och tillvägagångssätt som används för att ta hänsyn till besparingarnas livslängd.
 - d) Kortfattad beskrivning av beräkningsmetoden, även hur besparingars additionalitet och väsentlighet säkerställs och vilka metoder och riktmärken som används för förmodade eller skattade besparingar.
 - e) Information om hur eventuella överlappningar mellan åtgärderna och de enskilda åtgärderna förhindras för att undvika dubbelräkning av energibesparingar.
 - f) I relevanta fall, klimatvariationer och metod som används.
5. Övervakning och kontroll
- a) Kortfattad beskrivning av övervaknings- och kontrollsystemen och kontrollförfarandet.

- b) Genomförande offentlig myndighet och dess viktigaste ansvarsområden när det gäller övervaknings- och kontrollsystem i samband med kvotpliktsystemet för energieffektivitet eller alternativa åtgärder.
 - c) Övervakningens och kontrollens oberoende av förpliktade parter och deltagande eller bemyndigade parter.
 - d) Statistiskt signifikant andel av åtgärderna för förbättrad energieffektivitet och den andel och de kriterier som används för att fastställa och välja ut ett representativt stickprov.
 - e) Kvotpliktiga parters rapporteringsskyldigheter (besparingar som uppnåts av varje kvotpliktig part eller av varje delkategori av kvotpliktiga parter och som uppnåts sammanlagt inom ramen för systemet).
 - f) Offentliggörande av energibesparingar som uppnåts (varje år) inom ramen för kvotpliktsystemet för energieffektivitet och alternativa åtgärder.
 - g) Information om medlemsstaternas nationella rätt om sanktioner som ska tillämpas vid bristande efterlevnad.
 - h) Information om policyåtgärder som föreskrivs för det fall framstegen inte är tillfredsställande.
-

BILAGA IV

ALLMÄN RAM FÖR LÅNGSIKTIGA STRATEGIER

1. ÖVERSIKT OCH FÖRFARANDE FÖR UTVECKLING AV STRATEGIERNA

1.1 Sammanfattning

1.2 Rättsligt och politiskt sammanhang

1.3 Offentligt samråd

2. INNEHÅLL

2.1 TOTALA MINSKNINGAR AV VÄXTHUSGASUTSLÄPP OCH ÖKADE UPPTAG I SÄNKOR

2.1.1 Förväntade utsläppsminskningar och ökade upptag i sänkor fram till 2050

2.1.2 Nationellt mål för 2030 och därefter, i förekommande fall, vägledande milstolpar för 2040 och 2050

2.1.3 Styrmedel och åtgärder för anpassning

2.2 FÖRNYBAR ENERGI

2.2.1 I den utsträckning det är möjligt, den beräknade och sannolika andelen förnybar energi i den slutliga energianvändningen fram till 2050

2.3 ENERGIEFFEKTIVITET

2.3.1 I den utsträckning det är möjligt, den beräknade och sannolika energianvändningen fram till 2050

2.4 SEKTORSPECIFIKT RELATERAT INNEHÅLL

2.4.1 Energisystem

2.4.1.1 Avsedd eller sannolik framtida utvecklingsbana eller intervall för utsläpp

2.4.1.2 Allmän beskrivning av de viktigaste drivkrafterna för energieffektivitet, efterfrågefleksibilitet och energianvändning samt deras utveckling från 2021 och därefter

2.4.2 Industri

2.4.2.1 Förväntade utsläppsminskningar per sektor och förväntad energiefterfrågan

2.4.2.2 Allmän översikt över styrmedel, befintliga planer och åtgärder för minskade växthusgasutsläpp enligt beskrivningen i del 1 avsnitt A punkt 2.1 i bilaga I

2.4.3 Transport

2.4.3.1 Förväntade utsläpp och energikällor per transporttyp (t.ex. bilar och skåpbilar, tunga vägtransporter, sjöfart, flyg, järnväg)

2.4.3.2 Alternativ för minskade växthusgasutsläpp

2.4.4 Jordbruk och markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk
(LULUCF)

2.4.4.1 I den utsträckning det är möjligt, förväntade utsläpp per energikälla
och per enskild växthusgas

2.4.4.2 Planerade alternativ för utsläppsminskningar

2.4.4.3 Kopplingar till för jordbruks- och landsbygdsutvecklingspolitik

3. FINANSIERING

3.1 Uppskattningar av vilka investeringar som behövs

3.2 Styrmedel och åtgärder för relaterad forskning, utveckling och innovation

4. KONSEKVENSBEDÖMNING AV SOCIOEKONOMISKA ASPEKTER

5. BILAGOR (vid behov)

5.1 Uppgifter om modeller (inklusive antaganden), analyser, indikatorer osv.

BILAGA V

INFORMATION OM VÄXTHUSGASINVENTERINGAR

Del 1

Information som ska finnas i de rapporter som avses i artikel 26.3:

- a) Deras antropogena utsläpp av de växthusgaser som anges i del 2 i denna bilaga och de antropogena utsläpp av växthusgaser som avses i artikel 2.1 i förordning (EU) 2018/842 för år X-2.
- b) Uppgifter om deras antropogena utsläpp av kolmonoxid (CO), svaveldioxid (SO₂), kväveoxider (NO_x) och flyktiga organiska föreningar, i överensstämmelse med uppgifter som redan rapporterats enligt artikel 8 i direktiv (EU) 2016/2284 för år X-2.
- c) Deras antropogena utsläpp av växthusgaser från källor och upptag av CO₂ i sänkor som följer av LULUCF, för år X-2, i enlighet med de metoder som anges i del 3 i denna bilaga. Dessa uppgifter ska också vara relevanta för rapporten om överensstämmelse enligt artikel 14 i förordning (EU) 2018/841.
- d) Varje ändring av de uppgifter som avses i leden a, b och c för åren mellan det relevanta basåret eller den relevanta basperioden och år X-3, med angivande av skälen till dessa ändringar.
- e) Information om indikatorer, såsom anges i del 4 i denna bilaga, för år X-2.

- f) Sammanfattande information om genomförda överföringar enligt artikel 5 i förordning (EU) 2018/842 och artiklarna 12 och 13 i förordning (EU) 2018/841 för år X-1.
- g) Information om åtgärder som vidtagits för att förbättra inventeringens uppskattningar, i synnerhet inom de områden av inventeringen som har varit föremål för justeringar eller rekommendationer efter expertgranskningar.
- h) Faktisk eller uppskattad fördelning av de verifierade utsläpp som rapporteras av anläggningarnas driftsansvariga enligt direktiv 2003/87/EG till källkategorierna i den nationella växthusgasinventeringen, och förhållandet mellan de verifierade utsläppen och de totala rapporterade utsläppen av växthusgaser i dessa källkategorier, för år X-2.
- i) I relevanta fall, resultaten av utförda konsistenskontroller mellan utsläpp som rapporterats i växthusgasinventeringarna för år X-2 och de verifierade utsläpp som rapporterats enligt rådets direktiv 2003/87/EG.
- j) I relevanta fall, resultaten av utförda konsistenskontroller mellan data som används för att uppskatta utsläppen vid förberedandet av växthusgasinventeringarna för år X-2 och
 - i) de data som används för att förbereda inventeringar av luftföroreningar enligt direktiv (EU) 2016/2284,

- ii) de data som rapporterats enligt artikel 19.1 i och bilaga VII till förordning (EU) nr 517/2014,
- iii) de energidata som rapporterats enligt artikel 4 i och bilaga B till förordning (EG) nr 1099/2008.
- k) En beskrivning av ändringar som i förekommande fall gjorts i deras nationella inventeringssystem.
- l) En beskrivning av ändringar som i förekommande fall gjorts i det nationella registret.
- m) Information om deras kvalitetssäkrings- och kvalitetskontrollplan, en allmän osäkerhetsutvärdering, en allmän bedömning av hur fullständiga uppgifterna är och eventuella andra inslag i rapporten om den nationella växthusgasinventeringen som behövs för att utarbeta rapporten om unionens växthusgasinventering.
- n) Information om medlemsstaternas avsikter att utnyttja flexibilitetsmöjligheterna i artiklarna 5.4, 5.5 och 7.1 i förordning (EU) 2018/842 och om möjligheten att använda intäkter enligt artikel 5.6 i den förordningen.

En medlemsstat får begära att kommissionen ska bevilja den ett undantag från punkt 1 c för att tillämpa en annan metod än den som anges i del 3 i denna bilaga om den nödvändiga metodförbättringen inte kan uppnås i tid för att förbättringen skulle kunna beaktas i växthusgasinventeringarna för perioden 2021–2030, eller om kostnaden för metodförbättringen skulle vara oproportionellt hög jämfört med nyttan av en sådan metod när det gäller att förbättra bokföringen av utsläpp och upptag på grund av att utsläppen och upptagen från de berörda kolpoolerna är så obetydliga. Medlemsstater som beviljas ett sådant undantag ska senast den 31 december 2020 lämna in en motiverad begäran till kommissionen som visar inom vilken tid metodförbättringen kan uppnås, den alternativa metod som föreslås eller båda, samt en bedömning av den potentiella inverkan på bokföringens korrekthet. Kommissionen får begära att ytterligare information lämnas in inom en specifik, rimlig tidsfrist. Om kommissionen anser att begäran är motiverad ska den bevilja undantaget. Om kommissionen avslår begäran ska den motivera sitt beslut.

Del 2

De växthusgaser som ska omfattas är följande:

Koldioxid (CO_2)

Metan (CH_4)

Dikväveoxid (N_2O)

Svavelhexafluorid (SF_6)

Kvävetrifluorid (NF_3)

Fluorkolväten (HFC):

- HFC-23 CHF_3
- HFC-32 CH_2F_2
- HFC-41 CH_3F
- HFC-125 CHF_2CF_3
- HFC-134 CHF_2CHF_2
- HFC-134a CH_2FCF_3
- HFC-143 CH_2FCHF_2
- HFC-143a CH_3CF_3
- HFC-152 $\text{CH}_2\text{FCH}_2\text{F}$
- HFC-152a CH_3CHF_2
- HFC-161 $\text{CH}_3\text{CH}_2\text{F}$
- HFC-227ea $\text{CF}_3\text{CHFCF}_3$
- HFC-236cb $\text{CF}_3\text{CF}_2\text{CH}_2\text{F}$
- HFC-236ea $\text{CF}_3\text{CHFCHF}_2$
- HFC-236fa $\text{CF}_3\text{CH}_2\text{CF}_3$
- HFC-245fa $\text{CHF}_2\text{CH}_2\text{CF}_3$
- HFC-245ca $\text{CH}_2\text{FCF}_2\text{CHF}_2$
- HFC-365mfc $\text{CH}_3\text{CF}_2\text{CH}_2\text{CF}_3$
- HFC-43-10mee $\text{CF}_3\text{CHFCHFCF}_2\text{CF}_3$ eller ($\text{C}_5\text{H}_2\text{F}_{10}$)

Perfluorkolväten (PFC):

- PFC-14, Perfluorometan, CF_4
- PFC-116, Perfluoroetan, C_2F_6
- PFC-218, Perfluoropropan, C_3F_8
- PFC-318, Perfluorocyklobutan, $\text{c-C}_4\text{F}_8$
- Perfluorocyklopropan, $\text{c-C}_3\text{F}_6$
- PFC-3-1-10, Perfluorobutan, C_4F_{10}
- PFC-4-1-12, Perfluoropentan, C_5F_{12}
- PFC-5-1-14, Perfluorohexan, C_6F_{14}
- PFC-9-1-18, $\text{C}_{10}\text{F}_{18}$

Del 3 – Metoder för övervakning och rapportering inom LULUCF-sektorn

Geografiskt explicita uppgifter om ändrad markanvändning i enlighet med 2006 års IPCC-riktlinjer för nationella inventeringar av växthusgaser.

Tier 1-metod i enlighet med 2006 års IPCC-riktlinjer för nationella inventeringar av växthusgaser.

För utsläpp och upptag för en kolpool som svarar för minst 25–30 % av utsläppen eller upptagen i en käll- eller sänkkategori som prioriteras i en medlemsstats nationella inventeringssystem eftersom dess uppskattning har en stor inverkan på landets totala inventering av växthusgaser i termer av absoluta utsläpp och upptag, på trenden för utsläpp och upptag eller på osäkerheten när det gäller utsläpp och upptag i markanvändningskategorierna, åtminstone Tier 2-metod i enlighet med 2006 års IPCC-riktlinjer för nationella inventeringar av växthusgaser.

Medlemsstaterna uppmuntras tillämpa Tier 3-metoden i enlighet med 2006 års IPCC-riktlinjer för nationella inventeringar av växthusgaser.

Del 4 – Inventeringsindikatorer

Indikatorns benämning	Indikator
ENERGIOMVANDLING B0	Specifika koldioxidutsläpp från offentliga kraftverk och egenproducerande kraftverk, t/TJ Koldioxidutsläpp från offentliga och egenproducerande värmekraftverk, kt dividerat med alla produkter – produktion från offentliga kraftvärmeverk och egenproducerande kraftverk, PJ
ENERGIOMVANDLING E0	Specifika koldioxidutsläpp från egenproducerande kraftverk, t/TJ Koldioxidutsläpp från egenproducenter, kt dividerat med produktionen av alla produkter från egenproducerande värmekraftverk, PJ
INDUSTRI A1.1	Total koldioxidintensitet – järn och stålindustrin, t/miljoner euro Totala koldioxidutsläpp från järn och stål, kt dividerat med bruttoförelingsvärde – järn och stålindustrin
INDUSTRI A1.2	Energirelaterad koldioxidintensitet – kemiska industrin, t/miljoner euro Energirelaterade koldioxidutsläpp från den kemiska industrin, kt dividerat med bruttoförelingsvärdet för den kemiska industrin
INDUSTRI A1.3	Energirelaterad koldioxidintensitet – glas-, lergods- och byggnadsmaterialindustrin, t/miljoner euro Energirelaterade koldioxidutsläpp från glas-, lergods- och byggnadsmaterialindustrin, kt dividerat med bruttoförelingsvärdet för glas-, lergods- och byggnadsmaterialindustrin

Indikatorns benämning	Indikator
INDUSTRI A1.4	Energirelaterad koldioxidintensitet – livsmedels-, dryckesvaru- och tobaksindustrin, t/miljoner euro Energirelaterade koldioxidutsläpp från livsmedels-, dryckesvaru- och tobaksindustrin, kt dividerat med bruttoförelädlingsvärdet för livsmedels-, dryckesvaru- och tobaksindustrin, miljoner euro (EC95)
INDUSTRI A1.5	Energirelaterad koldioxidintensitet – papperstillverkning och grafisk produktion, t/miljoner euro Energirelaterade koldioxidutsläpp för papperstillverkning och grafisk produktion, kt – bruttoförelädlingsvärde – papperstillverkning och grafisk produktion, miljoner euro (EC95)
HUSHÅLL A0	Specifika koldioxidutsläpp från hushållens rumsuppvärmning, t/m ² Koldioxidutsläpp från hushållens rumsuppvärmning dividerat med ytan för permanentbostäder, miljoner m ²
TJÄNSTER B0	Specifika koldioxidutsläpp för den kommersiella och den institutionella sektorn för rumsuppvärmning, kg/m ² Koldioxidutsläpp från kommersiell och institutionell rumsuppvärmning, kt dividerat med ytan för tjänstebyggnader, miljoner m ²
TRANSPORTER B0	Specifika dieselrelaterade koldioxidutsläpp från personbilar, g/100 km
TRANSPORTER B0	Specifika bensinrelaterade koldioxidutsläpp från personbilar, g/100 km

BILAGA VI

STYRMEDEL OCH ÅTGÄRDER NÄR DET GÄLLER UTSLÄPP AV VÄXTHUSGASER

Information som ska finnas i de rapporter som avses i artikel 18:

- a) En beskrivning av medlemsstaternas nationella system för rapportering om styrmedel och åtgärder, eller grupper av åtgärder, och för rapportering om prognoser för antropogena utsläpp av växthusgaser från källor och upptag i sänkor enligt artikel 39.1, eller information om alla ändringar som gjorts i det systemet när en sådan beskrivning redan har lämnats.
- b) Relevanta uppdateringar av deras långsiktiga strategier som avses i artikel 15 och de framsteg som gjorts med genomförandet av dessa strategier.
- c) Information om nationella styrmedel och åtgärder, eller grupper av åtgärder, och om genomförandet av unionens styrmedel och åtgärder, eller grupper av åtgärder, som begränsar eller minskar utsläppen av växthusgaser från källor eller ökar upptaget i sänkor, uppdelade på sektorer och efter gas eller grupp av gaser (HFC och PFC) som förtecknas i del 2 i bilaga V. Denna information ska hänvisa till tillämpliga och relevanta nationella styrmedel eller unionsstyrmedel och ska inbegripa följande:
 - i) Styrmedlets eller åtgärdens syfte och en kort beskrivning av styrmedlet eller åtgärden.

- ii) Typen av styrmedelsinstrument.
- iii) Läget vad gäller genomförandet av styrmedlet eller åtgärden eller gruppen av åtgärder.
- iv) Indikatorer som används för att övervaka och utvärdera framsteg som gjorts över tiden.
- v) Om sådana finns tillgängliga, kvantitativa uppskattningar av effekterna av utsläpp från källor, och upptag i sänkor av växthusgaser uppdelade efter
 - resultaten av förhandsbedömningarna av effekterna av enskilda eller grupper av styrmedel och åtgärder för begränsning av klimatförändringar; uppskattningarna ska göras för fyra kommande år som slutar med 0 eller 5, omedelbart efter rapporteringsåret, med en åtskillnad mellan utsläpp av växthusgaser som omfattas av direktiv 2003/87/EG, förordning (EU) 2018/842 och förordning (EU) 2018/841,
 - resultaten av efterhandsutvärderingar av effekterna av enskilda eller grupper av styrmedel och åtgärder för begränsning av klimatförändringar, med en distinktion mellan utsläpp av växthusgaser som omfattas av direktiv 2003/87/EG, förordning (EU) 2018/842 och förordning (EU) 2018/841.
- vi) Tillgängliga uppskattningar av de beräknade kostnaderna för och nyttan med styrmedel och åtgärder samt uppskattningar av de verkliga kostnaderna för och nyttan med styrmedel och åtgärder.

- vii) Alla befintliga hänvisningar till bedömningar av kostnaderna för och effekterna av nationella styrmedel och åtgärder, till information om genomförandet av unionens styrmedel och åtgärder som begränsar eller minskar utsläppen av växthusgaser från källor eller ökar upptaget i sänkor, och till de tekniska rapporter som legat till grund.
 - viii) En utvärdering av i vilken utsträckning styrmedlet eller åtgärden kommer att bidra till den långsiktiga strategi med låga utsläpp som avses i artikel 15.
 - d) Information om planerade ytterligare nationella styrmedel och åtgärder, eller grupper av åtgärder, som förutses för att begränsa växthusgasutsläpp utöver deras åtaganden enligt förordning (EU) 2018/842 och förordning (EU) 2018/841.
 - e) Information om sambanden mellan de olika styrmedel och åtgärder, eller grupper av åtgärder, som rapporterats i enlighet med led c och hur dessa styrmedel och åtgärder, eller grupper av åtgärder, bidrar till olika prognosscenarier.
-

BILAGA VII

PROGNOSER VAD GÄLLER UTSLÄPP AV VÄXTHUSGASER

Information som ska finnas i de rapporter som avses i artikel 18:

- a) Prognoser utan åtgärder, om sådana finns tillgängliga, prognoser med åtgärder och, om sådana finns tillgängliga, prognoser med ytterligare åtgärder.
- b) Totala växthusgasprognoser och separata uppskattningar för de beräknade utsläppen av växthusgaser för de utsläppskällor som omfattas av direktiv 2003/87/EG och förordning (EU) 2018/842 och prognoser för utsläpp från källor och upptag i sänkor enligt förordning (EU) 2018/841.
- c) Effekten av styrmedel och åtgärder som fastställts enligt artikel 18.1 a. Om sådana styrmedel och åtgärder inte inbegrips ska detta tydligt anges och förklaras.
- d) Resultaten av den känslighetsanalys som gjorts för prognoserna och information om de modeller och parametrar som använts.
- e) Alla relevanta hänvisningar till bedömningen och de tekniska rapporter som ligger till grund för de prognoser som avses i artikel 18.4.

BILAGA VIII

INFORMATION OM NATIONELLA ANPASSNINGSÅTGÄRDER, EKONOMISKT OCH TEKNISKT STÖD TILL UTVECKLINGSLÄNDER SAMT AUKTIONSINTÄKTER

Del 1

Rapportering om anpassningsåtgärder

Information som ska finnas i de rapporter som avses i artikel 19.1:

- a) De viktigaste målen och den institutionella ramen för anpassning.
- b) Prognoser för klimatförändringar, bl.a. om extrema väderförhållanden, följer av klimatförändringarna, bedömning av sårbarhet och risker kopplade till klimatet, inklusive huvudsakliga klimatrisker.
- c) Anpassningsförmåga.
- d) Planer och strategier för anpassning.
- e) Övervaknings- och utvärderingsram.
- f) Framsteg med genomförandet, inbegripet bästa praxis och ändringar av styrningen.

Del 2

Rapportering av stöd till utvecklingsländer

Information som ska finnas i de rapporter som avses i artikel 19.3:

- a) Information om ekonomiskt stöd som har avsatts och ges till utvecklingsländer för år X-1, däribland följande:
 - i) Kvantitativ information om offentliga och mobiliserade anslag som medlemsstaten ställt till förfogande. Informationen om finansiella flöden ska baseras på de så kallade Riomarkörerna avseende stöd för begränsning av och anpassning till klimatförändringen och andra övervakningssystem som introducerades av OECD:s kommitté för utvecklingsbistånd.
 - ii) Kvalitativ information som förklarar den metod som använts för att beräkna den kvantitativa informationen, inbegripet en förklaring av metoden för kvantifiering av uppgifterna, och i relevanta fall annan information om de definitioner och metoder som använts för att fastställa siffrorna, särskilt för information som rapporteras om mobiliserade finansiella flöden.

- iii) Tillgänglig information om medlemsstaternas verksamhet med anknytning till offentligt finansierade projekt för tekniköverföring och projekt för kapacitetsuppbyggnad i utvecklingsländer enligt UNFCCC, inbegripet uppgifter om huruvida den överförda tekniken eller projektet för kapacitetsuppbyggnad använts för begränsning av eller anpassning till konsekvenserna av klimatförändringen, mottagarland, där så är möjligt stödbelopp och typ av överförd teknik eller projekt för kapacitetsuppbyggnad.
- b) Tillgänglig information för år X och efterföljande år om det planerade tillhandahållandet av stöd, inbegripet information om planerad verksamhet som avser offentligt finansierade projekt för tekniköverföring eller projekt för kapacitetsuppbyggnad i utvecklingsländer enligt UNFCCC och om teknik som ska överföras och projekt för kapacitetsuppbyggnad, inbegripet uppgifter om huruvida den överförda tekniken eller projektet för kapacitetsuppbyggnad är avsett för begränsning av eller anpassning till konsekvenserna av klimatförändringen, mottagarland, där så är möjligt stödbelopp och typ av överförd teknik eller typ av projekt för kapacitetsuppbyggnad.

Del 3

Rapportering av auktionsintäkter

Information som ska finnas i de rapporter som avses i artikel 19.2:

- a) Information om användning av de intäkter som under år X-1 har genererats av medlemsstaten genom auktionering av utsläppsrätter i enlighet med artikel 10.1 i direktiv 2003/87/EG, bland annat information om sådana intäkter som har använts för ett eller flera av de syften som anges i artikel 10.3 i det direktivet, eller det ekonomiska värde som motsvarar dessa intäkter, och de åtgärder som vidtagits enligt den artikeln.
- b) Information om den av medlemsstaten angivna användningen av alla intäkter som har genererats av medlemsstaten genom auktionering av utsläppsrätter för luftfart i enlighet med artikel 3d.1 eller 3d.2 i direktiv 2003/87/EG; denna information ska lämnas i enlighet med artikel 3d.4 i det direktivet.

Auktionsintäkter som inte har betalats ut vid den tidpunkt då en medlemsstat inlämnar en rapport till kommissionen i enlighet med artikel 19.2 ska kvantifieras och rapporteras i rapporter för de efterföljande åren.

BILAGA IX

YTTERLIGARE RAPPORTERINGSSKYLDIGHETER

Del 1

Ytterligare rapporteringsskyldigheter vad gäller förnybar energi

Följande ytterligare information ska, om inte annat anges, tas med i enlighet med artikel 20 c:

- a) Hur systemet med ursprungsgarantier för el, gas samt värme och kyla från förnybara energikällor fungerar, nivåerna för utfärdande och upphävande av ursprungsgarantier och den resulterande årliga nationella användningen av förnybar energi samt vilka åtgärder som vidtagits för att säkerställa tillförlitligheten och skydd mot bedrägerier.
- b) Mängden biodrivmedel, biogas, förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung, återvunna kolbaserade bränslen och förnybar elektricitet som används i transportsektorn och, om det är relevant, deras kapacitet att minska utsläppen av växthusgaser, varvid åtskillnad ska göras mellan bränslen som framställts av olika sorters livsmedels- och fodergrödor och varje typ av råvara som förtecknas i bilaga IX till direktiv (EU) 2018/...⁺.
- c) Förändringar när det gäller tillgänglighet, ursprung och användning av biomassaressurser för energiändamål.

⁺ EUT: för in numret på COD 2016/0382 (förnybar energi).

- d) Förändringar när det gäller råvarupriser och markanvändning i medlemsstaten som kan kopplas till den ökade användningen av biomassa och andra former av energi från förnybara energikällor.
- e) Den beräknade överskottsproduktion av energi från förnybara energikällor som kan överföras till andra medlemsstater så att dessa efterlever artikel 3.3 i direktiv (EU) 2018/...⁺ och uppnå de nationella bidrag och utvecklingsbanor som avses i artikel 4 a.2 i den här förordningen.
- f) I tillämpliga fall, den beräknade efterfrågan på energi från förnybara energikällor som ska tillgodoses från andra källor än inhemsk produktion fram till 2030, inklusive importerad råvara för biomassa.
- g) Den tekniska utvecklingen och utnyttjandet av biodrivmedel från de råvaror för framställning som förtecknas i bilaga IX till direktiv (EU) 2018/...⁺.
- h) Den beräknade effekten av produktion eller användning av biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen på biologisk mångfald, vattenresurser, vattentillgång och vattenkvalitet, jordmånskvalitet och luftkvalitet inom medlemsstaten, om sådana uppgifter finns tillgängliga.
- i) Konstaterade fall av bedrägeri i verksamhetskedjan för biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen.
- j) Uppgifter om hur andelen biologiskt nedbrytbart avfall i det avfall som använts för energiproduktion beräknats samt vad som gjorts för att förbättra och verifiera dessa beräkningar.

⁺ EUT: för in numret på COD 2016/0382 (förnybar energi).

- k) El- och värmeproduktion från förnybar energi i byggnader, inklusive uppdelade uppgifter om energi som producerats, använts och matats in i nätet och som utvunnits ur solceller, solvärmesystem, biomassa, värmepumpar, geotermiska system samt övriga decentraliserade system för förnybar energi.
- l) I tillämpliga fall, andelen förnybar energi inom fjärrvärme samt förnybar energi som produceras av städer och gemenskaper för förnybar energi.
- m) Primärt utbud av fast biomassa (i 1 000 m³, utom med avseende på punkt 1 b iii, som ska anges i ton):
 - 1. Skogsbiomassa som används för energiproduktion (inhemsk produktion och import):
 - a) Primär biomassa från skog som används direkt för energiproduktion:
 - i) Grenar och trädtoppar (frivillig rapportering), om sådana uppgifter finns tillgängliga
 - ii) I tillämpliga fall, stubbar (frivillig rapportering)
 - iii) Rundvirke (uppdelat i industriellt rundvirke och brännved)

- b) I tillämpliga fall, skogsindustrins biprodukter som används direkt för energiproduktion:
 - i) I tillämpliga fall, bark
 - ii) Flis, sågspån och annat träspån
 - iii) I tillämpliga fall, svartlut och råtallolja
 - c) Återvunnet trä som används direkt för energiproduktion, om sådana uppgifter finns tillgängliga
 - d) Bearbetat träbaserat bränsle som framställs av råvaror som inte redovisats i punkt 1 a, b eller c:
 - i) I tillämpliga fall, träkol
 - ii) Träpelletar och träbriketter
2. Agrobiomassa som används för energiproduktion (inhemsk produktion, import och export), om sådana uppgifter finns tillgängliga:
- a) Energigrödor för el- eller värmeproduktion (t.ex. skottskog med kort omloppstid)
 - b) Skörderestprodukter för el- eller värmeproduktion

3. Biomassa från organiskt avfall som används för energiproduktion (inhemsk produktion, import och export), om sådana uppgifter finns tillgängliga:
 - a) Organiska fraktioner av industriavfall
 - b) Organiska fraktioner av kommunalt avfall
 - c) Avloppsslam
- n) Slutlig energianvändning av fast biomassa (mängden fast biomassa som används för energiproduktion inom följande sektorer):
 1. Energisektorn:
 - a) Elektricitet
 - b) Kraftvärme
 - c) Värme
 2. Industrisektorn internt (använd och egenproducerad el, kraftvärme och värme)
 3. Hushållens direkta slutanvändning
 4. Övrigt

Del 2

Ytterligare rapporteringsskyldigheter vad gäller energieffektivitet

När det gäller energieffektivitet ska följande kompletterande information läggas till i enlighet med artikel 21 c:

- a) Viktiga lagstiftningsåtgärder och andra styrmedel, finansieringsåtgärder och program som genomförs år X-2 och X-1 (där X är det år då rapporten ska utarbetas) för att nå de mål som avses i artikel 4 b som främjar energitjänstemarknaderna och förbättrar byggnaders energiprestanda, åtgärder för att utnyttja energieffektivitetspotentialen i gas- och elinfrastruktur samt värme och kyla och för att förbättra informationen och kompetensen samt andra åtgärder för att främja energieffektiviteten.
- b) Den ackumulerade mängd energibesparingar som uppnåtts genom artikel 7 i direktiv 2012/27/EU åren X-3 och X-2.
- c) Den mängd besparingar som uppnåtts genom policyåtgärder som syftar till att minska energifattigdom i enlighet med artikel 7.11 i direktiv 2012/27/EU.

- d) I tillämpliga fall, den mängd besparingar som uppnått i enlighet med artikel 7.4 c i direktiv 2012/27/EU.
- e) Framsteg inom respektive sektor och skälen till varför energianvändningen förblev stabil eller ökade år X-3 och X-2 inom sektorer för slutlig energikonsumtion.
- f) Total byggnadsarea i byggnader med en total användbar golvyta på mer än 250 m² som ägs och utnyttjas av statliga myndigheter i medlemsstaterna och som den 1 januari år X-2 och X-1 inte uppfyller de energiprestandakrav som avses i artikel 5.1 i direktiv 2012/27/EU.
- g) Total byggnadsarea i uppvärmda och/eller kylda byggnader som ägs och utnyttjas av statliga myndigheter i medlemsstaterna och som renoverades år X-3 och X-2, och som avses i artikel 5.1 i direktiv 2012/27/EU, eller de energibesparingar i sådana byggnader som avses i artikel 5.6 i direktiv 2012/27/EU som kommer i fråga och som ägs och utnyttjas av statliga myndigheter.
- h) Antalet energibesiktningar som genomförts år X-3 och X-2. Dessutom det totala uppskattade antalet stora företag inom deras territorium som omfattas av artikel 8.4 i direktiv 2012/27/EU, och antalet energibesiktningar som genomförts i dessa företag år X-3 och X-2.

- i) Nationell primärenergifaktor som tillämpas på el och en motivering om denna avviker från den standardkoefficient som avses i fotnot (3) i bilaga IV till direktiv 2012/27/EU.
 - j) Antal och golvyta år X-2 och X-1 för nya och renoverade nära-nollenergibyggnader enligt artikel 9 i direktiv 2010/31/EU, vid behov på grundval av statistiska stickprov.
 - k) En webblänk till den webbplats där den förteckning över eller det gränssnitt för leverantörer av energitjänster som avses i artikel 18.1 c i direktiv 2012/27/EU finns tillgänglig.
-

BILAGA X

RAPPORT OM HÅLLBAR BIOENERGI I UNIONEN

EU-rapporten om hållbar bioenergi som gäller energi från biomassa och som kommissionen antar vartannat år tillsammans med rapporten om tillståndet i energiunionen i enlighet med artikel 35.2 d, ska åtminstone innehålla följande information:

- a) De relativa miljömässiga fördelarna och kostnaderna med olika biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen, effekterna av unionens importpolitik på dem, konsekvenserna för försörjningstryggheten samt sätten att nå jämvikt mellan inhemsk produktion och import.
- b) Konsekvenserna av produktion och användning av biomassa på hållbarhet i unionen och tredjeländer, inbegripet konsekvenserna för den biologiska mångfalden.
- c) Uppgifter om och analyser av tillgången på hållbar biomassa och hur stor efterfrågan är nu och i framtiden, bl.a. effekterna av ökad efterfrågan på biomassa för de sektorer som använder biomassa.
- d) Den tekniska utvecklingen och utnyttjandet av biodrivmedel från de råvaror för framställning som förtecknas i bilaga IX till direktiv (EU) 2018/...⁺, och en bedömning av tillgången på råvaror och konkurrensen om resurserna, med hänsyn tagen till de principer för den cirkulära ekonomin och för den avfallshierarki som fastställs i direktiv 2008/98/EG.

⁺ EUT: för in numret på COD 2016/0382 (förnybar energi).

- e) Information om och analys av tillgängliga vetenskapliga forskningsresultat avseende indirekt ändring av markanvändning när det gäller samtliga produktionskedjor, tillsammans med en bedömning av huruvida det osäkerhetsintervall som konstateras vid den analys som ligger till grund för beräkningen av utsläpp som orsakas genom indirekt ändring av markanvändning kan begränsas och huruvida eventuell inverkan av unionens politik såsom miljö-, klimat- och jordbrukspolitiken kan spela in.
- f) Både vad gäller tredjeländer och medlemsstater som är viktiga källor till biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som förbrukas inom unionen, information om nationella åtgärder som vidtagits för att följa de kriterier för hållbarhet och minskning av växthusgasutsläppen som anges i artikel 29.2–29.7 och 29.10 i direktiv (EU) 2018/...⁺, för att skydda mark, vatten och luft.
- g) Aggregerad information från den databas som avses i artikel 28.2 i direktiv (EU) 2018/...⁺.

Kommissionen ska när den rapporterar om minskade växthusgasutsläpp från användningen av biomassa använda de volymer som rapporterats av medlemsstaterna i enlighet med punkt b i del 1 i bilaga IX till denna förordning, inbegripet de preliminära medelvärdena för de beräknade utsläpp som orsakas genom indirekt ändring av markanvändning och därtill kopplat intervall härlett från känslighetsanalysen enligt bilaga VIII till direktiv (EU) 2018/...⁺. Kommissionen ska offentliggöra uppgifter om de preliminära medelvärdena för de beräknade utsläpp som orsakas genom indirekta ändringar av markanvändningen och därtill kopplat intervall härlett från känslighetsanalysen. Kommissionen ska dessutom bedöma om och hur uppskattningen av minskningarna av direkta utsläpp kan förändras om allokering till samprodukter beaktas vid användningen av substitutionsmetoden.

⁺ EUT: för in numret på COD 2016/0382 (förnybar energi).

BILAGA XI

FRIVILLIGA SYSTEM OM VILKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT ETT BESLUT ENLIGT ARTIKEL 30.4 I DIREKTIV (EU) 2018/...⁺

Rapporten om frivilliga system för vilka kommissionen har antagit ett beslut enligt artikel 30.4 i direktiv (EU) 2018/...⁺ och som kommissionen i enlighet med artikel 35.2 e i denna förordning ska anta vartannat år tillsammans med rapporten om tillståndet i energiunionen, ska innehålla kommissionens bedömning av åtminstone

- a) granskningarnas oberoende, metod och frekvens, både i förhållande till vad som anges i dessa avseenden i dokumentationen om systemet, vid den tidpunkt då det berörda systemet godkändes av kommissionen, och med avseende på branschstandarder för bästa praxis,
- b) tillgänglighet, erfarenhet och öppenhet beträffande tillämpningen av metoder för att upptäcka och åtgärda bristande efterlevnad, framför allt när det gäller att hantera förekomst av eller påståenden om allvarliga förseelser som har begåtts av systemets medlemmar,
- c) öppenhet, framför allt när det gäller systemets tillgänglighet och tillgången till översättningar på de tillämpliga språken i de länder och regioner som råvarorna kommer från, förteckningar över godkända aktörer och relevanta certifikat samt granskningsrapporter,

⁺ EUT: för in numret på COD 2016/0382 (förnybar energi).

- d) berörda parter delaktighet, framför allt när det gäller samråd med urbefolkningar och lokalsamhällen före beslutsfattande vid utarbetandet och översynen av systemet samt under granskningar liksom den respons som ges åt deras bidrag,
 - e) systemets allmänna tillförlitlighet, framför allt mot bakgrund av bestämmelserna om ackreditering av granskare och relevanta systemorgan samt om deras lämplighet och oberoende,
 - f) marknadsuppdatering av systemet, antal certifierade råvaror och biodrivmedel, uppdelade på ursprungsland och typ, samt antal deltagare, om sådana uppgifter finns tillgängliga,
 - g) vinster i termer av smidighet och effektivitet med att införa ett kontrollsystem som säkerställer att medlemmarna respekterar de hållbarhetskriterier som föreskrivs i ovannämnda system samt förhindra bedrägerier med särskild uppmärksamhet på upptäckt, hantering och uppföljning av misstänkta bedrägerier och andra oegentligheter samt där så är lämpligt det antal fall av bedrägerier eller oegentligheter som upptäckts,
 - h) alternativ i fråga om de enheter som ska bemyndigas att erkänna och utöva tillsyn över certifieringsorgan,
 - i) kriterier för erkännande eller ackreditering av certifieringsorgan,
 - j) regler för hur tillsynen av certifieringsorganen ska utföras,
 - k) sätt att underlätta eller förbättra främjandet av bästa praxis.
-

BILAGA XII

NATIONELLA INVENTERINGSSYSTEM

Den information som avses i artikel 37 ska omfatta följande:

- a) Data om och metoder som rapporteras för verksamhet och anläggningar enligt direktiv 2003/87/EG i syfte att utarbeta nationella växthusgasinventeringar och i syfte att säkerställa konsistens mellan de rapporterade utsläppen av växthusgaser enligt EU ETS och de nationella växthusgasinventeringarna.
- b) Data som samlas in via de rapporteringssystem för fluorerade gaser för de relevanta sektorerna som upprättats enligt artikel 20 i förordning (EU) nr 517/2014 för utarbetande av nationella växthusgasinventeringar.
- c) Utsläpp, underliggande data och metoder som anläggningar enligt förordning (EG) nr 166/2006 har rapporterat för utarbetande av nationella växthusgasinventeringar.
- d) Data som rapporterats enligt förordning (EG) nr 1099/2008.
- e) Data som samlats in via den geografiska spårningen av arealer inom ramen för befintliga unions- och medlemsstatsprogram och undersökningar, inklusive den statistiska ramundersökningen av markanvändning och marktäckning (Lucas) och Copernicusprogrammet.

BILAGA XIII

Jämförelsetabell

Förordning (EU) nr 525/2013	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1.1
Artikel 2	–
Artikel 3	–
Artikel 4	Artikel 15
Artikel 5	Artikel 37.1, 37.2, 37.6, Bilaga XII
Artikel 6	Artikel 37.3, 37.6
Artikel 7	Artikel 26.3, 26.4, 26.6, 26.7, Bilaga V
Artikel 8	Artikel 26.2, 26.7
Artikel 9	Artikel 37.4, 37.5
Artikel 10	Artikel 40
Artikel 11	–
Artikel 12	Artikel 39
Artikel 13	Artikel 18.1 a, 18.3, 18.4, Bilaga VI
Artikel 14	Artikel 18.1 b, 18.2, 18.3, 18.4, Bilaga VII
Artikel 15	Artikel 19.1, Bilaga VIII Del 1

Förordning (EU) nr 525/2013	Denna förordning
Artikel 16	Artikel 19.3, Bilaga VIII Del 2
Artikel 17	Artikel 19.2, 19.4, 19.5, Bilaga VIII Del 3
Artikel 18	Artikel 17.2 andra stycket
Artikel 19	–
Artikel 20	–
Artikel 21	Artikel 29.1 c, 29.5, 29.7
Artikel 22	–
Artikel 23	Artikel 41.1 d, 41.1 e, 41.1 f, 41.1 g, 41.1 h
Artikel 24	Artikel 42
Artikel 25	–
Artikel 26	Artikel 44.1 a, 44.2, 44.3, 44.6
Artikel 27	–
Artikel 28	Artikel 57
Artikel 29	–